

XIV legislatura · segon període · sèrie P · número 25

Ple del Parlament

Sessió 15, segona reunió, dimecres 20 d'octubre de 2021

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

Sessió 15.2

La sessió s'obre a les nou del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La presidenta

Bon dia, reprenem el Ple amb les preguntes al Govern, amb resposta oral.

Pregunta al Govern sobre els protocols per a la covid-19 a les escoles

310-00103/13

Comencem amb la pregunta al Govern a respondre oralment en ple sobre els protocols de la covid-19 a les escoles. Formula la pregunta la senyora Susanna Segovia, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Susanna Segovia Sánchez

Conseller, no sé si vostè comparteix amb nosaltres que la gestió d'aquesta pandèmia ha sigut absolutament adultocèntrica, que s'ha parlat molt dels problemes dels grans i s'ha parlat molt poc dels problemes dels nens i de les nenes. És cert que l'obertura de les escoles el curs passat va ser un èxit notable. Nosaltres creiem que sobretot, gràcies a les famílies, al professorat, però sobretot gràcies als nens i a les nenes, que han aguantat restriccions que eren absolutament duríssimes, amb finestres obertes a

l'hivern, la mascareta vuit hores seguides, el tema de no poder-se barrejar, amb bombolles, als patis fraccionats... Els nenes i les nenes han estat a l'alçada. Han estat a l'alçada de la resposta i del que se'ls demanava que fessin ells, però també necessiten respostes.

Nosaltres creiem que això és el que no estem fent. El protocol que regeix aquest curs es va aprovar el 30 d'agost i ja va ser un protocol que gairebé no tenia modificacions respecte al de l'any anterior, malgrat que estàvem gairebé a un setanta per cent de vacunació. I li recordaré les dades de la incidència. El 30 d'agost teníem una incidència de vuitanta-tres per cada cent mil persones. El 13 de setembre, quan comença el curs, de trenta-sis. Ahir, 19 d'octubre, de vint-i-u. Durant tot aquest temps, s'han retirat moltes restriccions i, en canvi, a les escoles, no hi ha hagut cap canvi. Cap actualització de mesures.

Conseller, quantes vegades el Procicat ha parlat de la necessitat d'actualitzar les restriccions i reduir restriccions a les escoles? Quantes vegades el seu departament ha defensat que els nens i les nenes han de poder alleugerir les mesures segons la situació pandèmica? Quantes vegades vostè ha decidit actualitzar aquest protocol per donar una resposta i que les restriccions a les escoles s'adeqüin a les restriccions que hi ha fora de les escoles? Conseller, per a quan el canvi d'aquest protocol?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació (Josep González-Cambray)

Hola, bon dia. Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Gràcies, diputada. Bé, no comparteixo la visió adultocèntrica pel que fa al que ens ha passat a les escoles. Nosaltres hem posat l'infant al centre de totes les nostres decisions. Nosaltres el que hem fet és garantir el dret a l'educació tot el curs passat; amb el conseller Bargalló i la consellera Vergés, el que vam fer va ser: escoles obertes, escoles segures, màxima prudència, màxima seguretat i màxima presencialitat. I, per tant, drets dels infants, dret d'anar a l'escola. I vam ser capaços de fer-ho.

Catalunya..., vostè deia: «això és mèrit...», això és mèrit de tots. Ha estat un èxit col·lectiu, un èxit compartit, i un èxit de país. Mèrit de tots, de l'alumnat, de tots els professionals que es dediquen a l'educació, de les famílies, dels ajuntaments. Ha estat un mèrit de tots. I ens n'hem sortit. Hem tingut les escoles obertes i segures tots els dies del curs escolar, cosa que no ha passat en països com França, Itàlia, Holanda, Dinamarca, Regne Unit i d'altres.

Per tant, el que hem anat fent sempre i el que seguirem fent és adaptar les mesures sanitàries amb aquesta mirada que sempre hem trobat amb el Departament de Salut, aquesta mirada educativa, aquesta sensibilitat envers l'infant i envers el jove. I, per tant, anirem adaptant i hem anat adaptant sempre les mesures en funció del moment de la pandèmia.

La presidenta

Moltes gràcies. Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Conseller, li he donat dades que demostren que la situació de la pandèmia no és ara la mateixa que quan s'aprova el protocol i que quan comença el curs escolar. I és que estem vivint situacions absolutament absurdes. Encara continuen les entrades i sortides esglaonades perquè no hi hagi acumulació de famílies, però cent mil persones al Camp Nou veient un partit de futbol durant una hora i mitja. Les fonts de les escoles tancades; les fonts del carrer, obertes. A les festes escolars no es pot portar menjar ni beure; els pícnic a les terrasses, sí. Els nens i les nenes no es poden rentar les dents; escoles que encara no deixen passar els pares i les mares amb normalitat.

Conseller, els nens i les nenes necessiten que es tregui la mascareta, com a mínim, a exteriors, ja. Perquè si al parc poden jugar sense mascareta, per què no ho poden fer al pati de l'escola?

Conseller, faci la feina i deixi de fer pagar als nens i les nenes la seva incapacitat d'actualitzar les mesures.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Bé, doncs ha posat dos exemples que no s'ajusten al que està passant. Entrades i sortides esglaonades és una decisió dels centres educatius que, en funció de la seva organització poden decidir fer-les, poden decidir no fer-les. Pel que fa al menjar a les festes, acabem d'enviar un protocol de castanyada, on ens actualitzem, i sí que es pot portar menjar. Per tant, sí que anem adaptant totes aquestes mesures. De fet, de cara a aquest curs escolar hem adaptat mesures molt importants per als projectes educatius dels centres, com són l'entrada a les famílies i com són les activitats extraescolars.

Pel que fa a la mascareta, aquest és un tema important. Aquesta és una mesura..., és una decisió sanitària, no és una decisió organitzativa. I, per tant, amb el Departament de Salut..., és una decisió que ha de prendre el Departament de Salut. Nosaltres, com a Departament d'Educació és evident que el primer dia que puguem traure la mascareta la traurem, però no ho farem ni abans de poder-ho fer, ni després de poder-ho fer. Necessitem traure'ns la mascareta, cert. Necessitem traure'ns la mascareta per veure'ns les cares, per compartir els somriures i perquè ens anirà molt bé a nivell emocional. Per tant, amb aquesta sensibilitat i mirada educativa, quan des del Departament de Salut se'ns digui que podem retirar les mascaretes per motius epidemiològics, les retirarem.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les polítiques d'organització del temps del Departament d'Igualtats i Feminismes, per avançar en drets i en igualtat de gènere.

Pregunta al Govern sobre les polítiques d'organització del temps del Departament d'Igualtats i Feminismes per a avançar en drets i igualtat de gènere

310-00104/13

Formula la pregunta la diputada senyora Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Bon dia a tothom. Consellera, les dones catalanes som les més estressades de tot Europa i ocupem el privilegiat cinquè lloc en el mateix rànquing a nivell mundial. Són dades de l'Institut Català de les Dones, recollides a partir de diversos estudis, que ens haurien de portar a moltes reflexions. Fa pràcticament dos segles que les dones ens vam incorporar al mercat del treball productiu, aquell que es fa fora de casa i que va associat a remuneració econòmica i a drets, però mentre entràvem al mercat productiu, en paral·lel, no s'ha produït una disminució del treball reproductiu. És a dir, aquell que té a veure amb les cures i que, majoritàriament, en una proporció elevadíssima, recau en les espatlles de les dones.

Només una dada per entendre la magnitud del que estem parlant: el 93 per cent de les excedències per temes de cures les demanem les dones. Aixecar-se a les sis del matí, preparar mudes, motxilles, esmorzars, portar la canalla a l'escola, posar la rentadora, estendre-la, controlar què hi ha a la nevera, pensar i gestionar la logística de les extraescolars; anar a casa dels pares, que ja són grans, a mirar que no els convingui res, que s'hagin pres la medicació que tocava; anar a la feina remunerada després d'haver fet pràcticament la marató i rendir com la que més, no fos cas que això fos vist com un signe de debilitat o d'esgotament, perquè ja tenim prou sostres de vidre. Seure un instant al sofà, a les onze de la nit, sense haver-se dedicat ni un sol minut a elles mateixes, a nosaltres mateixes.

Aquesta és la realitat de moltes, de moltíssimes dones en aquest país, sense oblidar que encara n'hi ha moltes d'altres en situacions de més vulnerabilitat: treballs de la llar sense contracte, allò de l'economia submergida a la qual t'aboca aquesta llei d'estrangeria tan injusta; jornades esclavitzants i, a sobre, sense poder externalitzar les tasques de cura que sí que podem externalitzar les més privilegiades. Vaja, dones que després de catorze hores de feina mal pagada, quan arriben a casa també han de tenir cura dels seus.

No estic descobrint res de nou, que no sàpiga qualsevol persona, qualsevol dona que ens pugui estar escoltant. Per tant, el tema ens ocupa i ens preocupa i voldríem saber quines són les accions que des del Departament d'Igualtat i Feminismes es duran a terme per tal de replantejar els usos del temps i incentivar la corresponsabilitat en les tasques de cura i millorar la conciliació vital.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes (Tània Verge Mestre)

Moltes gràcies, diputada. Aquest Parlament fa més d'una dècada que tracta les polítiques de reorganització del temps amb diverses resolucions, que han incidit en la conciliació laboral i familiar i també des de la perspectiva del model social i productiu. I també ho ha fet el Govern, amb l'adopció de plantejaments com el pacte del temps, el pla «Viure millor», impulsats pel Consell Assessor per a la Reforma Horària i amb l'objectiu posat en el 2025 per consolidar el factor temps com un factor de llibertat, d'equitat i de benestar en un horitzó concret, que era l'objectiu 2025. Doncs el 2025 és aquí, és aquesta legislatura, una legislatura on tothom ha après que el teletreball no és una mesura de conciliació, quan l'accés als serveis públics queda limitat, i quan no s'assegura la desconexió digital.

De fet, en el cas de moltes persones –especialment les dones, com vostè apuntava– la pobresa de temps encara s'ha agreujat més per tota aquesta càrrega de treball domèstic i de cures que la societat encara segueix imposant a les dones.

Per això, no té sentit reconstruir l'*statu quo* sense més i, per tant, en el marc d'aquesta transformació feminista que es planteja el Govern, assumim el dret al temps com un dret de ciutadania. Un dret que vol dir temps per a la cultura, temps per a l'esport, temps per a les relacions personals, per cuidar-se, per a la participació social i política que enforteix el país. Per això, desenvoluparem una estratègia nacional de corresponsabilitat, revalorització de les cures i temps per viure que reforci i que connecti les iniciatives locals ja desenvolupades, com els pactes del temps, que sigui fruit d'un treball intersectorial i interdepartamental en el marc del Consell de Relacions Laborals de Catalunya i més enllà també.

I que se'ns alineï com a país amb les iniciatives internacionals. Per això, com a Govern, som part del grup motor de la Time Use Week, que comença la setmana

vinent i que conclourà el divendres 29, amb la signatura de la declaració de Barcelona per part del president. A grans trets, què implica? Aquesta coordinació interdepartamental per sincronitzar tots els horaris, una creació d'una xarxa catalana de municipis, empreses i entitats, la incorporació de la perspectiva de gènere en tot el que té a veure amb el teletreball i, perquè aquest dret sigui realitzable, afegir un altre dret, que és el dret a la cura, amb algunes accions que ja s'han començat a implementar, com la gratuïtat... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera d'Igualtat i Feminismes i aquesta continua parlant uns moments. Aplaudiments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps, consellera.

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures per a afrontar l'atur i la precarietat laboral dels joves

310-00105/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures per afrontar l'atur i la precarietat laboral dels joves. Formula la pregunta, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Pau Morales.

Pau Morales i Romero

Bon dia, conseller Torrent. L'atur juvenil a hores d'ara a un 33,5 per cent, segons l'Idescat, és una de les xacres més doloroses per al nostre país. De fet, dobla la taxa d'atur respecte a les persones majors de vint-i-nou anys. I d'aquests, només el 14,2 per cent reben algun tipus de subsidi o prestació econòmica, molt per sota del percentatge de persones en atur majors de vint-i-nou anys. No perquè ho necessitin menys, sinó perquè estan més exclosos. Al cap i a la fi, ho hem vist també amb les conseqüències de la pandèmia, que han afectat més greument els joves. El que hem pogut constatar és que han deixat al descobert una precarietat estructural que ja hi era, en forma de temporalitat, sous baixos, pràctiques no remunerades i una precarietat de la qual és pràcticament impossible sortir-ne.

Això afecta, per tant, tots els aspectes de la vida dels joves. Això explica la baixa taxa d'emancipació, que ha arribat a mínims històrics el darrer trimestre o els greus problemes creixents de salut mental i emocional. Una precarietat, com he dit,

estructural. I és que els Països Catalans no tenim un marc de relacions laborals propi, seguim sota l'efecte de reformes laborals antisocials que malgrat promeses de diumenge, el dilluns encara funcionen a ple rendiment. Seguim sense tenir la capacitat d'implantar un salari mínim, adequat al cost de la vida del nostre país. Només ho resoldrem amb canvis estructurals, en som conscients –i els independentistes, més que ningú–, només una república catalana podrà donar oportunitats a tots els seus fills i filles.

Aquest projecte d'esperança, però, s'explica per si sol si utilitzem ara, ja aquí, sense demora, totes les eines que tenim a l'abast per atendre la urgència juvenil, la urgència de la precarietat juvenil. Perquè els joves no tenen espera, no tenim espera. Les nostres vides van passant.

Per tot això, conseller, ens pot explicar quines són les mesures que conformen el pla de xoc contra l'atur juvenil que ha impulsat el Govern republicà i quants joves preveu que se'n vegin beneficiats?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat. Vostè ha fet un anàlisi molt acurat, eh?, de la situació laboral del jovent d'aquest país i de les causes estructurals que s'arrosseguen més enllà dels efectes conjunturals de la situació de pandèmia. Què fem? Doncs bé, en el marc del que històricament és el major pla de xoc en polítiques actives d'ocupació, que mobilitza 917 milions d'euros, hem previst un seguit de mesures i accions que van directament a atacar l'atur juvenil, pressupostades amb 216 milions d'euros; una gran inversió.

Una inversió que, d'altra banda, té un enorme retorn, perquè darrere la història de cada jove que aconsegueix inserir-se en el món laboral, que és capaç de trobar un lloc de treball digne, hi ha una història d'èxit individual, òbviament, però també col·lectiu, comunitari, perquè no només es millora el teixit empresarial del país, sinó

que es millora, en definitiva, el conjunt de la societat. Doncs bé, hem desplegat, desplegarem aquestes propostes, aquestes mesures concretes amb diferents programes, el més rellevant dels quals probablement és el d'ajut a la contractació de menors de trenta anys. És a dir, subvencionarem la contractació de joves menors de trenta anys per part de les empreses, d'autònoms o de cooperatives de treball associat. I això ho implementarem amb 125 milions d'euros, la meitat dels quals aniran a contractes de pràctiques a aquells joves formats i l'altra meitat a contractes de joves que no poden accedir a un contracte de pràctiques.

En tot cas, òbviament, com deia vostè, aquest és un deute pendent, és un deute pendent amb nosaltres mateixos. Té una consideració de caràcter generacional evident i un país que aposta per la inserció laboral dels joves és un país més just i és un país que aprofita tota la seva energia i tot el seu talent i ho volem fer amb aquest pla de xoc de polítiques actives d'ocupació, que és el més important de la història d'aquest país.

Gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures per a impulsar la coeducació.

Pregunta al Govern sobre les mesures per a impulsar la coeducació

310-00106/13

Formula la pregunta la diputada senyora Meritxell Serret, del grup d'Esquerra Republicana.

Meritxell Serret i Aleu

Gràcies, presidenta.

Conseller, som molts els que celebrem el recent anunci que ha fet el Govern de que el proper curs 2022-2023 per fi no renovaran els concerts a cap centre educatiu que segregui per sexe. Una mesura que afectarà les etapes infantil, secundària i postobligatòria dels centres amb educació diferenciada i una mesura que respon als

compromisos assolits en el pacte contra la segregació, fruit, aquest, de grans consensos. Així, aquesta és una mesura llargament esperada i recolzada pel conjunt de la societat. De fet, en la darrera enquesta del CEO, en què es va preguntar sobre aquesta qüestió l'any 2018, el 85,1 per cent de les persones enquestades es van mostrar en desacord de que la Generalitat financés amb fons públics les escoles privades que segreguen l'alumnat per sexe.

Des d'Esquerra Republicana som molt conscients de que no ha estat fàcil. Lluitar contra tot tipus de segregació dins del sistema educatiu català ha estat i és una llarga reivindicació del republicanisme d'esquerres, que ha topat massa vegades amb un estat en contra, amb una LEC que no va ser suficient per renovar els concerts de primària, una LOMCE que tampoc ho va fer possible. Ara, gràcies també al bon treball i gran treball de les companyes i companys d'Esquerra al Congrés i al Senat per millorar la LOMLOE, hem pogut fer un pas.

Aquesta mesura constata, però, una vegada més, que necessitem sobirania política amb tots els recursos, amb totes les competències per bastir-nos una escola pública, més equitativa, que contribueixi de manera efectiva a la cohesió social i a la igualtat d'oportunitats per a tothom. Una escola democràtica, social, feminista, verda i en català; sense demanar permís o dependre d'una legislació superior.

Conseller, no podem ni volem finançar amb diners públics aquelles escoles elitistes que separen per raó de gènere a les aules i que, ahora, perpetuen les diferències socials. Són 15 milions d'euros que podrem destinar a altres partides que fomentin els valors que representen la immensa majoria de la ciutadania i que realment contribueixin a la igualtat.

En definitiva, seguirem treballant i tindrà sempre tot el suport del Grup d'Esquerra Republicana per treballar per un model educatiu que defensava també el gran pedagog Francesc Ferrer i Guàrdia. Aquell model en què els infants de l'un i de l'altre sexe tinguin una educació idèntica, que de manera semblant desenvolupin la intel·ligència, purifiquin el... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps, diputada. (*Aplaudiments.*)

Per respondre té la paraula el senyor Josep González Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. Bé, vostè ho explicava molt bé. El que va fer el Govern va ser la setmana passada vam decidir no renovar els concerts dels centres educatius que segreguen per sexe, dels centres educatius que segreguen per gènere.

Al segle XXI no hi poden haver aules al país que separin els nens i les nenes. No permetrem cap tipus de discriminació a les nostres escoles, als nostres instituts i als nostres centres educatius. I vostè ho explicava molt bé. Ho hem intentat altres vegades, i tant que sí. Ho seguirem intentant sempre. Amb el que un creu sempre, no hem de deixar mai de defensar-ho. Anteriorment ho havíem intentat, però ens havíem topat amb els tribunals espanyols i ens havíem trobat amb una legislació que no donava aquest marc.

Ara tenim una situació diferent, que és que la LOMLOE el que fa és directament, explícitament ens diu que no es poden concertar o que no es concertaran o que tenim aquesta cobertura per no concertar aquests centres que separen per sexe. I escoltin, a la vida els àmbits són mixtos. Nosaltres ens creiem la coeducació. Estem avançant fermament en moltes polítiques amb la nova conselleria d'Igualtat i Feminismes. Ens ho creiem.

Hi han evidències científiques, hi han molts estudis científics que el que ens diuen és que separar els nens i les nenes per aules augmenta els estereotips, legitima el sexisme i consoliden els rols. I això no ens ho inventem nosaltres, hi han moltes evidències que ens donen aquest contrast de que realment no és una bona pràctica educativa, és una pràctica discriminatòria. I, per tant, el nostre model, com no pot ser d'una altra manera, serà, és i sempre serà un model de respectar les diferències alhora que combatre amb fermesa les desigualtats. I vostè ho deia: avancem i seguirem avançant com per una escola més democràtica, social, verda, feminista i en català. Ni un sol euro públic a les escoles que separen nens i nenes a les aules.

Gràcies. (*Aplaudiments.*)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'assetjament a les escoles.

Pregunta al Govern sobre l'assetjament a les escoles

310-00109/13

Formula la pregunta la diputada senyora Anna Grau, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Senyor conseller d'Educació, quins plans té el seu departament per protegir els menors a les escoles i prevenir de manera efectiva els casos d'assetjament escolar?

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Josep González Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. Des del Departament d'Educació, combatre les desigualtats, combatre qualsevol tipus de violències a les aules i als centres educatius i combatre qualsevol tipus d'assetjament és una de les nostres prioritats. I el que hem fet, precisament, com és una de les nostres prioritats, quan tens una prioritat el que has de fer és actuar. Quan tens una prioritat el que has de fer és fer que les coses passin i has de passar a l'acció. I, per tant, el que hem fet és posar molt l'accent en la detecció de tots els possibles casos i, per tant, hem creat una unitat de suport a l'atenció a les violències, que el que fa és detecció prèvia, hi destinem un equip i actuem.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Anna Grau.

Anna Grau Arias

Bueno, parece que fue ayer cuando Inés Arrimadas mostró al Congreso de los Diputados la foto de esta niña (*l'oradora mostra una fotografia*), de Kira López. Creo que todos ustedes saben, porque todos han recibido una carta como esta (*l'oradora mostra una carta*), que Kira López se suicidó el pasado mes de mayo. Saltó una

mañana des de la azotea de su casa en lugar de ir al colegio. Tenía solo quince años. Los padres de Kira han buscado asistencia legal, porque están convencidos de que su hija fue víctima de algún tipo de presunto acoso escolar y porque creen que el centro donde estudiaba, el Pare Manyanet –que sé que está auditado ahora mismo por su departamento–, no les está atendiendo como debería.

También acusan a los políticos –es decir, a todos ustedes, a todos nosotros– de no hacer lo que deberíamos, de no tomarnos en serio nuestras propias promesas, los acuerdos adoptados –no hace tanto en esta cámara– para luchar contra el *bullying*, ese asesino silencioso. Y, con la emergencia de salud mental tras la covid, más asesino y más silencioso.

Yo no sé quién empujó o qué a Kira a la muerte. Hasta que los Mossos concluyan su investigación, no podemos dar nada por hecho, pero comprenderán que, como diputada –es más, como madre de otra adolescente que tiene ahora mismo la exacta edad de Kira cuando murió y que también ha salido psicológicamente muy frágil del confinamiento–, debo decir que no me vale de ninguna manera con que esto se quede así, con que no llegamos a saber nunca qué pasó con Kira o con otros niños que se suicidaron o que han verbalizado su intención de hacerlo y que están ahora mismo en estudio por la Asociación No al Acoso Escolar.

Decía que es verdad, que hay una auditoría, ¿por qué externa?, ¿por qué la Administración no actúa antes y lo hace después? En febrero de 2020, este Parlament aprobó, a instancias de Ciudadanos, una moción, la moción 153 de la legislatura pasada, inspirada precisamente en el decálogo de la Asociación No al Acoso Escolar. Costó mucho esfuerzo consensuar aquel programa de mínimos en defensa de la vida de las personas, priorizando eso en primer lugar y también el buen nombre de los centros escolares, que no pueden ver dañada para siempre su reputación si estas investigaciones están en falso, pero para qué sirve hacer ese esfuerzo si todo se lo lleva el viento... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Senyora diputada, un cas com aquest que vostè planteja és un fracàs de tota la societat. És un fracàs de tota la societat. I jo m'he trobat amb els pares de la Kira. M'hi he trobat. Hem estat parlant, hem estat comentant tot el que consideraven oportú. El que hem fet és actuar –el que li deia abans– al Pare Manyanet. El que hem fet és, per una banda, una auditoria externa, des del Departament d'Educació, amb una entitat externa. Però, en paral·lel, també hem fet un pla de xoc intern, constituint un grup de treball, des de l'àmbit també municipal, en l'àmbit de la inspecció educativa, amb els serveis educatius i amb el centre educatiu per revisar tots els protocols que té aquest centre educatiu. El que fem nosaltres, com no pot ser d'una altra manera, és actuar des del primer moment que tenim les notícies, i això també ho vam fer amb el Pare Manyanet.

En paral·lel, aquest també és un cas que està en mans dels Mossos. Hi ha una sèrie de denúncies i això està en mans dels Mossos. I nosaltres el que sí que li puc dir és que, amb absoluta fermesa, amb absoluta convicció, seguirem aplicant i millorant, dia rere dia, el pla d'actuació contra qualsevol tipus de violències.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el ple sobre els col·lectius invisibilitat en les polítiques de memòria democràtica.

Pregunta al Govern sobre els col·lectius invisibilitzats en les polítiques de memòria democràtica

310-00100/13

Formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, el seu departament vetlla per la preservació i la divulgació de la memòria d'un període especialment important de la nostra història, que va des de la proclamació de la República, de la Segona República, l'any 1931

fins a la Transició, posant un accent especial en tot allò que fa referència a la Guerra Civil, a les seves causes i a les seves conseqüències i, sobretot, pel que fa referència a la repressió, a l'exili i a la deportació de tantes persones del nostre país. I també a la construcció i continuació de la resistència contra la dictadura franquista en l'àmbit polític, social i cultural.

En la seva compareixença a la Comissió de Justícia, vostè ja va expressar el seu compromís i el del seu equip de potenciar les polítiques de memòria, dotant-les de noves eines i de nous formats, de noves maneres d'arribar a la societat i, especialment, als joves. Recentment, vàrem ser coneixedors del relleu a la direcció del Memorial Democràtic. Desitgem molta sort i encerts al senyor Villatoro com a responsable de liderar l'organisme encarregat de desplegar les polítiques públiques del Govern adreçades a la recuperació, a la commemoració i al foment de la memòria democràtica.

Veiem, doncs, que ha començat la legislatura donant un impuls a la visibilització de les polítiques de la memòria, i bona falta que ens fa. Perquè, malauradament, molta d'aquesta memòria encara està present. Els sona la repressió? Els sona l'exili? Els sona també les víctimes per motius ideològics? O l'intent d'eliminar la llengua i la cultura catalanes? Quanta vigència, senyors diputats, en aquest postfranquisme que estem patint molts (*remor de veus*) i que alguns o ben en són autors materials o bé en són còmplices i el perpetuen!

Per això, una funció important de la política és crear memòria col·lectiva, perquè és a través de la memòria col·lectiva que el grup té identitat i la tramet de generació en generació. Com ha expressat en alguna ocasió un president d'aquesta mateixa cambra, un país és un relleu generacional ben fet. I és precisament aquest relleu generacional ben fet i aquesta memòria col·lectiva la que ha d'incloure i apel·lar a tots els col·lectius que van patir la postguerra; a tots.

Consellera, què pensen fer des del departament per visibilitzar els col·lectius –sovint invisibilitzats– en les polítiques de memòria democràtica?

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Lourdes Ciuró, consellera de Justícia.

La consellera de Justícia (Lourdes Ciuró i Buldó)

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades. Diputat Rius, gràcies per la pregunta i, efectivament, la memòria col·lectiva està formada per memòries individuals, per vivències i experiències individuals que sovint conflueixen en un mateix fil conductor, que és la por, que és la repressió, però sovint amarada d'esperança.

Des del departament, volem posar en valor el record i el reconeixement a aquestes experiències individuals com una mena de reparació amb nom i cognoms. I també és una manera, aquest record, de poder preservar-nos dels totalitarismes, que, com bé vostè diu, avui en dia seguim vivint. Seguim patint repressió i exili. Per tant, no ho tenim tan lluny i convé apuntalar les polítiques de memòria perquè no es tornin a repetir. És per això que, als col·lectius sovint invisibilitats, els volem donar la veu i la visibilitat.

Estem parlant, per exemple, de les dones. Les dones sovint han estat les grans oblidades de les polítiques de memòria, malgrat que elles, des del punt de vista col·lectiu o des del punt de vista individual, hi eren molt presents: ja fos el desencís de les brigadistes, que es van trobar com els seus propis les menystenien pel fet de ser dones; com les infermeres del front; com també les dones que es quedaven a casa cuidant fills, pares sovint soles, que tiraven endavant les fàbriques sovint fent vestits de guerra –soc de Sabadell i això els hi puc explicar bé– o tantes i tantes dones que, malgrat tot, van tirar endavant i que avui han tingut un poc reconeixement. Això ho volem posar en valor.

O també volem posar en valor els col·lectius de persones que van venir amb la immigració, els moviments demogràfics més importants del nostre país i que, a més a més, ajuden a explicar el país que tenim avui. I convé recuperar aquestes memòries, perquè són memòries vives, però que urgeix recollir. Urgeix constatar quines van ser aquelles experiències, quines van ser aquelles formes d'organització col·lectiva també, que van permetre combatre el feixisme i la repressió en totes les seves formes.

I el que volem també és que aquestes persones tinguin el seu reconeixement com a constructors de la Catalunya que tenim avui. Perquè un país que ret homenatge a les

persones que el construeixen, a les persones que des de la invisibilització lluiten pel seu progrés, és un país que fa bé el relleu generacional i és un país digne de ser confiat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el programa de benestar emocional i salut comunitària.

Pregunta al Govern sobre el programa de benestar emocional i salut comunitària

310-00101/13

Formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada senyora Titon Laïlla.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, una de les evidències que ens ha deixat aquesta pandèmia de la covid-19, una pandèmia que encara a dia d'avui, tot i que anem normalitzant la situació, no l'hem superada, i, de fet, un exemple és aquesta mascareta que encara hem de portar, tot i que ja hem recuperat l'aforament complet en aquest hemicicle..., doncs deia: una de les evidències que ens ha deixat aquesta pandèmia és, també, l'augment de les problemàtiques en salut mental i les dificultats en l'estat emocional de la nostra població, de la nostra ciutadania.

Això ha estat potser pel tema del propi confinament, però també les pors i les incerteses que ens han generat la malaltia, aquells dols que no s'han fet o s'han mal fet davant la pèrdua de persones estimades o properes, per motiu de la covid-19 o durant la pandèmia de la covid-19, però també afectant col·lectius més vulnerables, com poden ser les persones grans que viuen soles o poden ser les persones que han patit en la seva pròpia pell també, els problemes de crisi econòmica o d'atur que ens ha portat a aquesta pandèmia. En alguns casos, aquesta situació de malestar

emocional pot portar..., no volgudament, però sí a un augment de la medicalització en aquestes situacions.

Sabem que aquesta és una prioritat del Govern i de la seva conselleria, com també ho és d'aquest Parlament i que, de fet, encetarem properament, doncs, una comissió d'estudi sobre tots els problemes de salut mental i addiccions que afecten la població. Fa cosa d'un mes vostè mateix va presentar un pla de prevenció del suïcidi a Catalunya i també fa pocs dies va presentar aquest programa de benestar emocional i salut comunitària en l'atenció primària; un programa que el que vol és donar les eines que necessita l'atenció primària per tal de donar aquesta atenció holística a la població que atén, quan s'enfronta, per exemple, ja no només a les seves situacions de malaltia habitual que et poden portar a necessitar l'atenció primària, no?, a accedir a l'atenció primària, sinó també a tot aquest malestar emocional o a problemes de salut mental que també poden produir-se i que la primera porta que els detecta és precisament l'atenció primària.

I és per aquest motiu, conseller, que ens agradaria conèixer quines són les característiques més concretes d'aquest programa, com el desenvoluparà, en quins terminis i amb quins professionals.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep Maria Argimon, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Josep Maria Argimon Pallàs)

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada Laïlla. Diputades i diputats... Vostè ha comentat molt bé les raons, les causes d'aquest increment del malestar emocional que també ens ha portat la pandèmia, també en els grups que ha estat afectant amb més intensitat. I també ha comentat una altra cosa que és important: que aquesta és una prioritat del departament i, de fet, una de les línies mestres que vaig presentar al mes de juliol a seguir durant aquesta legislatura, en què ja esmentava precisament aquest programa de benestar emocional. I, com també vostè molt bé ha dit, és una prioritat del Govern i d'aquest propi Parlament.

En aquest sentit, hem iniciat ja el programa amb la incorporació de diferents perfils, però principalment són perfils de l'àmbit de la psicologia, que el que sí que és important destacar és que aquestes persones no faran clínica directa. No fan clínica, no fan atenció directa en els equips d'atenció primària. Són persones inserides en l'equip, en l'equip d'atenció primària, però el que faran sobretot és la funció de prevenció i promoció de la salut. Prevenció i promoció treballant molt colze a colze amb infermeria, que és qui, habitualment, doncs, porta el pes d'aquestes tasques en l'àmbit dels equips d'atenció primària, i treballant en tots els àmbits comunitaris: a l'escola, a través del programa de «Salut i escola»; amb drets socials, a través de..., també, amb les residències, perquè també la gent gran i la solitud és un dels factors claus en aquest sentit, i evidentment amb el món local i tot el teixit que ens podem trobar comunitari.

L'important aquí és aquesta detecció, que si en algun moment s'esdevé un signe de patologia es pugui remetre al propi equip d'atenció primària, que l'equip d'atenció primària ho pugui tractar, i si en algun moment, doncs, es pensa que és necessària la intervenció i l'actuació dels equips més especialitzats, que es puguin enviar als centres de salut mental o d'adults o infantils i juvenils.

Hem començat ja el calendari amb la incorporació de quaranta-cinc professionals, que ja hi són, treballant. Al llarg d'aquest trimestre incorporarem cent cinquanta persones; avaluarem i, si tot va bé, perquè creiem que sí que anirà bé, acabarem de completar aquests 380 equips que tenim a l'atenció primària. Pels que hem iniciat són aquells que tenen un índex socioeconòmic més baix i, per tant, aquests són els primers amb què hem començat a treballar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les polítiques d'infraestructures ferroviàries.

Pregunta al Govern sobre les polítiques d'infraestructures ferroviàries

310-00102/13

Formula la pregunta la diputada senyora Mònica Sales, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Vicepresident Puigneró, en aquesta sessió de control d'avui volem tornar a parlar de les infraestructures ferroviàries de Catalunya.

El transport públic i, en concret, el ferroviari, que és el que transporta més ciutadans, per la seua capacitat, és un dels pilars fonamentals per lluitar contra el canvi climàtic, per reduir la mobilitat de vehicles i aconseguir, així, millors condicions ambientals. Al mateix temps, és necessari per interconnectar tot el territori de nord a sud i d'est a oest amb igualtat d'oportunitats.

Fa unes setmanes vam patir una vaga del servei de rodalies de Renfe que va deixar molts usuaris a les andanes de les estacions. No es van complir els serveis mínims i vam patir de primera mà els retards, les anul·lacions, amb jornades que van suprimir a l'entorn del cinquanta per cent dels serveis. Com sap, no ens podem permetre serveis que no funcionen, sinó que els mereixem de qualitat, puntuals i eficients.

Paral·lelament a tot això, des de Madrid s'anuncia una pluja de milions per a rodalies en el marc dels *presupuestos generales*, però ja hem patit de primera mà aquests anuncis i, posteriorment, la no execució de les inversions. Cal recordar que l'Estat només ha executat el quinze per cent dels 4.000 milions d'euros que es preveien en el pla de rodalies 2008-2015 i no ha construït cap quilòmetre nou de via des del 1975.

No volem més incompliments. Volem solucions i volem serveis ferroviaris de qualitat. Sabem que ahir el Govern va anunciar que assumix el servei de rodalies de Lleida, que operarà Ferrocarrils de la Generalitat. S'ha fet un primer pas i el felicitem, perquè estem convençuts que això comportarà moltes millores de gestió. Però no en fem prou, necessitem que tota la xarxa ferroviària del nostre país funcione i funcione bé, a Terres de l'Ebre, terres gironines, pirinenques, lleidatanes, tarragonines, metropolitanes, a tot el país.

Estic convençuda que si la Generalitat gestionés rodalies i regionals a tota Catalunya podríem millorar, per exemple, els serveis ferroviaris i les freqüències de la R15 o R16, que passen per les meues terres, les de l'Ebre.

Els catalans, tots, pensem com pensem, mereixem un bon funcionament de la xarxa ferroviària que compta amb molts passatgers que fan els seus trajectes quotidians per anar a la universitat, per anar a treballar o anar a qualsevol lloc per fer el nostre dia a dia.

Per aquest motiu, vicepresident, des de Junts per Catalunya li volem preguntar quin és el capteniment del Govern pel que fa a les infraestructures ferroviàries a Catalunya.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Jordi Puigneró, vicepresident del Govern i conseller de Polítiques Digitals i Territori.

El vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori (Jordi Puigneró i Ferrer)

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputada. Diputats... Miri, jo no sé quantes vegades –i ja he perdut el compte– aquest tema de rodalies, l'hem tractat no només en aquest Parlament, sinó a nivell dels mitjans de comunicació. Quants anys fa, diguéssim, doncs, que ens debatem en aquest debat etern de rodalies. Com també quants cops presidents del Govern espanyol ens han promès aquesta famosa *lluvia de millones* en l'àmbit de les infraestructures a Catalunya.

Jo ja no sé..., i vull creure que no és un tema ni d'incapacitat ni d'incompetència, per tant, ha de ser un tema de no voluntat política. I crec que per això nosaltres volem assumir aquesta voluntat. El Govern de Catalunya vol assumir..., ja que no ho vol fer l'Estat, nosaltres volem assumir el repte de gestionar les rodalies a Catalunya. Deixi'ns gestionar les rodalies, atès que sembla ser que per part de l'Estat no hi ha aquesta voluntat. I així ho hem fet. Ho hem començat a fer ara a Lleida. Hem decidit que les rodalies de Lleida passin a estar gestionades no per l'operador Renfe, sinó per

l'operador de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, amb l'objectiu, precisament, de millorar aquest servei en els propers anys.

Aquest és un tema que ens interpel·la a tots. I, per això, deixi'm que avui faci i em dirigeixi a tots els grups polítics que, votem el que votem, votin el que votin els grups polítics en el pressupost de Madrid, comprometem-nos tots a que aquesta sigui una realitat ben aviat. I que, per tant, rodalies pugui ser gestionada des de Catalunya. No ho vinculem directament al pressupost o als pressupostos generals de l'Estat, fem-ne una voluntat política de tots plegats.

Miri, el dèficit crònic que patim i que pateix Catalunya en aquesta matèria –avui hi ha un diari català que en publica les xifres–, del total pressupostat en els darrers... –i són dades del Ministeri de Transports de l'Estat–, del període 2001-2018 només s'han executat un setanta-tres per cent de les inversions en matèria d'inversions a Catalunya. Però és que en rodalies només se n'han executat el vint-i-cinc per cent. Per tant, això és un drama que no podem continuar mantenint.

Per tant, els emplaço a que, d'alguna manera o altra, no fem patir més els ciutadans de Catalunya que cada dia han d'anar a treballar. Aquest és un instrument per a la lluita contra el canvi climàtic, però també és un instrument imprescindible per garantir un dret social molt important en el segle XXI, que és el dret a la mobilitat.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els serveis socials municipals.

Pregunta al Govern sobre els serveis socials municipals

310-00111/13

Formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Senyora consellera Cervera, pot comprometre's a que l'1 de gener d'aquest any el Govern tindrà aprovat un contracte programa de serveis socials

del que depenen milers de treballadors i la major part de les polítiques de protecció i d'acompanyament de les persones més vulnerables del nostre país?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Violant Cervera, consellera de Drets Socials.

La consellera de Drets Socials (Violant Cervera i Gòdia)

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades. Senyor Moreno, estem treballant des del Departament, com ja hem comentat altres vegades, perquè al gener puguem tenir aquest contracte programa que ha de donar servei, doncs, a tots els municipis de Catalunya.

La presidenta

Per pregar, té la paraula el senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Consellera, el que sabem cert és que queden poc més de dos mesos perquè acabi l'any i en aquests moments la negociació no s'està fent ni tan sols amb les entitats supramunicipals, amb les entitats municipalistes, que són claus per a aquesta negociació.

Estem més a prop d'una tercera pròrroga del contracte programa –una tercera pròrroga del contracte programa– que no d'un nou contracte programa. A hores d'ara no hi ha un calendari concret del contracte, segurament el més important de la seva conselleria no tant per l'import, 250 milions d'euros, que és important, sinó perquè és l'engranatge fonamental perquè els serveis socials funcionin al nostre país, perquè la gent se senti protegida en un moment en el qual més que mai necessita els serveis socials.

Per tant, consellera, li demanem concrecions més que bones voluntats, que aclareixi quines polítiques vol deixar el contracte programa. Sobrevola la intenció del seu departament de que les polítiques d'inclusió, d'LGTTBI, de dona, surtin del contracte programa.

No sabem si finalment vostès contemplaran un increment en l'hora de serveis d'atenció domiciliària; no sabem si podran pagar vostès els professionals que vostès mateixos van posar en el sistema, no?

Per tant, consellera, transparència. Comuniqui als ajuntaments quin és el seu calendari per posar en marxa aquest contracte programa –no ho saben; portem moltes setmanes rebent comunicacions de diferents ajuntaments que desconeixen quin és el calendari–, per tranquil·litat dels milers de professionals que en depenen. També per tranquil·litat dels propis ajuntaments i per tranquil·litat del conjunt de la ciutadania.

Necessitem incrementar el finançament del contracte programa. Vostè, doncs amb els seus dubtes, i el conseller Giró, amb la seva lentitud, potser faran efectiu que l'1 de gener doncs no tindrem contracte programa de serveis socials a Catalunya. Esperem més rapidesa en aquest tema de la que han tingut vostès, per exemple, per posar en marxa el pla de xoc social, que van dir que seria imminent i que, després de cinc mesos, encara no hem vist.

Senyora consellera, li demano, si us plau, rapidesa, li demano celeritat perquè la protecció social a Catalunya depèn dels serveis socials del nostre país.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials.

La consellera de Drets Socials

Moltes gràcies, presidenta. Senyor Moreno, sap perfectament que comparteixo les seves paraules; que la voluntat del departament és poder aprovar aquest contracte programa.

Només unes dades. És veritat que el contracte programa que tenim en aquests moments és del 2016 al 2019, i el pressupost d'aquestes anualitats va ser gairebé de 1.000 milions d'euros. Amb posterioritat es van fer dos pròrrogues –per tant, estem en pròrroga– de gairebé més de 500 milions d'euros, i després es van aprovar

diverses addendes de 53 milions d'euros. Per tant, el Departament de Drets Socials i els anteriors departaments estaven plenament compromesos en aquesta aportació als municipis. Sabem que les competències bàsiques dels serveis socials són municipals, i aquestes s'han de fer justament amb l'aportació de la Generalitat. Més del seixanta per cent l'hauríem d'aportar nosaltres, la Generalitat, en serveis bàsics, serveis delegats i serveis diversos.

Hi estem compromesos, estem treballant des del primer dia –i vostè sap que hi estem treballant des del primer dia– amb les entitats; ens hem reunit amb les entitats municipalistes i estan treballant a nivell tècnic. No és un tema senzill –vostè ho sap–; és un tema pressupostari. Però no només un tema pressupostari de les finances de la Generalitat. Vostè sap que els serveis socials, igual que els serveis de salut, estan infradotats, estem infrafinançats. Si tinguéssim els diners que ens pertoquen i que recapten com a ciutadans, segurament no tindríem aquestes dificultats, i vostè ho sap. Vostè sap que aquest és un dels grans problemes per acabar-nos de posar d'acord amb les entitats municipalistes.

Per tant, estic convençuda de que no ens posarem d'acord en temes de dependència; convençuda, encara que crec que no és impossible. Però, si us plau, ajudi'ns a tenir els ingressos necessaris per poder fer front a les necessitats dels nostres ciutadans.

Nosaltres, com a departament, ens comprometem a agilitzar al màxim..., com estem fent, estem treballant incansablement per poder aprovar aquest contracte programa. Som conscients d'aquesta doble pròrroga d'aquests anys, i, per tant, esperem que a principis de gener doncs puguem signar aquests convenis. Són cent sis convenis amb municipis de més de vint mil habitants o amb els consells comarcals. Vostè sap que no és una tasca fàcil. Les necessitats dels ciutadans de tot Catalunya són diferents, i, per tant, els convenis també són diferents.

I referent al que comentava sobre feminismes, també sap que el departament s'ha fraccionat i hi ha algunes competències que ja no són competències del Departament de Drets Socials. I ens ho diu i recorda sempre... *(Veus de fons.)*

(La presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la situació del comerç

310-00112/13

Pregunta al Govern, a respondre oralment en el Ple, sobre la situació del comerç. Formula la pregunta el senyor Juan Luis Ruiz, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Juan Luis Ruiz López

Gràcies, presidenta. El comerç, amb major o menor mesura, doncs ha patit, no?, les conseqüències de la covid, tot i que, segurament, abans de la pandèmia doncs ja tenia reptes importants a afrontar i que segurament la pandèmia ha accelerat. És per això, senyor conseller, que volíem saber quin és el capteniment del Govern amb relació a la situació del sector comercial al nostre país.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies, presidenta. Efectivament, diputat, el sector del comerç ha patit, i molt, les conseqüències de la situació de pandèmia de la crisi sanitària. De fet, estimem que l'impacte ha estat d'uns 9.000 milions d'euros, eh? Evidentment, això no és homogeni, depèn de les àrees, en funció de la dependència o no del turisme. I, evidentment, tampoc és igual en tots els sectors: no és el mateix l'alimentació que la resta.

Què hem fet nosaltres? Doncs el que hem fet amb la resta de sectors econòmics i segments de la nostra població que més han patit aquesta situació, que és desplegar un paquet de mesures d'ajut social molt importants –de fet, el territori de l'Estat que més ajudes directes ha ofert als sectors més afectats–, i, en el cas concret del comerç i la restauració, aquests ajuts s'eleva a 400 milions d'euros, que, òbviament, són cures pal·liatives, eh?, el que intenten és superar la situació.

I, com vostè deia –molt bé deia–, hi han qüestions més de fons, més estructurals, que hem de ser capaços d'abordar, perquè hi han reptes que venien d'abans de la situació de pandèmia i que, en tot cas, aquest període ha intensificat.

En tot cas, òbviament, diputat, nosaltres seguirem ajudant el sector per recuperar-se per superar la situació. Però, evidentment, la nostra missió és anar a aquells reptes de fons que té el sector i que són imprescindibles d'abordar si volem mantenir el model català de comerç, que és la nostra prioritat.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Juan Luis Ruiz.

Juan Luis Ruiz López

Gràcies, conseller. Vostè ho deia, no?, el comerç és un dels sectors tradicionals més importants del nostre país, representa al voltant del setze per cent del nostre PIB, no? I també ho deia, durant la primera onada de la pandèmia el mateix sector doncs ha estimat unes pèrdues del setanta per cent, aproximadament, especialment en el comerç urbà. També és cert, no?, que a d'altres, com podria ser l'alimentació, doncs l'impacte ha estat bastant menor, i fins i tot en algun cas doncs han vist augmentades les seves vendes, no?

Malauradament, per això, alguns dels establiments comercials han hagut de tancar, sobretot doncs establiments, no?, de proximitat i de barri. Per tant, calen mesures, mesures urgents per posar en valor el nostre sector comercial més tradicional. Calen noves ajudes, línies d'ajut, senyor conseller –aquí li torno a recordar els 3.154 milions d'euros que reben del Govern d'Espanya. Però, com deia, també calen accions i projectes per enfortir tota la cadena de valor que representa el sector comercial a Catalunya. I, des del sector, doncs propostes en tenen, no?

Però també cal afrontar aquests reptes més estratègics, més estructurals, especialment pel que fa doncs a la digitalització i també a l'aplicació de les noves tecnologies. Els hàbits de consum estan canviant a una velocitat exponencial, i segurament caldrà també doncs que tornem a parlar dels horaris comercials davant d'aquest nou perfil de demanda. Per tant, cal que des de les administracions ajudem i facilitem aquesta transició als nostres sectors més tradicionals.

Conseller, coincidim en això: són molts els reptes, i ara cal que des del Govern, però també des d'aquest propi Parlament, siguem capaços d'acompanyar el sector. Compti –compti– amb nosaltres per treballar-hi i per garantir un futur millor a un sector tan tradicional com és el sector comercial al nostre país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Diputat, parlava dels reptes que té el sector a davant. Què estem detectant nosaltres? Un canvi d'hàbits, com vostè també comentava, en dues línies, que poden semblar contradictòries, però que conviuen. D'una banda, es valora aquesta proximitat entre el consumidor i el comerciant, per tant, el comerç de proximitat. I, d'altra banda, hi ha hagut l'increment exponencial de l'*e-commerce*. Són dues realitats davant de les quals haurem d'actuar per defensar el model català de comerç, que implica cohesió territorial, cohesió urbana i cohesió social.

En quina línia? Doncs, d'una banda, apostant per desplegar les APEU. Òbviament, tenim línies d'ajut en aquest sentit i una oficina tècnica per assessorar les organitzacions territorials per tal de fer servir aquesta eina que creiem que és bàsica per a la dinamització del comerç a moltes de les nostres ciutats i municipis. I, per altra banda, línies de digitalització que ja hem desplegat a través del Consorci de Comerç, Artesania i Moda. Digitalització i proximitat, línies d'ajut a l'*e-commerce* i les APEU, les dues grans línies...

(La presidenta retira l'ús del micròfon al conseller i aquest continua parlant uns moments.)

La presidenta

Se li ha acabat el temps, conseller.

(Alguns aplaudiments.)

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el Centre de Formació Professional d'Automoció.

Pregunta al Govern sobre el Centre de Formació Professional d'Automoció

310-00113/13

Formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller Torrent. Aquests dies hem pogut llegir una sèrie de notícies referents al Centre de Formació per a l'Automoció de Martorell. Fa tres dies vam llegir que hi havia dues entitats que volien, estaven interessades en presentar-se a gestionar aquest centre. Una era Eurecat, i la segona era la Fundació per la Indústria.

De fet, semblava que aquesta última ja havia formalitzat el pas per fer-ho evident, cosa que ens va alegrar, evidentment, des d'aquest grup. Però justament ahir vam conèixer que la Fundació per la Indústria no s'havia presentat i que no pensava fer-ho i que Eurecat no hi podia optar, perquè la licitació no contemplava que es presentessin fundacions.

Conseller, respecte d'aquestes dues notícies, pot afirmar que el centre de Martorell estarà operatiu el curs vinent?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Roger Torrent, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies, diputat. El Centre de Formació per a l'Automoció de Martorell serà una punta de llança, la punta de llança, de fet, de la transformació de la indústria de l'automoció al nostre país. Serà un centre de referència en l'àmbit de la formació professional i la formació continuada. I, per tant, en els propers mesos veurem com això es consolida

i com, efectivament, després de tants anys, és una eina imprescindible en la transició d'un sector que és clau per al nostre país.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Conseller, primer, no ha contestat la pregunta. Era un sí o un no, bàsicament. Però entendrà que, després de les seves paraules, el nostre grup tingui alguna suspicàcia. Estem bastant escaldats –crec que el nostre grup i també el sector de l'automoció en general– per la gestió que han fet els seus governs, no només el seu, sinó els anteriors, sobre aquest centre.

Des de la seva creació el 2014 –2014– hem vist passar cinc directores del SOC i quatre consellers de Treball diferents sobre aquest tema. En aquest període, aquest Parlament ha votat més d'una desena de vegades posar en marxa aquest centre de formació professional. En aquest temps, un dels principals candidats a gestionar quan es va inaugurar aquest centre no només hi ha renunciat, sinó que marxa de Catalunya, i aquest actor es diu Nissan Motor Ibérica.

Quan les obres de construcció van acabar, el Govern assegurava que havia de ser un equipament clau per al sector i per garantir la mà d'obra qualificada a curt i mitjà termini –curt i mitjà termini. Allò era 2014 i estem a finals de 2021.

Conseller, s'ha preguntat vostè quin paper podria tenir aquest centre en un moment com l'actual, clau per al sector de l'automoció? Què podríem estar fent en aquest centre, que podria formar i reciclar quinze mil treballadors a l'any? Quines noves oportunitats podríem estar oferint a la gent que ha perdut la feina a Nissan, a Dayco o a Bosch, per exemple?

I la pregunta per mi més important, conseller: com hem pogut arribar fins aquí? Com, després de quatre governs, seguim patint avui en dia per saber si això serà una història d'èxit o un nou fracàs. És un escàndol haver invertit 18 milions d'euros en diners públics i haver perdut l'oportunitat de formar quasi cent mil treballadors durant tots aquests anys.

Conseller, compti amb aquest grup, com sempre, per ajudar en el que faci falta, però també tingui molt clar i molt present que no tolerarem un nou fracàs en aquest àmbit. El sector de l'automoció i els treballadors no es poden permetre aquest nou luxe.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Diputat, estic convençut de que ja ho fa, però, en tot cas, per si de cas jo li recomano que vagi més enllà de les notícies periodístiques, eh?, que vagi més enllà de la informació que pugui llegir als diaris.

Què és el que tenim avui? Avui el que està és obert el procés de licitació, i fins al 4 de novembre les entitats interessades tenen temps i oportunitat per presentar-se i per inscriure's per voler participar en el procés. I a partir d'aquí, doncs, hauran de fer les propostes concretes.

Hem posat en marxa una licitació que ha estat fruit del contacte i de les converses amb el sector, que ha estat fruit de la participació dels diferents actors de la indústria de l'automoció del nostre país i de les entitats que es dediquen a la formació professional. Fruit d'aquesta participació, han millorat les prescripcions tècniques que regularan el contracte, i hem procurat assegurar la viabilitat econòmica del projecte. I n'estem convençudíssims, d'això. Estem convençuts de que, com li deia al principi, el Centre de Formació per a l'Automoció de Martorell, que està enclavat en una àrea amb un pes molt important d'aquesta indústria en el seu entorn, serà una peça clau, com li deia, en un procés de transició en el que necessitem, òbviament, dotar de més instruments, de més coneixements els treballadors i treballadores d'un sector que, hi insisteixo, és clau per al país, no només en termes ambientals, no només és important per fer front a l'emergència climàtica, sinó que desplega davant seu una gran llista d'oportunitats a nivell econòmic, a nivell social i a nivell tecnològic.

Estem d'acord que la formació en aquest àmbit concret és fonamental –formació professional i formació continuada–, i ha de ser una eina de reciclatge i

reposicionament dels treballadors i treballadores d'aquest sector, dels 143.000 catalans i catalanes que es dediquen avui al sector de l'automoció.

Hi insisteixo, diputat: el centre serà una realitat i serà una eina clau en aquest sentit. I en podrem parlar...

(La presidenta retira l'ús del micròfon al conseller i aquest continua parlant uns moments. Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'anul·lació del concert educatiu a l'escola diferenciada.

Pregunta al Govern sobre l'anul·lació del concert educatiu a l'escola diferenciada

310-00108/13

Formula la pregunta la diputada senyora Eva Parera, del Grup Mixt.

Eva Parera i Escrichs

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tots, bon dia, conseller. La pregunta és ben simple, voldríem saber si és cert que aquest Govern pensa revocar i anul·lar els concerts educatius a l'escola diferenciada.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Doncs la resposta és que sí.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Eva Parera.

Eva Parera i Escrichs

Molt bé; gràcies, conseller. Veig que vostè és breu perquè no s'atreveix a donar les motivacions per les quals pensen fer això. (*Remor de veus.*) Tenen moltes sentències que els recorden que això no es pot fer; tenen una sentència del Tribunal Suprem, tenen una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i en breu tindran una sentència, esperem, del Tribunal Constitucional.

Vostès argumenten..., l'he sentit, conseller, dir, que és que aquests centres incorren en discriminació. Doncs no, i el Tribunal Suprem ja els ha dit clarament que aquests centres no incorren en discriminació, i els hi recordo que en un estat de dret qui interpreta les lleis no són vostès, el Govern, sinó que són els jutges i són els tribunals. És de P-3 de política de democràcia, però sembla que vostès ho han oblidat.

Els drets garantits a la Constitució estan sempre per sobre de la voluntat de qualsevol govern, i la tria i la llibertat de triar l'escola per part dels pares és un dret garantit a la nostra Constitució, i, per tant, és un dret que vostès han de respectar. I és bastant superb per part seva pensar-se que vostès, Govern, poden triar millor que els pares a quin centre han d'anar els seus fills. Llibertat és llibertat. Llibertat d'elecció és llibertat d'elecció. Els pares han de poder triar el centre educatiu dels seus fills, els agradi o no els agradi a vostès el centre.

I no han aportat –i no ho he sentit en cap dels debats que han fet– cap prova que acrediti que aquests centres no estan donant una bona oferta educativa, és més aviat al contrari. Per tant, la decisió és purament ideològica, és purament sectària. I els diré, no són els centres que discriminen, són vostès qui discriminen, discriminen els centres i discriminen les famílies. No són vostès conscients del mal que pot fer aquesta decisió, no només als centres concertats que perden aquests diners, que ja estan infrafinançats –els hi recordo: per culpa seva–, sinó també a les famílies, que de cop i volta es trobaran que el col·legi que han triat per als seus fills els és molt més car. Però això a vostès els és igual. La qüestió és fer una persecució ideològica.

La seva obligació és assegurar-se que aquests centres estan ben finançats. No aquests, tots els centres concertats estan ben finançats. Posin en ordre els comptes amb el sistema educatiu, entomin això en els pressupostos i deixin-se estar de persecucions ideològiques.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Diputada Parera, tinc dos minuts, vint-i-vuit segons per argumentar i motivar. El primer que li vull dir és que em sorprèn que vostè afirmi que ja sap el que farà el Tribunal Constitucional. *(Aplaudiments.)* No deixa de sorprendre'ns.

En tot cas, aquí parteixen d'una premissa falsa. Nosaltres, des del Departament d'Educació, des del Govern, ningú vol eliminar la llibertat d'elecció de les famílies – ningú vol eliminar la llibertat d'elecció de les famílies. El que diem és: no finançarem amb diners de tota la ciutadania, no finançarem amb diners públics les escoles que separin nens i nenes a les aules.

I per fer-ho, tenim tot el suport legal, polític i social. Suport legal –abans ho comentava–; tenim una cobertura d'una normativa estatal, la LOMLOE, que el que diu és que no s'han de finançar aquest tipus de centres. Suport polític; aquesta cambra, al darrer Ple, aquesta cambra, amb tots els vots a favor, va apostar per no finançar les escoles que segreguen per sexe, amb tots els vots a favor menys la dreta espanyola –menys PP, VOX i Ciutadans.

I tenim suport i tenim consens social –abans ho comentava la diputada Serret. El CEO, a la darrera pregunta, més del vuitanta-cinc per cent dels ciutadans van dir que no estaven d'acord amb segregar, en finançar i en renovar concerts als centres educatius que segreguen per sexe.

Per tant, diguin el que diguin, a vostès això de la democràcia a vegades..., els hi va quan juga a favor seu, quan no juga a favor seu, van als tribunals. Això no és democràcia. Nosaltres seguirem defensant la democràcia, i seguirem defensant i apostant perquè els centres educatius que separen –és fàcil d'entendre– que separen nens i nenes a les aules no coeduquen, i per tant, ni un euro públic de finançament.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les auditories al Consorci de Serveis Socials de Barcelona.

Pregunta al Govern sobre les auditories al Consorci de Serveis Socials de Barcelona

310-00110/13

Formula la pregunta la diputada senyora Basha Changue, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Nou Cicle per Guanyar.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Consellera Cervera, com a presidenta del Consell de Govern del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, ens pot indicar el percentatge de participació de la Generalitat i la inversió anual que fa la Generalitat al consorci?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials.

La consellera de Drets Socials

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Diputada, sí, com vostè diu..., de fet, permeti'm també que situï els diputats, per si no ho saben. El Consorci de Serveis Socials es regula pel Decret 113 de l'any 2006, i justament és per fer complir la Carta Municipal de Barcelona. I justament en aquest decret, que hi ha els estatuts del consorci, es diu que la Generalitat hi participa amb un seixanta per cent, l'ajuntament hi participa amb un quaranta per cent; la Generalitat en té la presidència, i el pressupost d'aquest darrer any ha set de 76 milions d'euros.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, consellera. Bé, fa pocs mesos, el consorci es va veure obligat, en compliment de la llei de transparència, a publicar les auditories dels últims anys. Aquí hem pogut veure com en els exercicis del 2015, 2017 i 2019 es confirma el que molts dels que

treballem a l'àmbit sabíem *de facto*, que l'opacitat dels contractes entre l'Administració i les empreses gestores amaguen greus irregularitats que afecten les usuàries de serveis com centres de menors, serveis d'ambulàncies adaptades, atenció a supervivents de violència de gènere, alimentació de persones discapacitades, serveis de neteja o gestió de centres de dia.

Les irregularitats demostrades per les auditories abasten des de desviacions econòmiques en forma de sobresous per valor de 20 milions d'euros fins a processos de contractació sense concurs ni meses, i, de fet, sense expedients consultables abans de 2014. Per tant, adjudicats a empreses a dit com Ambulancias Tomás, Intress, Fundació FASI o la congregació religiosa Madres Desamparadas y de San José de la Montaña, entre d'altres.

També confirmen aquestes auditories el que els sindicats del sector denuncien des de fa anys: que la selecció de personal temporal no es fa en cap cas a través de borses de treball que garanteixin principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, sinó un cop més, a dit.

Els sobresous per valor de 20 milions d'euros als caps de comandament durant anys donen fe de la relació contractual de fixesa laboral, mentre –recordem-ho– la majoria de les treballadores dels serveis estan en interinatge, i moltes d'elles amb temporalitat en abús, i, per tant, en frau de llei.

Un cop analitzades aquestes auditories i les declaracions de vostè al respecte, i donada la responsabilitat que la Generalitat té per l'alt percentatge majoritari en el consell de govern del consorci, des del nostre grup parlamentari volem saber quines són les mesures concretes que té previst el departament...*(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps, diputada. Per respondre, té la paraula la consellera Violant Cervera, de Drets Socials.

La consellera de Drets Socials

Moltes gràcies, presidenta. Diputada, és veritat, hi ha auditories, auditories de la Sindicatura de Comptes, auditories també de la Intervenció General de la Generalitat,

que van des del 2014, 15, 16, 17, 18, 19, però també em consta que hi ha auditories anteriors de la Intervenció Delegada on es demostren o es mostren algunes..., vostè n'ha dit «irregularitats», jo n'hi diria «algunes incidències», algunes de les quals... I és veritat, vull dir, el consorci –i no l'hi negaré– té unes mancances estructurals que com a departament i com a departaments responsables, doncs, hem de mirar de solucionar.

I d'aquestes incidències, de fet, la mateixa Intervenció General de la Generalitat –i voldria llegir-li textualment–, el que diu en el darrer informe és que «a la vista de les mesures correctores proposades, el calendari i la seva implementació parcial a la data de l'emissió d'aquest informe, aquesta Intervenció considera que aquestes tenen una valoració global de categoria zero». Vull dir que la Intervenció General de la Generalitat, que ha estat intervenint els comptes del consorci –i vull recordar que una de les mancances és que no té una intervenció pròpia i que tenen un nivell de personal feble per poder gestionar aquests 76 milions d'euros–, el que fa, la Intervenció General, és fer les intervencions *a posteriori*, i el que fa és un control també de que aquestes incidències, doncs, es vagin corregint, i moltes han estat solucionades, i estan en vies de solucionar-se'n algunes altres, les quals la Intervenció General està pendent d'això.

Nosaltres, com a departament, el que farem serà reforçar al màxim que puguem, justament, aquests serveis d'intervenció del consorci, perquè no puguem trobar-nos en la situació en què ens hem trobat fins ara, perquè creiem que més enllà d'irregularitats, el que hi ha és una manca de suport administratiu i de gestió dintre de les pròpies àrees del consorci. Per tant, sí, hi estarem al damunt i mirarem de solucionar, doncs, totes aquestes incidències.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'elecció de l'educació per part dels pares.

Pregunta al Govern sobre l'elecció de l'educació per part dels pares

310-00107/13

Formula la pregunta el diputat senyor Joan Garriga, del Grup Parlamentari VOX a Catalunya.

Joan Garriga Doménech

Sí, bon dia. Presidenta, gràcies. *Senyor conseller*, ¿hasta cuándo piensa el Gobierno impedir que los padres puedan escoger la educación de sus hijos?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Diputat, sempre hem permès l'elecció de les famílies i dels pares, de l'elecció..., de triar l'escola dels seus fills.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Señor González, su Gobierno sigue empeñado en no garantizar que los padres escojan lo que consideran mejor para sus hijos, y le pondré cuatro ejemplos. Libertad para escoger escuela. Ustedes establecen las plazas escolares sin consultar primero a los padres; planifiquen en virtud de la demanda y no al revés.

Libertad para escoger la educación sexual y afectiva. Nosotros proponemos el PIN parental para que los padres estén informados de qué materia sexual y afectiva se debe impartir en las aulas de sus hijos y puedan prestar el debido consentimiento.

Libertad para escoger modelo lingüístico. Hay niños cuya lengua materna es el español, y no les permiten aprender a leer y a escribir en español, que también es lengua de todos los catalanes. (*Remor de veus.*)

Libertad para escoger modelo educativo. Por ejemplo, la educación inclusiva, la educación especial o la educación diferenciada.

Precisamente, este ha sido el último ataque liberticida de su Gobierno y de su *conselleria*: la discriminación a las escuelas que diferencian entre chicos y chicas a no renovarles el concierto de infantil, de secundaria y de la etapa postobligatoria.

Senyor conseller González, la llibertat passa per poder deixar escollir els pares model educatiu. La diferenciada és un model educatiu reconegut internacionalment i que té molt de prestigi, fins i tot a Anglaterra es practica en escoles públiques. Si es treu el concert, realment seran escoles d'elit. I des de VOX lamentem el patiment de nombroses famílies, perquè aquesta decisió afecta més de quatre mil nanos. I denunciem que tornaran a perdre la batalla, perquè des de VOX donarem la batalla aquí al Parlament, als carrers i als tribunals de justícia. *(Remor de veus.)*

Ja vam guanyar al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya quan vostès van intentar eliminar el concert de l'etapa primària. I sí, tornarem a guanyar al Tribunal Constitucional, i no perquè ho sapiguem ja, sinó perquè el nostre recurs, el que va presentar VOX davant la llei Celáa, que discrimina la diferenciada, és boníssim *(rialles)*, i així ho reconeix la ponència del Constitucional.

Enfront del lliberticidi i les seves *risas* –d'Esquerra i de Junts–, la defensa de la llibertat, que sempre portarà VOX endavant.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Doncs, bé, a veure, que vostès parlin de llibertat és surrealista, eh? –és surrealista. És... *(Aplaudiments.)* En la seva intervenció ha mencionat jo diria que sis vegades la paraula «tribunals». Potser estaria bé que en les seves intervencions parlés de política, d'educació... Sis vegades la paraula «tribunals». A vostès no els agrada la democràcia, no els agrada la democràcia. De fet, no s'hi senten bé, en democràcia. No va amb vostès. La democràcia no va amb vostès. Quan vostès hi ha alguna cosa que no els agrada, van als tribunals. *(Veus d'«obviamente».)* Van als tribunals. *(Rialles.)* «Obviamente. Obviously.» *(Remor de veus.)*

La presidenta

Silenci, si us plau. Silenci, si us plau. Té la paraula el conseller.

El conseller d'Educació

Està bé perquè és que a més s'ho creuen. Aquest és el problema, que a més s'ho creuen. *(Aplaudiments.)*

Escoltin, els hi diré tantes vegades com calgui. Davant la seva manca de democràcia, ens tindran enfront. Davant la seva manca de democràcia, em tindran enfront. I defensarem els valors republicans. Defensarem la coeducació i sobretot, sobretot, sobretot, defensarem sempre la democràcia.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Preguntes al president de la Generalitat a respondre oralment en ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les dades de seguretat ciutadana

317-00057/13

Formula la pregunta el senyor Alejandro Fernández, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. ¿Cómo valora los últimos datos que sitúan a Cataluña a la cabeza de los peores *rankings* de inseguridad ciudadana?

Gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

El Govern de Catalunya està plenament compromès amb la garantia de la seguretat ciutadana i això passa per dotar de més recursos humans i material el Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals de Catalunya.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. El último balance de criminalidad del Ministerio del Interior es demoledor en lo que a Cataluña se refiere. Líderes en número de infracciones penales en lo que llevamos de año, 176.945 nada más y nada menos. Líderes en ocupación ilegal, el cuarenta y ocho por ciento de toda España. Y, por si esto no fuera poco, Barcelona y el Prat del Llobregat aparecen como las dos ciudades más inseguras de España. Frente a semejante panorama, su consejero de Interior, Joan Ignasi Elena, de quien no discuto la bonhomía, propone lo siguiente, cito textualmente: «Abriremos un proceso de escucha activa en el que todos los agentes sociales se sientan partícipes e involucrados.» Qué bonito, ¿verdad? En fin, que el crimen organizado tiembla tras escuchar al consejero Elena. *(Rialles.)*

Señor Aragonès, yo no le pido a usted que haga de Chuck Norris, es evidente, pero entre Chuck Norris y las cursiladas de su consejero debería haber un saludable punto intermedio que paso a proponerle. Uno: sin seguridad no hay libertad, y quien no entienda eso no entiende absolutamente nada. Dos: tolerancia cero frente al incivismo y la ocupación ilegal. Tres: respeto a todas las policías como garantes del orden en democracia, incluidos por supuesto los Mossos d'Esquadra, a quienes ustedes humillan sistemáticamente nombrando presidentes de la mesa del nuevo modelo policial a los que les llaman fascistas, asesinos y torturadores. Luego se extrañarán de que se manifiesten contra ustedes. Y precisamente por ello quería acabar mi intervención mostrando un apoyo sin fisuras a todas las policías: policías locales, Mossos d'Esquadra, Guardia Civil y Policía Nacional.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Miri, si al costat de Fernández Díaz i la corrupció policial i d'Acebes i les mentides sobre el terrorisme, el conseller Elena és un cursi, jo també ho soc. *(Aplaudiments.)*

A part, que jo crec que això de les «cursilades» hauríem d'anar-ho desterrant, perquè és una mostra testosterònica que hauríem d'anar abandonant, eh? Crec que els temps són uns altres. *(Aplaudiments.)*

I després, el suport no es fa anar renyant, el suport no es fa només fixant-se en una cosa que ha dit el conseller d'Interior. Cert, el que vostè ha dit ho va dir, però també ha dit moltes altres coses que vostè oblida, com per exemple que aquest any hi haurà quatre-cents vehicles més per al Cos de Mossos d'Esquadra i quatre-cents més l'any vinent; que set-cents mossos d'esquadra s'han incorporat en aquest curs i que seran vuit-cents l'any vinent; que s'elabora i es posarà en marxa la nova uniformitat; que anirem a treballar per elevar el topall actual de 18.200 mossos d'esquadra perquè necessitem més efectius i perquè les retallades que es van produir gràcies en part – gràcies en part– a les seves polítiques econòmiques i també –i també– a la limitació de la massa salarial i de la taxa de reposició que vostès van imposar amb l'austeritat els anys 11, 12, 13, 14 i 15..., ara revertirem aquestes retallades.

Per tant, es demostra amb fets el suport a la seguretat ciutadana i no de cap de les maneres intentant imputar al conjunt de la cúpula del Cos de Mossos d'Esquadra, com vostès van voler fer, i els hi va sortir malament.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'informe del Cercle d'Economia que alerta del perill de Catalunya de caure en la irrellevància econòmica

317-00058/13

Formula la pregunta el diputat senyor Carlos Carrizosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Senyor president, la semana pasada el Cercle d'Economia presentó un informe en el que explica que de mantenerse las políticas impulsadas tanto por usted como por la alcaldesa Colau se cernía sobre Cataluña, y cito textualmente, «una espiral de irrelevancia económica de lenta pero inexorable decadencia». ¿Qué opinión le merece este informe?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Evidentment, tothom és lliure d'expressar la seva opinió i per tant ho respectem, però nosaltres ens centrem en les dades i les dades són que aquest any Catalunya tornarà a batre un rècord absolut d'exportacions.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Ustedes lo único que exportan es inestabilidad, *senyor president*. El *cercle* dice en público lo que todo el mundo reconoce en privado: que se necesita un cambio de rumbo en la política catalana, que se necesitan consensos para impulsar los sectores estratégicos de nuestra economía, el turismo, la industria, la ciencia, la investigación, la innovación, un nuevo modelo energético, captar talento en salud, en biomedicina, justo lo que decimos, por cierto, en Ciudadans.

Y el Cercle d'Economia alerta también contra el decrecimiento económico promovido por los ricos de la CUP y por los instalados de Podemos (*remor de veus*) y alerta también contra los extremos, y pone de ejemplo Alemania, país de coaliciones donde se prepara un acuerdo entre socialdemócratas, liberales y verdes. Pero ustedes siguen ciegos y sordos ante la decadencia de Cataluña y las políticas que empobrecen a los catalanes. En el Gobierno ya nadie vela por los proyectos a futuro. Dejan ustedes que la CUP se cargue el aeropuerto, los Juegos Olímpicos de Invierno y sus inversiones, las infraestructuras necesarias para Cataluña.

Y miren, yo a diferencia del *cercle*, no albergo ninguna esperanza de que ustedes cambien de rumbo, y tampoco soy tan calculador como el PSC, que lo que espera es quitar a Junts para ponerse ellos con los comunes y Esquerra Republicana. A lo que yo aspiro es a ganarlos desde el constitucionalismo y la moderación, y cambiar ese Gobierno perjudicial para Catalunya. Por eso apelo a la sociedad civil, para que dé este paso iniciado por el *cercle* y denuncie la situación y promueva el cambio de rumbo en la sociedad catalana, a Foment, a Pimec, a los sindicatos independientes, a la parte libre que quede en las universidades catalanas. Como decía todos los días en la radio una gran y quizás hasta entrañable periodista del régimen: «Desperta, Catalunya.» Despierta, Cataluña.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Davant de la propaganda, fets. I un altre fet: vostè es pot queixar molt de les polítiques econòmiques de l'Ajuntament de Barcelona, però a l'alcaldeessa Ada Colau la van votar vostès.

A part d'això... *(Aplaudiments forts i perllongats.)*

A part d'això... Per tant, noi *(rialles)*, toca assumir el que hom fa. A part d'això, com li deia, senyor Carrizosa, evidentment, respecto l'opinió de tothom, però crec que ens hem de focalitzar en quin ha de ser el nou model productiu del que ha de sortir Catalunya. I el model productiu del país s'ha de versar en una major diversificació econòmica i en una reindustrialització que ha de ser verda, que ha de ser digital i que ha de ser repartida i que arribi al conjunt del territori.

El model d'anar creixent per créixer, basat en anar reduint els salaris reals de la ciutadania i, per tant, en un model de salaris baixos s'ha d'abandonar. Per tant, focalitzem-nos en el que toca, que és el procés de reconversió industrial del país en sectors importantíssims, com abans deia el conseller d'Empresa i Treball. Per exemple, en el sector de l'automoció. I això necessita inversió i protagonisme públic; necessita també acompanyament en la formació, conversió per a tota la transformació

energètica, per a localització de planta de bateries i també per al conjunt de la cadena de valor. Fem-ho també en el sector agroindustrial, especialment en la transformació càrnia, que tindrà, també de cara al futur, reptes molt i molt importants. Fem-ho acompanyant la digitalització del conjunt de les empreses catalanes, la capacitació, apostant per la formació professional. Aquestes són les línies de treball del Govern.

Necessitem una economia molt més diversificada. El model anterior ja sabem on porta i és la inèrcia a la que nosaltres ens hi hem de resistir. Per tant, nosaltres respectem l'opinió de tothom, tenim el nostre projecte, perquè aquest també és un govern de transformació per una economia que realment faci arribar la prosperitat a tothom.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el nou model d'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat

317-00060/13

Formula la pregunta la diputada senyora Jéssica Albiach, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies. President, ara fa poc més d'un mes que la majoria social d'aquest país aturava l'ampliació de l'aeroport del Prat. Però, com si això fora un conte de Dickens, ha reaparegut el vicepresident Puigneró amb un nou conill de la *chistera* i ara ens està proposant un nou model que no només afectaria un espai protegit com és la Ricarda, sinó a dos: a la Ricarda i al Remolar. I per això volem saber, president, comparteix vostè aquest projecte d'ampliació de l'aeroport del Prat? Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Senyora diputada, no puc compartir el que no ha estat proposat.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

És curiós que estiguin asseguts tan a prop i vostè no sàpiga el que va dient el vicepresident Puigneró. (*Rialles.*) En qualsevol cas, com li he dit tantes i tantes vegades, els avions no van amb colònia, els turistes no venen a Catalunya a comprar bateries elèctriques i els aeroports verds –això que sí que diu el vicepresident i espere que vostè l'haja escoltat– no existeixen. I per això nosaltres treballem per fer de Catalunya un país de trens.

De fet, mirem els pressupostos generals de l'Estat; uns pressupostos generals de l'Estat que són els millors per a Catalunya en una dècada, que tenen un sis per cent més d'inversions en infraestructures per a Catalunya que els de 2021, que –vull recordar– el seu grup parlamentari li va donar suport i es van poder aprovar. De fet, aquestos pressupostos tenen 679 milions d'euros per a rodalies, 120 milions d'euros per al Corredor Mediterrani i, a més, vostès saben –perquè ho saben– que 2022 serà l'any d'execució pressupostària rècord en infraestructures a Catalunya. I ara hem escoltat també al vicepresident Puigneró dient: «Votin el que votin, tots els grups a Madrid han de garantir-ne l'execució.» «Votin el que votin» no, perquè, si no tenim pressupostos, poca cosa es podrà executar, vicepresident.

Ja li dic, president, que si la seua intenció és fer de Catalunya un país de trens, ens tindrà al seu costat, però sí que li demanem tres coses. La primera, nosaltres hem aconseguit obrir la negociació del traspàs de rodalies al Govern central; ara vostès, doncs, han de presentar aquest pla de traspàs de rodalies. En segon lloc, donin suport negociant i aportant millores a aquestos pressupostos, perquè són els millors en deu anys, però sí que es pot anar, com sempre, més enllà. I, en tercer lloc, vostès també estan treballant en els pressupostos per a Catalunya, i aquí també, el ferrocarril, ha de quedar clar que és una aposta per a Catalunya.

Per tant, nosaltres què demanem? Tren tram Tarragona, tren tram Costa Brava, l'extensió del metro a l'àrea metropolitana i també la connexió de les dues xarxes de Ferrocarrils de la Generalitat. I sobretot, president, deixin d'intentar desenterrar un projecte que ja està mort, com és el de l'ampliació de l'aeroport i que és més propi de negacionistes climàtics.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé, ja que vostè ha parlat del Govern de l'Estat, qui va aprovar el DORA que preveu l'ampliació de Barajas, que, segons el seu raonament, comportarà també unes emissions de CO₂, van ser vostès al Consell de Ministres. *(Aplaudiments.)*

A partir d'aquí, centrem-nos... És a dir, focalitzem els esforços on jo crec, com a president, que els hem de focalitzar. I vostè ha dit «país de trens». D'acord, però necessitem que l'execució pressupostària de les inversions es materialitzi i estem en uns nivells extraordinàriament baixos aquest any. I necessitem garanties de compliment i en aquests moments no hi ha aquestes garanties de compliment. *(Veus de fons.)* No n'hi han. No hi són. Perquè al final qui acaba licitant, qui acaba controlant les obres és, en aquest sentit, l'Administració general de l'Estat o els seus ens instrumentals i, per tant, en aquests moments no està garantit.

Per tant, el que diguin els pressupostos no és creïble si no va acompanyat d'una garantia d'execució. No? Aquí –aquí–, senyor Cid. Aquí ahir anunciàvem l'assumpció del que serà la gestió de rodalies de Lleida per part de Ferrocarrils de la Generalitat. Ahir també aprovàvem al Govern un acord de despesa plurianual de 150 milions d'euros per als trens, per a tot l'equipament, per a tota l'adequació de les estacions que s'haurà de fer a rodalies Lleida. Per tant, 150 milions d'euros en els propers anys, que hi haurà, evidentment, ja en els propers pressupostos la primera anualitat d'aquesta inversió.

Sobre els únics..., en els darrers anys, les úniques vies de ferrocarril o similars que s'han estat impulsant a Catalunya, els únics metres o quilòmetres que s'han fet de més, han estat el metro, també finançat per la Generalitat de Catalunya o Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, o el tram. Per tant, hi ha moltíssima feina a fer en l'àmbit de rodalies.

Si vostès estableixen una garantia d'execució, crec que en aquest sentit serà un pas endavant. Però de moment el que veiem és que cada any en els pressupostos es pinten unes xifres que els deixen en paper mullat, perquè no hi ha la voluntat política d'executar-los com toca.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el compliment de l'acord de govern amb relació a la retirada de les acusacions particulars contra manifestants i el protocol de protecció de famílies vulnerables

317-00063/13

Formula la pregunta el diputat senyor Xavier Pellicer, de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Gràcies, presidenta. President Aragonès, dues qüestions referents als compromisos pels quals vostè va ser investit president amb els vots de la CUP. Primera: quines accions han realitzat, ara que tenen la competència a Presidència, per donar compliment a l'acord d'investidura respecte a la retirada d'acusacions particulars contra manifestants? I segona: quines accions han realitzat des del Govern per tal d'aturar els desnonaments, per part d'ordre públic, de famílies vulnerables, tal com vam acordar?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, respecte a la primera qüestió, doncs, no només des de l'assumpció per part del Gabinet Jurídic Central com es fa amb la resta de treballadors públics de la seva defensa, doncs, en un procediment judicial o defensar els seus drets en el marc d'un procediment judicial, s'ha actuat situant-ho sempre des de la proporcionalitat..., totes les peticions que hi hagi. I, per tant, això es continuarà fent en aquest sentit.

I en segon lloc, en la segona qüestió, doncs, també s'hi està treballant i en aquests moments s'ha consensuat una proposta de protocol que depèn..., i està a la teulada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que l'accepti o no.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; senyor president, sobre les acusacions particulars contra manifestants, anem a un cas concret. El 30 de gener de 2018, en el marc de les mobilitzacions durant la investidura fallida del president Puigdemont, dotze persones van ser detingudes –vagi per endavant tot el suport a aquestes dotze persones i als milers de persones represaliades. En aquest cas, la Generalitat es va personar com a acusació particular contra onze d'elles. En un dels casos l'any 2020 es va retirar, cosa que celebrem. Malauradament –malauradament–, el proper 25 de novembre set d'aquestes persones seran jutjades amb peticions de fins a quatre anys de presó per part de fiscalia i dos anys –dos anys– de petició per part del Govern de la Generalitat, i per tant del gabinet jurídic que de vostè depèn.

Respecte a les acusacions particulars contra manifestants, la nostra posició és claríssima i l'hem reiterat: la Generalitat no ha d'acusar manifestants. En tot cas, el que no podem entendre és com pot ser que a hores d'ara, malgrat l'acord de mínims al que vam arribar per a la seva investidura, el seu Govern segueixi demanant a aquestes set persones dos anys de presó, concretament quinze mesos per desordres públics i nou mesos per atemptat a l'autoritat.

Pel que fa a l'altra qüestió, ahir vam saber que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya –i ho vam saber a través del Col·legi d'Advocats, per una missiva que va enviar a tots els col·legiats i col·legiades– anunciava que no aplicaria el protocol proposat pel Govern per tal d'aturar els desnonaments de famílies vulnerables.

Respecte a aquestes situacions, que ens semblen molt greus, què pensa fer al respecte, senyor president? Donarà compliment a l'acord de mínims amb la CUP tant respecte a la retirada d'acusacions com a aturar els desnonaments de famílies vulnerables? Estarà al costat de la fiscalia, dels bancs i dels especuladors o dels manifestants i les famílies vulnerables?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Nosaltres estem al costat de les famílies vulnerables, i això vol dir, en primer lloc, polítiques d'habitatge, que en el proper pressupost han de tenir un salt endavant important i que esperem comptar amb el seu suport.

En segon lloc, en els casos en què s'iniciï un procediment a causa d'un impagament, degut moltes vegades a la precarietat econòmica, i s'iniciï un procediment que pot acabar en un desnonament, necessitem moltes més eines per intervenir des del principi. I això és el que persegueix la proposta de protocol, que, com he dit, doncs, nosaltres podem treballar una proposta, podem consensuar una proposta, però finalment qui executa aquest protocol són els tribunals de justícia i, per tant, nosaltres no ens podem posar en el lloc del jutge. I, per tant, en aquest sentit el que toca és treballar aquesta proposta de protocol. Hi insisteixo, la pilota està a la teulada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que crec que en aquest sentit, doncs, es pot apel·lar a la responsabilitat i a la sensibilitat per a la millora del protocol.

I sobre casos concrets d'acusacions que hi han, jo no comentaré casos concrets aquí a l'hemicicle. En tots ells, doncs, es treballa sempre per garantir la proporcionalitat i per tenir present que hem de defensar dos drets alhora: el dret a la lliure manifestació de les persones que decideixen, en l'exercici de la seva llibertat, manifestar-se, i

també, evidentment, doncs, el dret a la integritat física dels agents i altres funcionaris públics que fan la seva feina.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva actitud davant l'auge de l'islamisme a Catalunya

317-00062/13

Formula la pregunta el diputat senyor Ignacio Garriga, en nom del Grup Parlamentari de VOX.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, ¿por qué miran hacia otro lado ante el auge del islamismo en Cataluña? (*Remor de veus.*)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Davant de la diversitat existent a Catalunya, nosaltres, doncs, reconeixem aquesta diversitat i treballem per garantir els drets de tothom. Davant del que pugui esdevenir en algun moment l'augment de determinats fonamentalismes, que no és igual a l'augment d'una pràctica d'una determinada religió, sinó l'augment de determinats fonamentalismes, evidentment s'hi treballa, se'n fa seguiment, perquè és una qüestió que preocupa no només el Govern de Catalunya, sinó a tots els que tenim responsabilitats de govern arreu del món.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Ignacio Garriga.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, su buenismo representa un grave peligro para el conjunto de los catalanes. La detención la semana pasada de varios integrantes de una célula yihadista en Barcelona, unida al arresto de tres terroristas al comienzo de año, evidencian la difícil situación que atraviesa nuestra región.

Y ustedes pretenden enfrentarse a la realidad con los ojos vendados, sin afrontar de frente el problema y sin aceptar que el islamismo representa uno de los principales peligros para nuestra sociedad, la seguridad del conjunto de los ciudadanos y la identidad de nuestra patria. Y son ustedes quienes lo están promoviendo y financiado.

La única forma de defender nuestra seguridad, señor Aragonès, es garantizado la fortaleza de nuestras fronteras, acabando con su efecto llamada y dotando a los cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado de los medios necesarios para hacer frente a la avalancha de inmigración.

¿De verdad van a seguir no protegiendo las fronteras? ¿De verdad van a seguir defendiendo que entren terroristas sin ningún tipo de control a nuestro país? Porque no se engañen, sin fronteras seguras no existe ningún tipo de barrio seguro.

Y no solo hablamos de los atentados terroristas que tuvimos que sufrir, por desgracia, hace unos años en Barcelona, no. También hablamos de la ruptura de la convivencia, de la imposición de las sociedades multiculturales fracasadas, de la persecución de homosexuales y de barrios en manos de delincuentes.

Detrás de cada atentado yihadista, señor Aragonès, hay una agenda 2030 que lo permitió. Detrás de cada «no-go zone» hay un político globalista que miró hacia otro lado. Detrás de cada sociedad multicultural, de la imposición de modos de vida ajenos a nuestras raíces, está el globalismo más salvaje que les une a unos y a otros, socialistas y separatistas, en la destrucción de nuestra forma de vivir.

Y los catalanes, que esto es lo que parece que ustedes no quieren entender, ni siquiera incluso los que hasta ahora les votaban, se lo van a permitir; ni van a permitir que sigan fomentando la inmigración ilegal, ni van a permitir que sigan convirtiendo los barrios antes seguros en nidos de delincuentes, ni van a permitir que ustedes sigan destrozado la prosperidad y el bienestar de familias y trabajadores en Catalunya.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Vostè ha dit tantes bestieses en dos minuts i mig que no sé si tindrè temps. Primera cosa, vostè em demana responsabilitat sobre el control de fronteres; que jo sàpiga Catalunya encara no és un estat independent que tingui potestat sobre les fronteres. *(Aplaudiments.)*

Segona cosa, vostè posa com a exemple d'una suposada laxitud en l'actuació en matèria d'interior respecte a formes de terrorisme que hi hagi hagut detencions de persones presumptament vinculades a cèl·lules terroristes. Doncs, escolti'm, si hi ha hagut detencions és que s'investiga i que, per tant, doncs, es treballa en aquest sentit. Primera part.

Segona part. Vostè ja directament creu que hem d'estar en contra dels criteris de Nacions Unides i de l'agenda 2030, molt bé. Jo crec que queda absolutament definit.

Queda també vostè també absolutament definit quan intenta vincular el que són episodis de violència amb una determinada diversitat cultural que tenim al nostre país. Doncs, miri, ens en sentim orgullosos, d'aquesta diversitat cultural. Vostè ha dit: «Poden alterar la convivència, no?, poden alterar la cohesió social...», i diu: «*y la identidad de nuestra patria*». Aquí és on els hi fa mal. Aquí és on els hi molesta, que aquesta sigui una societat diversa. *(Aplaudiments.)* És aquí. Vostès són els nacionalistes espanyols de sempre –són els nacionalistes espanyols de sempre.

I, escolti'm, hauria primer de recordar algunes coses. La primera és que vincular determinades comunitats religioses o orígens a una actuació..., doncs, a actuacions de violència fonamentalista i de terrorisme fonamentalista és un error, perquè al món les principals víctimes del terrorisme gihadista són persones de religió musulmana. I això ho hauria de tenir molt i molt present. *(Aplaudiments.)*

I només podrem assegurar la cohesió social si assegurem drets i llibertats, si assegurem igualtat d'oportunitats. Perquè quan no hi ha igualtat d'oportunitats, quan es segrega la població, quan s'intenta situar en irregularitat administrativa a desenes

de milers de persones, aleshores és on el gihadisme té el camp per córrer. I no ho permetrem.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els aspectes de la negociació dels pressupostos generals de l'Estat

317-00059/13

Formula la pregunta, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Albert Batet.

Albert Batet i Canadell

Moltes gràcies, presidenta. President, conselleres, consellers, diputats i diputades... En primer lloc, presidenta, en nom de Junts per Catalunya, li volem expressar tot el nostre suport, com així també als membres independentistes de la Mesa, per garantir els drets dels diputats i diputades, en especial del conseller Lluís Puig, diputat a l'exili d'aquest Parlament de Catalunya. *(Aplaudiments.)*

President, ja coneixem la proposta de pressupostos generals de l'Estat que vol aprovar el Govern. I, sense entrar en detalls, deu compartir amb mi que l'actual projecte de pressupostos no és bo per a Catalunya ni protegeix l'estat del benestar ni beneficia el progrés dels catalans i de les catalanes.

Tots sabem que el senyor Pedro Sánchez no podria aprovar els pressupostos sense l'independentisme. Per això, insistim en la necessitat de negociar amb tota la força. Sabem que per donar-hi suport caldria un avenç constatable en la resolució del conflicte polític. Perquè no va d'un partit o d'un altre, va de Catalunya.

Vostè, president, fa quinze dies ens va demanar propostes concretes per tirar endavant aquesta negociació conjunta. Li citaré cinc exemples que poden servir com a punt de partida. Primer; l'Estat ha de mantenir els fons extraordinaris per la covid.

Per enfortir el sistema de salut, necessitem recursos. No hi ha marge. Ens hi juguem la salut dels catalans i de les catalanes.

Segon; la cogestió dels fons europeus. Catalunya ha de poder decidir sobre inversions cabdals per al país.

Tercer; garanties de compliment de les inversions de l'Estat. Fa pocs dies hem sabut que només s'havia executat el tretze per cent del primer semestre de la proposta de pressupostos a Catalunya de l'Estat.

Quart; defensa del català en el sector de l'audiovisual, que també passa per una llei pròpia al Parlament de Catalunya.

I cinquè; el traspàs de rodalies com abans ja ha expressat el vicepresident Puigneró.

Són un punt de partida, president, amb voluntat d'asseure'ns, de treballar-les i de posar-nos d'acord. Estem convençuts que és possible. I, en aquest sentit, voldríem saber la seva opinió al respecte.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, doncs, les propostes que vostè ha posat sobre la taula crec que les podem compartir i, per tant, estic convençut que tots els diputats que representen Catalunya al Congrés dels Diputats, d'acord amb el pes que els han donat les urnes, ho defensaran en el que és, doncs, el tràmit dels pressupostos generals de l'Estat.

Però hi ha un element important que vostè ha dit al principi, més enllà d'aquestes propostes concretes que, ho reitero, doncs, coincideixen en bona part amb el que hem anat expressant públicament com a prioritats per als propers pressupostos però també per als propers temps en relació amb les inversions de l'Estat a Catalunya, i és avenços en la resolució del conflicte polític. I en aquest sentit, torno a allargar la mà perquè sumin el que ha de ser el procés de negociació a la defensa del dret a

l'autodeterminació i a l'amnistia en aquest procés de negociació que fem de Govern a Govern que ha de permetre avançar i tornar el conflicte d'on mai hauria d'haver sortit, que és de la política. Per tant, per ajudar en el progrés d'aquest procés de negociació s'ajuda molt més sent-hi i, per tant, els convido a acompanyar-nos i a fer-me costat en aquest sentit.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

Albert Batet i Canadell

President, l'opció està...

La presidenta

Per pregar té la paraula el senyor Albert Batet.

Albert Batet i Canadell

La nostra voluntat de diàleg i negociació hi és des del primer dia i només s'ha d'aixecar el veto a persones que han estat a la presó per defensar els drets de Catalunya i l'U d'Octubre.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat. Declina fer-ho? Perfecte.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures per a minimitzar els efectes de l'oligopoli elèctric

317-00061/13

Té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep Maria Jové Lladó

Moltes gràcies, presidenta. Molt honorable president. 256,33 euros megawatt/hora. És el preu més alt que va assolir ahir la llum a les vuit del vespre. Són cent euros més

del màxim històric que fa just un mes va disparar totes les alarmes i que ja era unes quatre vegades més alt que un any abans. No només costa d'entendre sinó que és inacceptable. La indignació social fa temps que s'arrossega perquè patim la depredació econòmica d'un oligopoli on les immorals portes giratòries estan a l'ordre del dia. I és que és directament una infàmia subhastar cada dia el futur i l'angoixa de famílies i empreses. I aquest és l'escenari on som ara. Mentre la gent calcula quan engegar el llum els altres, que controlen més del vuitanta per cent del mercat, obtenen beneficis milionaris i indecents.

Les mesures del Govern espanyol han arribat tard i malament, i no van a l'arrel del problema. No hi volen anar. L'energia és un bé comú i les persones hi hem de ser usuàries de ple dret. No podem ser meres consumidores d'un bé de luxe. Som conscients també que la transformació energètica no es farà d'un dia per l'altre però és una revolució urgent i anem tard, massa. Calen passos valents cap a un sistema públic com vam pactar a principis de legislatura. Que l'oligopoli energètic deixi de tenir el control absolut del dia a dia de la gent. I aquí nosaltres, president, hem de fer la feina compromesa: una energètica pública.

Aquests oligopolis privats i dominants han de ser substituïts per un sistema energètic democràtic, amb participació de la ciutadania i de les comunitats. I això també implica fer passos decidits cap a les renovables. Sí, hem de posar fi a la hipoteca que suposa la dependència del gas, les nuclears i dels combustibles fòssils, i això passa per implementar i desplegar bé les renovables, l'energia verda. Ni oligopoli elèctric ni models Castor, ni facilitar els macroprojectes amb barra lliure. Es tracta d'allunyar-nos d'aquest model depredador amb les persones i amb el planeta, de les portes giratòries, d'aquells que tenen més beneficis just quan més pateix la població. Això és ajudar la gent, no fer-ho sí que seria decadència política, econòmica i moral. Defensar una economia per a les persones no serà mai decadent.

Per tot plegat, president, què proposa el Govern per minimitzar els efectes de l'oligopoli elèctric?

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. L'augment de preus de l'energia que s'està produint arreu d'Europa, però que d'una forma més agreujada en el cas de l'Estat espanyol, amenaça el proper hivern i, per tant, actuarem. Amenaça la recuperació econòmica augmentant els costos de les empreses, especialment els costos industrials. L'augment, en aquest cas, de l'índex de preus industrials ha augmentat segons la darrera xifra un deu per cent, i tenim la inflació en l'àmbit energètic situada al trenta per cent. Per tant, amenaça la recuperació econòmica. Però també amenaça a moltes famílies per la necessitat d'escalfar-se el proper hivern i de poder accedir, evidentment, a l'energia elèctrica per al seu dia a dia.

Per tant, hem de fer passos endavant, alguns que són evidentment d'efectes a llarg termini, substituint els combustibles fòssils per les fonts d'energies renovables, i substituint la dependència del gas i el petroli per la sobirania energètica.

Tenim una concentració en molt poques empreses del mercat energètic del país i hem vist clars exemples de portes giratòries, de vinculació entre decisió política i poder empresarial. I per tant, això s'ha de revertir i hem d'anar a un model molt més diversificat en què hi ha d'haver-hi la participació ciutadana a través de cooperatives energètiques, en què hem de fomentar l'aparició de molts més actors en els diferents àmbits del que és el mercat energètic, en la generació, en la comercialització, però també en la distribució.

I en aquest sentit cal planificar. Avui mateix, amb la consellera Jordà explicarem el full de ruta en matèria de transició energètica per als propers anys al país on volem participació ciutadana, on volem un model distribuït i un model basat en les renovables que necessita de planificació per ordenar-lo i per fer possible que avanci, si no ens quedem amb un model caduc. I, en aquest sentit, el projecte de companyia energètica pública que s'inclou dins els acords d'investidura i en el Pla de Govern ha de servir per facilitar la participació de la Generalitat en projectes d'energies renovables per, un cop finalitzin les concessions de les centrals hidroelèctriques a les conques internes,

poder-ne assumir, si cal, la gestió a través d'aquesta energètica pública. I també per facilitar la venda de les petites comunitats d'autoconsum i de l'àmbit de generació energètica en la que també hi participi la Generalitat de Catalunya.

Per tant, és un compromís per anar avançant sent conscients que hi ha una part que depèn del mercat europeu i qui defensa els nostres interessos al mercat europeu malauradament encara no és el Govern de Catalunya sinó que és el Govern de l'Estat.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a ser resposta oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la data prevista per a la presentació del projecte de llei de pressupostos per al 2022

317-00064/13

Formula la pregunta el diputat senyor Salvador Illa en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Hoy hace diez años que vivimos sin ETA. Y quiero empezar esta sesión de control recordándolo y homenajeando a todos los que sufrieron su incomprensible violencia.

(Aplaudiments.)

Parecía que no había camino, parecíamos condenados a una maldición eterna. Y sí había camino, y sí lo supimos encontrar.

Anant al gra, senyor Aragonès, l'article 32 de la Llei de finances de la Generalitat estableix que abans del 10 d'octubre el Govern ha de presentar en el Parlament el seu projecte de pressupostos. Avui som 20 d'octubre, fa deu dies que ha vençut aquest termini. Senyor Aragonès, quan pensa el seu Govern lliurar a aquesta cambra el projecte de pressupostos per al 2022?

La presidenta

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, em sumo a les seves paraules de, doncs, posar en valor que fa deu anys de la finalització de les actuacions de violència armada d'ETA. Vaig tenir l'oportunitat també aquest dilluns d'expressar el fet de..., saludar els passos endavant que s'estan produint en aquest procés de pau. I avui també és un dia en què cal fer un record per a totes les víctimes, especialment també per a les víctimes que hi ha hagut a Catalunya.

(Aplaudiments.)

Dit això –dit això–, com ja hem anunciat públicament, a inicis del mes de novembre presentarem el projecte de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 aquí al Parlament.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula el senyor Salvador Illa.

Salvador Illa i Roca

Quan es treballa plegats s'aconsegueixen fites com les que tant vostè en la seva rèplica com jo en la intervenció hem abocat avui, no?

Jo li demano en matèria pressupostària, senyor president, senyor Aragonès, seriositat. Li demano rigor i li demano, sobretot, que pensi en Catalunya i, sobretot, que pensi en els ciutadans de Catalunya.

Cal remuntar-se al 2010 –Govern Montilla– per trobar a Catalunya un pressupost aprovat en temps i forma. En els darrers sis anys, cinc dels quals amb responsabilitats directes de vostè en matèria de finances, s'han aprovat només –en els darrers sis anys– dos pressupostos i sempre fora de termini. El 2017, amb la CUP, i el 2020, amb els comuns. Vostè es va comprometre a anar a la seva investidura amb un projecte de pressupostos. Tres vegades hi ha anat i per tres vegades no ho ha complert. I va estar negociant durant tres mesos la seva investidura.

Miri, serietat i rigor en aquests moments excepcionals vol dir, com a mínim, presentar en aquesta cambra un projecte de pressupostos. Alguns li demanen tornar a la casella de sortida. Jo li demano que doni el tret de sortida. Li he dit amb tot el respecte que crec que el seu Govern no està a l'alçada. Modestament crec que encapçalo una alternativa al que vostè està representant, però també li dic una vegada més que estic disposat a enraonar perquè Catalunya tingui en temps i forma uns pressupostos l'1 de gener del 2022. Doni el tret de sortida en lloc de tornar a la casella de sortida.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, respecte a les dates de presentació dels pressupostos, la data de 10 d'octubre tampoc, en l'època del Govern Montilla, s'havia complert –tampoc. Per tant, crec que això vol dir potser que caldrà revisar la data, si cap govern ha complert la data del 10 d'octubre.

Nosaltres presentarem el projecte de pressupostos perquè pugui estar en vigor, doncs, l'1 de gener de 2022. Aquest és el nostre compromís. Serà un projecte de pressupostos que serà coherent amb el programa d'investidura i amb el pla de govern que vam aprovar fa poques setmanes. I, per tant, hi posarà els recursos per al desplegament del que és el programa d'investidura.

I, per tant, en aquest sentit, doncs, espero tenir el suport de totes les forces polítiques que van fer possible la investidura. Però necessitem –precisament parlant de rigor, de seriositat dels pressupostos– garanties d'execució. En els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, el nivell d'execució és molt més alt que als Pressupostos Generals de l'Estat i les seves inversions a Catalunya especialment.

Per tant, nosaltres sí que treballem des del rigor i des de la seriositat. I necessitem, a més, incorporar molts més recursos, perquè és evident que en l'àmbit de l'estat del benestar, de la salut, de l'ensenyament, dels serveis socials, de l'habitatge, necessitem fer un pas endavant. I en bona part aquests recursos no els tenim nosaltres, els té qui recapta la major part d'impostos, que és l'Estat.

I un repàs. Vostè ha denunciat que en els darrers anys, doncs, hi han hagut més anys amb pròrroga pressupostària que no pas amb pressupost aprovat. El Govern de l'Estat va...

(La presidenta retira l'ús del micròfon al conseller i aquest continua parlant uns moments.)

La presidenta

President... Se li ha acabat el temps, president.

(Alguns aplaudiments.)

Decret llei 21/2021, del 5 d'octubre, pel qual es crea el Fons extraordinari addicional 2021 per als ens locals

203-00012/13

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia, el debat i votació sobre la validació del Decret llei 21/2021, del 5 d'octubre, pel qual es crea el Fons extraordinari addicional 2021 per als ens locals. En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera de la Presidència per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, doncs, la consellera senyora Laura Vilagrà.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Gràcies, presidenta. Consellers, conselleres, diputats, diputades... Comparec avui per demanar el vot favorable a la convalidació del Decret llei 21/2021, de 5 d'octubre, pel qual es crea el Fons extraordinari addicional 2021 per als ens locals.

Abans, però, deixin-me contextualitzar-los la necessitat d'haver de posar al centre de les nostres preocupacions també les finances locals. Com saben, avui em dirigeixo des d'aquest faristol a tots i a totes vostès com a responsable dins del Govern de les relacions amb els governs locals. I ho faig podent demostrar-los que ens prenem ben seriosament allò que moltes vegades hem expressat, que som un govern municipalista i que no ho diem com un simple eslògan.

Ser una administració més propera als ajuntaments, aquest és un dels objectius principals que ens hem marcat des del Departament de Presidència. Volem escoltar

la veu del món municipal i fer-los partícips de les decisions del país. I és que entenem que la relació entre la Generalitat i els ens locals ha de ser i s'ha de basar en una relació de confiança, de reconeixement mutu, d'acompanyament i de servei al mateix nivell de cooperació i codecisió.

De fet, en aquest sentit, dissabte vaig poder ser en el quarantè aniversari de l'Associació Catalana de Municipis, l'entitat municipalista segurament més gran del país. També hi va ser la presidenta del Parlament, el vicepresident... I, per tant, allà vam poder copsar, vam poder expressar la voluntat de codecidir amb el món local.

Sabem, doncs, que tots els governs locals han patit molt en els darrers mesos. Som conscients que la pandèmia ha afectat milers de persones, milers de negocis, però també ha perjudicat, i molt, les arques municipals, si bé els problemes de finançament de les administracions locals no comencen pas a la pandèmia. I això ho sabem els que hem estat o els que sou, doncs, alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores, hem de destacar, però, que durant aquesta pandèmia els ajuntaments, els consells comarcals, tots els ens municipals han vist reduïda la seva recaptació i han hagut de fer front, per altra banda, a moltes demandes sobrevingudes de la ciutadania o de l'àmbit empresarial. De fet, amb les dades a la mà, les corresponents a les liquidacions dels anys 2019, 2020 i del pressupost 2021, constatem que s'ha produït una clara reducció en el percentatge de recaptació neta d'impostos directes i indirectes i de taxes, que ha passat del noranta-sis per cent, el 2019, al noranta-tres per cent, el 2020. I que en termes absoluts, si ho acumulem, doncs, serien entorn de 420 milions d'euros menys recaptats pels ajuntaments.

Per tant, el Govern de la Generalitat es referma avui en la necessitat no només de garantir les aportacions previstes, sinó d'ampliar-les per fer front a l'impacte social i econòmic que està tenint la pandèmia de la covid-19 en els ajuntaments. I és per això que el Govern ha fet un pas més, i el Consell Executiu va aprovar el passat 5 d'octubre aquest decret llei que ara els presento, pel qual creem un fons extraordinari per a les administracions locals de 100 milions d'euros per pal·liar els efectes de la crisi de la covid. Aquests 100 milions seran unes ajudes directes al món local. Podran fer-se servir per a les necessitats més urgents.

Com deuen haver constatat, es tracta de crear un fons extraordinari per import de 100 milions com a complement del fons de cooperació local de Catalunya per contribuir a la suficiència financera dels ens locals. El fons de cooperació local ordinari, com saben, s'ha tramitat sempre per norma amb rang de llei. Per tant, aquest Fons extraordinari addicional del 2021 també s'ha de tramitar mitjançant una norma del mateix rang.

I els criteris de distribució del fons extraordinari estan condicionats a la distribució als ens locals de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el fons de cooperació local de Catalunya.

En aquests moments, aquests 100 milions s'afegeixen a 20 milions d'euros de l'exercici anterior, i, per tant, doncs, són aquest sumatori d'aquest fons extraordinari.

De fet, el Govern català, i malgrat totes les seves limitacions pressupostàries, ha abocat recursos als sectors més afectats per la pandèmia com cap altre executiu de l'Estat. I amb els ens locals, òbviament, també hi teníem aquest compromís pendent, perquè el reconeixement del municipalisme no només ens els repetim sempre que calgui, sinó que el prioritzem en la nostra acció política.

Per tant, per tot plegat, els demano el vot favorable a la convalidació d'aquest decret llei.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. A continuació, intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició. Aquest torn de paraula, segons es va acordar a la darrera junta de portaveus, serà d'un temps màxim de cinc minuts per a cada grup.

Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Faré el que podré perquè no tinc gaire veu. *(Rialles.)* Em sap greu. Bé, suposo que em sentiran.

Com bé sap, la Subdirecció General de Cooperació Local va fer un informe que avaluava la incidència de la pandèmia en els ingressos dels ens locals, com ara mateix estava comentant. En aquell informe, s'analitzaven els pressupostos..., ai, les liquidacions del 2019, 2020 i els pressupostos del 2021, i també les dades del Ministeri d'Hisenda.

D'aquelles dades es desprèn que hi ha hagut una reducció, com deia, en el percentatge de la recaptació, i, per tant, s'ha produït una pèrdua clara. Concretament, aquests 420 milions d'euros que vostè parlava. Aquesta disminució en la recaptació justifica sobradament la dotació del fons extraordinari per l'import de 100 milions d'euros com a complement del fons de cooperació local.

Però, consellera, no podem oblidar que l'any passat ja es va pactar aquest fons extraordinari amb les entitats municipalistes. De fet, el Govern es va comprometre a dotar aquests 120 milions d'euros addicionals, precisament, per pal·liar els efectes causats per la pandèmia. La seva successora, la senyora Budó, va explicar que el pagament d'aquest fons extraordinari es concretaria en dues fases: durant el 2020 es posarien a l'abast 20 milions d'euros i la resta es pagaria 50 milions durant el primer trimestre del 2021, cosa que no s'ha complert, i 50 milions restants durant l'any, al final d'any del 2021. I avui anuncien que pagaran aquests 100 milions d'euros. Home, deixi'm dir que ja era hora, perquè van tard. I, a més, ho han fet malament.

Però és evident que aquestes pèrdues que tenien els ajuntaments no seran suficients. De fet, l'any passat les entitats municipalistes valoràvem amb bons ulls el gest del fons extraordinari de cooperació, però també li reclamaven una revisió a l'alça. I que és el que precisament nosaltres en aquest moment li estem reclamant. I, com bé sap, és necessari aplicar aquestes línies compensatòries als ajuntaments per no debilitar els serveis municipals i no haver de compensar-ho via tributària.

Sap com ho veiem això, consellera, que vostès avui fan aquest decret gràcies als recursos que han arribat del Govern d'Espanya. Sí. Per què? A part d'això, dels que arribaran del Govern d'Espanya, perquè per als ens locals, en concret, els pressupostos que s'estan plantejant plantegen passar dels 19 milions del 21, de l'any 21, als 23 milions del 2022. Per tant, estem parlant d'un disset per cent més en el

tema d'ajuntaments, de pressupostos..., d'augment per als ens locals. És a dir, 3.400 milions de més.

Suposo que és conscient que durant els últims deu anys el fons de cooperació ha anat disminuint. De fet, el 2010 hi havia 156 milions i avui validem aquests 100 milions d'euros, que amb això ja l'hi dic i ja es deixa entreveure que els recursos no són suficients i, a més a més, han disminuït. L'any que ve els pressupostos generals de l'Estat augmentaran un disset i nosaltres el que hem fet aquí és baixar un disset.

Aquest fons de cooperació extraordinari, per tant, he de dir ben clar que ha quedat desfasat. I no podem deixar que els ajuntaments, altre cop, es quedin sense recursos, perquè els ens locals han demostrat el seu lideratge durant la pandèmia, aportant recursos i solucions, que gestionaven competències que en la majoria de casos no eren pròpies.

I per acabar, consellera, deixi'm-li dir una cosa amb aquesta veu que tinc avui. La setmana passada, a la Comissió de la CAI, vostès, aquest Govern tan compromès amb el municipalisme, i que avui encara ho ha dit, van votar en contra d'incrementar els recursos per a un nou fons de cooperació local destinat, precisament, als ajuntaments.

Estem cansats de tanta hipocresia, i espero que als propers pressupostos s'hi reflecteixi aquesta revisió cap a l'alça que li parlava. I, de fet, jo també vaig estar als quaranta anys de l'Associació Catalana de Municipis, perquè és on hem de ser, però no només per a la foto.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari Vox, té la paraula el diputat senyor Antonio Gallego.

Antonio Gallego Burgos

Si, bé. Buenos días, diputados, presidenta, *consellera*. Hoy se vuelve a poner de manifiesto que los ayuntamientos están siendo claramente despreciados y

ninguneados por parte de la Administración autonómica y también por la Administración nacional. La Administración que realmente está y ha estado en primera línea de combate contra el covid y sus consecuencias sociales y económicas está siendo la gran olvidada en el reparto de fondos extraordinarios para hacer frente a la pandemia.

Los ayuntamientos han tenido que incrementar su gasto social de manera muy importante, como decían antes, y han sufrido una caída de la recaudación tributaria muy notable, como consecuencia de la reducción de la actividad económica.

El Gobierno de España también se ha olvidado de los ayuntamientos ante esta situación vívida y sufrida como consecuencia del covid, ¿no? La ministra de Hacienda llegó a cometer 5.000 millones extraordinarios para los ayuntamientos, y no han visto un duro. Ha sido el único Gobierno de Europa que no ha ayudado directamente a los entes locales, y no solo eso, sino que además Hacienda aún les está regateando los 3.000 millones de euros al conjunto de los ayuntamientos de España, como consecuencia de las entregas a cuenta que les hizo Hacienda en base a los ingresos del Estado que correspondían en el 2021.

Pero las comunidades autónomas, y concretamente de Cataluña, no es que lo esté haciendo mucho mejor. Presumía, de alguna manera, la señora Vilagrà de un fondo de 20 millones el año pasado, y, en fin, es que esto, es que son cacahuets, es que son migajas. 20 millones de euros para 947 ayuntamientos, 4 diputaciones, 42 consejos comarcales.

¿Ustedes se creen que eso es para tirar cohetes? Si toca tres euros por ciudadano. Realmente a la administración que realmente está al frente de los problemas y de las demandas de los ciudadanos, y este año presume de que invierte cien. Y hable con los ayuntamientos. Es que es una cifra absolutamente ridícula. Tengan ustedes en cuenta que el 3 de agosto el propio Gobierno de España anunció 2.161 millones para la comunidad autónoma de Cataluña, ¿y les mandan cien a los ayuntamientos?, ¿y encima presume?, ¿y encima dicen que son municipalistas? Es alucinante. Realmente es alucinante.

Y, por otro lado, quería decir antes de acabar. Es decir, mire, vamos a ver, si es una ayuda extraordinaria para luchar contra el covid, lo más curioso, lo más correcto

hubiera sido que se hubieran tenido en cuenta factores covid: incidencia sanitaria, densidad de población, etcétera, no hacer un reparto en función del número de habitantes y poco más, porque no ha afectado de la misma manera el covid –me lo invento– en Salou que en Boí Taüll.

Es decir, repartir el dinero en función de cuántos habitantes tienes sin tener en cuenta cómo ha venido afectando la pandemia a lo largo de los últimos meses, pues es un criterio simplista, por no decir chusquero.

Nosotros, lógicamente, votaremos en contra de esta propuesta. No porque estemos en contra de que se ayude a los ayuntamientos, sino porque pensamos que esa ayuda es absolutamente insuficiente, es absolutamente ridícula. Y nosotros, por tanto, como digo, votaremos en contra y pediremos que este proyecto, pues, se tramite como proyecto de ley.

Gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular -Un ou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Maria Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats, consellera. Evidentment aquest és un decret positiu, perquè comporta dotar de fons extraordinaris els ens locals, que són les administracions que, al cap i a la fi, afronten des de la proximitat les polítiques públiques que milloren la vida de la gent, però també és alhora un decret que posa en evidència les contradiccions i les febleses del finançament local.

Tal com el mateix decret diu, i ho llegeixo textualment: «Els municipis som l'administració més propera a la ciutadania, la primera porta d'accés a les demandes i a les necessitats dels veïns i veïnes, i qui administra i executa la majoria de les decisions preses per altres administracions.»

Exactament, i aquesta és una de les decisions preses per les altres administracions que més la condicionen, és el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals,

eh?, aquest Reial Decret Legislatiu 2/2004, que ha anat rebent moltíssimes modificacions, que és una llei pròpia del règim del 78, que cronifica un finançament insuficient, un finançament depenent de tributs aleatoris i subjecta a les lleis del mercat, i, a més a més, marca també una manca d'autonomia per aplicar criteris socials i de redistribució.

Senyora Moreta, vostè feia esment al finançament de l'Estat, precisament, l'Estat és el que marca aquestes regles del joc que tant aprimen i tantes dificultats posen al món local. És l'Estat, amb la seva llei, qui ho marca.

Nosaltres votarem a favor d'aquest fons, però volem posar damunt la taula dues mancances que caldria abordar. La primera és una, diguem-ne, de tipus instrumental. Vostè, com ha comentat, consellera, que estan amb aquesta mirada de proximitat i escoltant els ajuntaments, segur que ja duen haver rebut informació sobre les greus dificultats que tenen la majoria de municipis per fer front als requeriments burocràtics que, moltes vegades, per inflexibilitat en temes de terminis, per desajustament en temes de les condicions, les característiques de cada municipi o per les dificultats pròpies que tenen molts ens locals a tenir la infraestructura per fer-hi front, deixen molts ajuntaments sense capacitat de poder fer-hi front.

El sistema de subvencions, tal com està plantejat, s'ha de revisar. I hi ha, també, una manca d'equitat generada per unes condicions respecte a la dimensió dels municipis, que fa que molts municipis quedin en terra de ningú. Són massa poc poblats per a unes coses, massa poblats per a unes altres, i queden fora de les normes del joc. O, de vegades, per temes de densitat. Són territoris amb molt poca població però amb una gran extensió territorial i això no es té en compte a l'hora de comptar les despeses extres que els comporta tenir aquesta extensió territorial. Aquesta part instrumental és una, l'altra, que ja l'apuntava abans, és aquesta feblesa del finançament local, en general, regulat en un marc autonòmic restrictiu, que imposa condicions al servei d'un sistema econòmic dominat pel capital.

El que marca el finançament dels ajuntaments no són els criteris de justícia social ni de servei als drets de la ciutadania, sinó aquest servei al capital, una de les causes de l'infrafinançament dels ajuntaments i que, justament per això estem davant de les conseqüències de la crisi de la covid, és que justament depenen en bona part dels

seus ingressos, d'uns ingressos que són poc estables, com per exemple, els impostos de plusvàlues o de construccions, que els fan dependre totalment del mercat. No pot ser que el finançament municipal depengui del mercat.

Una altra de les principals cotilles que imposa la llei estatal és que els ajuntaments no poden aplicar impostos progressius, que les bonificacions que permet, de l'IBI, com en el cas, per exemple, de les famílies nombroses, en no poder-hi aplicar criteris de renda es converteix en una bonificació regressiva. O, per exemple, el que ha passat durant tants anys, que no s'ha pogut cobrar l'IBI als pisos buits, una cosa que l'Estat ha estat retenint durant anys. I per no parlar, per exemple, que no podem aplicar –no es pot aplicar des dels ajuntaments– l'IBI a l'Església.

Per tant, nosaltres diem: benvinguda sigui aquesta aportació, però realment afrontem l'autèntic problema estructural del finançament municipal i afrontem-lo amb la perspectiva sobiranista, amb la perspectiva rupturista amb el règim del 78 i, finalment, dir-li que nosaltres ho demanarem, també, que es tramiti com a llei.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació i en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades; consellera. Bé, avanço que el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquest decret llei. Deia vostè que ho fan per municipalisme, no?, i que plantegen un augment de la codecisió amb els ajuntaments, cosa que compartim. Però és evident que sense recursos no hi ha codecisió possible. I el problema de la manca de recursos de l'infrafinançament dels ajuntaments no és només el derivat de la reducció de la recaptació com a conseqüència de la covid, sinó que és un problema estructural, que ve de fa molts anys enrere, que és històric i que, a més a més, s'ha anat agreujant en els últims temps. Efectivament, no?, doncs, per determinada normativa estatal impulsada pel Govern del Partit Popular, però també per la reducció progressiva del fons de cooperació local.

Amb aquest fons extraordinari vostès fan, de fet, allò que ja havien acordat fer i que ja havien dit que farien en la mateixa exposició de motius del Decret 43/2020, de l'any passat i que vam aprovar en aquesta cambra. Per tant, estan complint amb els compromisos, cosa que està bé, no? I, per tant, doncs, com deia, hi votarem a favor. És cert que la Generalitat, en el context actual està disposant de molts més recursos públics. I, per tant, nosaltres a què la interpel·lem és perquè, aquests recursos públics de més que té la Generalitat en els darrers temps, doncs, que arribin als municipis. I que, per tant, corregim aquesta injustícia, diguéssim, de manca de finançament dels ajuntaments que no arriben al 14 per cent del total de despesa pública. I, per tant, això s'ha de corregir no amb fons extraordinaris o no només amb fons extraordinaris, sinó de forma estructural, i els animem a que els pressupostos de l'any vinent de la Generalitat incorporin molts més recursos al fons ordinari de cooperació local.

Parlant amb els ajuntaments, creiem que aquests recursos ara mateix encara no són suficients, són del tot necessaris –com els deia–, però que encara no són suficients. I, a més a més, per la seva condició d'excepcionalitat. Per tant, ens preocupa què és el que passarà l'any vinent als pressupostos de la Generalitat. És cert, també, que, en la distribució d'aquests recursos –s'ha dit abans, també intervencions que m'han precedit, no?–, únicament s'utilitza el criteri de població, com es fa en els fons ordinaris de cooperació local, no hi ha recursos específics per afectació de la covid, que ha afectat, evidentment, de forma diferent en els diferents territoris i que tenen diferents necessitats. I si cal emplaçem, doncs, que de cara als pressupostos de l'any vinent, en el fons de cooperació local, a més a més de distribuir pel criteri de població s'utilitzin altres criteris.

A mi, ara mateix, me'n venen al cap com a mínim..., com a mínim dos, no? Un és tot el que té a veure amb els serveis ambientals que presten els ajuntaments, no? I que, per tant, no només té a veure amb la població, sinó que té sobretot a veure amb la superfície que gestionen els ajuntaments. De fet, dels 947 municipis de Catalunya, només 63 tenen més de 20.000 habitants. Això és un 6,6 per cent. I, en canvi, 650 municipis, que és gairebé el 70 per cent dels municipis, tenen menys de 2.000 habitants. Per tant, no?, o dit en altres paraules, eh?, el 95 per cent de la població de Catalunya està concentrada en el 25 per cent dels municipis. Per tant, la gran majoria del territori d'aquest país està gestionat per municipis petits. I, per tant, cal un esforç

per finançar molt millor els municipis petits, que gestionen molta superfície i que presten, per al conjunt del país, tota una sèrie de serveis ambientals, ecològics i paisatgístics.

Un altre criteri que em ve al cap és tot el que té a veure amb les necessitats socials. No tots els municipis tenen les mateixes necessitats. Sabem, doncs, que en determinats territoris hi ha població molt més vulnerable. En determinats municipis, per exemple, doncs, a ciutats mitjanes de la segona corona metropolitana, i que al mateix temps, això els redueix la seva capacitat de recaptació, no? És a dir, justament per una qüestió sociodemogràfica, recaptin menys per habitant i, en canvi, tenen moltes més necessitats socials. Per tant, aquí hi ha un altre criteri que hauríem..., que creiem que hauríem d'explorar a l'hora de distribuir els recursos entre els municipis.

I per últim, li deia, eh?, vostès disposen de més recursos. I, per tant, bé; ja entenc que es pengen medalles, però, home, la realitat és que hi ha hagut una sèrie de decisions del Govern de l'Estat que han afavorit que puguin disposar de més recursos. Per exemple, la flexibilització de la regla de dèficit, que podrien arribar a l'1,1 per cent, però l'any 2020 es van quedar en el 0,4 per cent del dèficit. Per tant, poden gastar més i els demanem que ho facin, no? Han augmentat el pressupost enguany en 1.800 milions d'euros, quan podien fer-ho en 2.500. Per tant, aquí hi ha més capacitat de despesa que ha d'arribar, també, als ajuntaments.

Totes les transferències de fons covid que permeten, per exemple, fer les ajudes directes que el conseller Torrent fa una estona ens deia, que la Generalitat és el Govern que més ajudes directes ha fet; gràcies, entre altres coses, a que rep fons directe covid, els fons europeus que arribaran i també l'augment pressupostari dels pressupostos generals de l'Estat, que ha passat dels 179 euros per habitant de l'any 2018 als 312 que hi ha al projecte del 2022.

Per tant, és un augment molt significatiu dels recursos destinats a Catalunya en els pressupostos generals de l'Estat. Per tant, no és igual qui governi. Creiem que es pot fer molt més, però en tot cas, les condicions han millorat i cal que això arribi als ajuntaments.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades; consellera. Bé; crec que s'ha parlat, però el paper dels municipis durant la pandèmia, en definitiva, normalment en el dia a dia dels ciutadans, però especialment durant la pandèmia, va ser de primera línia de defensa del ciutadà davant de totes les conseqüències sanitàries, socials i econòmiques generades pel covid-19. També és veritat el que s'ha comentat aquí, que hi ha hagut una reducció molt evident dels ingressos. S'ha parlat de 420 milions menys, que han, d'alguna forma..., s'han sumat al patiment que ja tenen les administracions locals per mantenir aquest dia a dia de serveis i de gestió cap al ciutadà.

Recordem –i tots ho tenim a les nostres imatges– què van haver de fer els ajuntaments, moltes vegades, deixats de la mà, tant de l'Administració autonòmica, com de l'Estat en molts casos, com van haver d'assolir la resposta davant les crisis a les residències de gent gran; com van haver de resoldre els problemes de seguretat, allà on no arribaven els Mossos i havien d'estar les policies locals, doncs, gestionant el confinament que d'alguna forma estava obligat a mantenir l'Administració local. Per tant, crec que la situació en la que hem viscut, doncs, per nosaltres fa que sigui de dret i que crec que sigui adequat un fons extraordinari per als ajuntaments. Nosaltres hi votarem a favor, bàsicament, perquè creiem que és una forma de gratificar o de donar les gràcies a les administracions locals. Però... –i aquí començo una mica a diferenciar la part negativa de tot això–; vostè ha dit que l'Administració més propera, diguéssim, als ciutadans, són els ajuntaments, consellera. I que l'Administració de la Generalitat vol ser propera als ajuntaments.

Però el que és evident és que, més enllà del fons extraordinari de 20 milions que vostès van aprovar i aquests 100 milions, que són 120 milions en total, hem de parlar del fons de cooperació local que, per a nosaltres és important que tinguem en compte i que fem la crítica adequada i correcta del que suposa per als ajuntaments. Sincerament, aquí hi ha dues crítiques. Una, s'ha parlat de la seva repartició, el seu repartiment o distribució en base a una sèrie de paràmetres. Que jo sàpiga, no és

només la població, sinó que hi ha altres paràmetres. De fet, les diferències entre municipis –i aquí podríem posar exemples com capitals de comarca d'uns 6.000 habitants i capitals de comarca de 200.000, com la meva ciutat, Sabadell– que reben per habitant, són abismals. De fet, si fem uns càlculs ràpids, la ciutat de Sabadell rep del fons de cooperació uns tres euros per habitant, anuals, tres euros. En canvi, hi ha comarques o capitals de comarca que reben 25 euros. Tampoc és una cosa..., de fet, estic parlant també de quina és la ínfima aportació que fa la Generalitat a cada ciutadà.

Però hi ha una diferència abismal. Per tant, no és només poblacional, sinó tot al contrari. De fet, si fos poblacional seria molt més justa la seva repartició. Sobre els fons extraordinaris i fons de cooperació, creiem que el que aporten a les arques, de fet, a la tresoreria i al finançament municipal, és insuficient. I ho hem de dir: és insuficient. La Generalitat no aporta recursos suficients a les despeses o costos que tenen les ciutats. I posaré, de fet, i volia posar alguns exemples que ho poden escenificar o explicar molt millor. Ho posaré de la meva ciutat, molt ràpidament.

Sabadell rep 16.000 euros del fons de cooperació, anuals. Té un pressupost de 230 milions. Per tant, aquests diners només serviran, de fet, per pagar –i em sap greu, l'exemple–, per pagar el cost de manteniment dels semàfors de la ciutat; només ens serveixen per a això. De fet, el cost o la despesa del Programa d'escoles bressol és 7,5 vegades més. Les escoles bressol que paga la ciutat, que paga el municipi i que hauria de copagar la Generalitat.

Per tant, aquest sobrecost no el cobreix. Tampoc cobreix el sobrecost en despesa de seguretat. Recordem que la policia municipal o local, moltes vegades ha de cobrir bona part del dèficit en seguretat que no paga la Generalitat. Podríem posar altres exemples. Per exemple, en aquest cas, doncs, el manteniment de les escoles de primària, doncs, són deu vegades més del que rebem del fons de cooperació. Per tant, el fons de cooperació és insuficient. Està molt bé. És evident que rebem i votarem a favor d'aquest fons extraordinari, però és totalment insuficient i els ajuntaments no estan ben finançats ni ben tractats per la Generalitat de Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Eva Parera.

Eva Parera i Escrichs

Gràcies, presidenta. Intervindrè des del meu escó perquè seré breu. Nosaltres farem una abstenció en aquest punt. És millor 100 milions d'euros que res, sens dubte, aquest és el motiu de l'abstenció, però es queda molt molt curt; molt curta, la dotació d'aquest fons. No podem aprovar un fons de compensació de la caiguda de recaptació quan l'estem estimant en 400 milions d'euros i només n'aportem 100. Es queda molt lluny de lo que és realment una compensació efectiva.

A més a més, aquesta mesura arriba tard i a més d'arribar tard, el problema que té és que exigeix moltíssima burocràcia als ens locals per tal d'arribar a percebre aquests diners. I això el que fa és retardar encara més la percepció, quan el que es necessita és moltíssima agilitat. Ara els ens locals el que necessiten és tots els fons que es puguin rebre rebre'ls al més aviat possible, ja que són els que estan en primera línia amb els ciutadans.

Finalment, voldria aprofitar per preguntar què passarà el 2022, si anirem en la línia de tornar a fer un altre fons addicional o bé ja es preveurà en els pressupostos que ens presentaran en breu, com s'ha anunciat avui aquí, un increment del Fons de Cooperació Local.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Anna Feliu.

Anna Feliu Moragues

Molt bé. Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades... La irrupció de la covid-19 va marcar, va trastornar molts àmbits de la nostra societat. Moltes persones han patit de valent, altres hi han perdut la vida. Escau no oblidar-ho.

Diversos sectors productius han patit greus afectacions econòmiques sobre la seva activitat i el seu desenvolupament. També les administracions públiques en el seu conjunt s'han vist profundament afectades. Els ajuntaments han tingut moltes

despeses sobrevingudes i alhora una reducció de la recaptació global d'uns 420 milions d'euros.

Així doncs, amb bon criteri, el Govern de la Generalitat a finals de 2020 va acordar una ampliació del Fons de Cooperació Local amb una aportació extraordinària de 120 milions d'euros, 20 milions per al 2020 i 100 milions per al 2021. Sens dubte, aquesta dotació extraordinària suposa també un esforç pel Govern que cal que sigui, evidentment, reconegut i agraït. Un esforç, no obstant, ben dirigit i d'alta eficàcia directa perquè els ajuntaments són l'Administració més propera als ciutadans i, per tant, la primera porta d'accés a les demandes i necessitats de tots els veïns i veïnes.

La creació d'aquest fons extraordinari significa, doncs, un compromís ferm del Govern vers les administracions locals i una garantia per tal que els ajuntaments puguin continuar oferint els seus serveis i ajuts. Es fa així evident que el Govern de la Generalitat ha de ser un aliat en les polítiques locals, un govern amb vocació i visió municipalista que treballi de manera conjunta i coordinada amb el món local.

Permetin-me que aprofiti també l'avinentesa per subratllar una qüestió important que apunta a l'arrel del tema que ens ocupa: el problema de finançament dels ens locals i els continus atacs a la sobirania local amb la imposició de l'LRSAI i la llei d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera. Cert és que la pandèmia ha fet que es donés una mica d'aire als governs locals, però no és suficient. La normativa d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera col·loca els ens locals en una situació de control i intervenció *de facto* que no té cap mena de justificació. És per tot això que és imprescindible tornar a reclamar a l'Estat espanyol la immediata i definitiva derogació de l'LRSAI. A més, aquests anys també hem vist com s'ha menystingut el principi d'autonomia financera dels ens locals, sense millores en la participació dels ingressos de l'Estat i sense articular un sistema de finançament local que dotés el món municipal de capacitat suficient per fer front a les diverses obligacions.

Per sort, la sensibilitat i compromís del Govern de Catalunya ha permès afrontar una situació que podria haver estat molt i molt desfavorable. Escau, per tot l'exposat anteriorment, consellera, fer un agraïment al compromís d'aquest Govern en moments tan sensibles com els que vivim. Ho faig com a diputada i també com a alcaldessa que soc del meu estimat poble i vull creure que també en representació de tants i

tantes alcaldes i alcaldesses de pobles i ciutats d'arreu del país que han vist amb alleugeriment la intervenció d'aquest Govern. Ara cal, doncs, ratificar sens dubte aquest decret perquè no només és imprescindible, sinó que és també necessari.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. I finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Jordina Freixanet.

Jordina Freixanet i Pardo

Bon dia. Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera... Em fa especial il·lusió defensar el posicionament del Grup Republicà precisament en la convalidació d'aquest decret llei, pel qual es crea el fons extraordinari addicional per al 2021 per als ens locals, amb una dotació de 100 milions d'euros, perquè aquest decret llei és una veritable declaració d'intencions d'aquest Govern, una aposta ferma i decidida pel municipalisme, sense subterfugis ni excuses; una aposta ferma i decidida per dotar de recursos la Catalunya sencera. També Barruera, Durro i Saraís, a la Vall de Boí. «Fets i no paraules», ha dit la consellera Vilagrà. Volem un govern municipalista, però volem que això no sigui un simple eslògan. Doncs bé, 100 milions d'euros en un fons en són una prova clara.

Em permetran, també, des d'aquí, des d'aquesta tribuna, que em dirigeixi amb empatia i agraïment a tots i cadascun dels alcaldes i alcaldesses del país, siguin del color que siguin; regidors, regidores, personal administratiu, brigades municipals, cossos de seguretat, educadors socials, tècnics de tots els àmbits. Només aquelles persones que vam viure els moments més durs de la pandèmia des dels ajuntaments de cadascun dels pobles i ciutats de Catalunya sabem el que vam arribar a patir per sustentar les nostres ciutats; per combatre la soledat des de la distància; per dur medicaments o la compra a casa als nostres grans quan els fills eren lluny; per digitalitzar el comerç i la restauració de cada barri; per acostar les beques menjador a les taules de cada casa i aprofitar el viatge per portar-hi jocs de taula, contes o colors i ocupar-te i preocupar-te de les famílies; per poder inscriure els naixements en

el padró quan l'Administració va aturar tots els terminis administratius –hi ha terminis, els de la vida, que decideixen que no s'aturen mai–; per poder acompanyar les famílies en el dol, per atendre un sensellarisme confinat o totes aquelles persones que estaven en ERTO i, davant de totes les incerteses de totes les administracions, acudien als ajuntaments buscant respostes i atenció i ser la primera xarxa de protecció.

Vam haver de repensar-ho tot, fins i tot la manera de com mantenir la democràcia més bàsica, essent dels primers en fer plens telemàtics quan ni tan sols teníem eines, per tirar endavant la vida de totes les persones quan semblava que el món gairebé s'havia acabat. Des del primer moment, des del 13 de març, tots els ajuntaments ens vam arromangar a treballar, a treballar i a treballar, i continuem fent-ho, perquè els efectes de la covid no han acabat. Els més de nou-cents ajuntaments de Catalunya van estar al costat de la ciutadania.

Per això, el decret llei que avui es porta a convalidació és un acte de justícia amb el món local, és un reforç al primer dic de contenció de totes les administracions públiques. Sense ciutats, sense pobles, la recuperació de Catalunya serà incompleta. I aquest Govern ho sap i actua en conseqüència.

I permetin-me afegir que tant de bo l'Estat tingués la mateixa sensibilitat que aquest Govern. Només els demanem que, en lloc de quedar-se els romanents i dir-nos com i quan s'han de gastar els diners, siguin valents i compleixin els acords, deroguin l'LRSA. Van dir que ho farien. Sembla, però, que les cotilles del PP traspassen massa sovint «*el Gobierno más progresista de la historia*». I anem tard, molt tard. Les ciutats que planifiquem de l'any 2022 res tenen a veure amb el 2013 d'en Montoro.

I em permetran sumar-me, i no estendre'm més, en la reflexió que han fet tots els diputats respecte al finançament del món local. No pot ser. No pot ser que de tots els tributs ciutadans, només el quinze per cent corresponguin al món local, un euro i mig de cada deu euros de cada persona que els fica als seus tributs. És necessari entomar d'una vegada per totes un debat franc i serè sobre el finançament local lligat a les competències i al debat territorial, però és prioritari posar a l'agenda d'una vegada per totes aquest debat. I hem d'urgir a l'Estat, però també hem d'entomar-lo des del

municipalisme. Parlant de consensos de país, doncs tinguin clar, diputats i diputades, que aquest és, segur, un dels grans consensos de país.

I acabo amb una oportunitat per a l'esperança, perquè saben que el municipalisme, malgrat tot, és optimista de mena. Consellera Vilagrà, vostè deia que els ajuntaments són una pota essencial del nostre país i que aquest Govern hi continuarà treballant braç a braç, perquè el país som totes i som tots. Doncs sí, els ajuntaments som la força vertebradora i aquí, consellera, braç a braç, abracem la seva feina. Perquè volem ajuntaments sobirans, democràtics i amb recursos, que vetllin perquè a cada plaça, a cada escola i a cada ciutat siguem capaços de vertebrar solucions des de l'àmbit global i el local per tirar endavant i cogovernar les transformacions que s'estan impulsant des de la Generalitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Sí, només un detall d'organització. Saben que sempre crido tres vegades a votació, però, com que som ara ja la totalitat dels membres de la cambra, sí que demanaria que quan vagin arribant, entrin. Ja sé que ho fan per respecte a l'orador, però és millor que no es produeixin aglomeracions. És el que ens demanen també des de..., els responsables de salut. Per tant, tinguem present que hi ha les tres crides a la votació, des de tres minuts abans, però llavors quan arribin vagin entrant perquè no es produeixin les aglomeracions a l'entrada. *(Remor de veus.)*

Acabat, doncs, el debat, procedirem a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són vots favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació del Decret llei 21/2021.

(Remor de veus.) Un moment –un moment.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 120 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions. Per tant, vist el resultat de la votació, el Decret Llei 21/2021 ha estat validat. *(Aplaudiments.)*

Un cop validat aquest decret llei, pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar el decret llei..., i la diputada senyora Dolors Sabater ho ha anunciat en la seva intervenció. Per tant, votarem ara..., el Grup de VOX també s'afegeix a la petició. I, per tant, ara votarem si es vol tramitar..., la tramitació, de fet, d'aquest decret llei com a projecte de llei. Entenem, igualment, que els vots favorables són favorables a la seva tramitació i els vots en contra són en sentit contrari.

Comença la votació.

Vist el resultat de 20 vots a favor, 110 vots en contra i 4 abstencions, el decret llei ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Decret Llei 20/2021, del 14 de setembre, de modificació del Decret Llei 41/2020, del 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la covid-19

203-00010/13

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia, el debat i votació sobre la validació del Decret Llei 20/2021, del 14 de setembre, de modificació del Decret Llei 41/2020, del 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la covid-19.

En primer lloc, intervindrà el conseller d'Educació, per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, conseller.

El conseller d'Educació

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, el decret llei que presentem avui és una modificació del Decret Llei 41/2020, aprovat fa pràcticament un any. Tant aquell primer

decret llei com el que avui els presentem tenen el mateix objectiu comú, tenen un doble objectiu: millorar la gestió de la pandèmia en el dia a dia als centres educatius, i segon objectiu: facilitar als nostres professionals l'aplicació dels protocols sanitaris corresponents. La mesura que ara modifiquem busca, per tant, agilitzar i millorar la coordinació entre els professionals d'educació i salut a l'hora d'actuar per a la prevenció i salut en els nostres centres educatius.

El decret llei inicial autoritza el Departament de Salut a informar directament la direcció dels centres educatius dels resultats de les proves diagnòstiques que es realitzen amb motiu de la covid-19 en l'entorn educatiu, per tal de poder prendre les mesures adequades amb la major rapidesa, amb la major agilitat, i donar resposta així als casos que requereixen confinament. El text inicial, doncs, es referia únicament al resultat de proves diagnòstiques, atès que la vacunació encara no estava implementada. Un any després, podem afirmar que aquesta comunicació de dades, establerta al Decret llei 41/2020, ha estat una eina essencial per donar seguretat a tota la comunitat educativa i, indubtablement, va ser clau a l'hora de poder mantenir les escoles obertes i segures durant tot el curs passat, i també ho està sent a l'actual.

I, en aquest darrer any, la situació sanitària i l'escenari de la pandèmia han evolucionat cap a un escenari molt més favorable, especialment gràcies a la vacunació. La campanya de vacunació i l'evolució de les dades epidemiològiques han obert un escenari diferent per a aquest curs 21-22, però mentre no s'obtingui la immunitat de grup cal mantenir màxima prudència i les mesures de protecció i prevenció que ens indiquin les autoritats sanitàries.

El protocol de gestió dels casos covid-19 als centres educatius per al curs actual estableix diferents vies d'actuació segons si els contactes estrets d'un positiu han rebut o no la pauta completa de vacunació. I aquí és on se'ns fa necessari modificar el decret llei de l'any passat, per ampliar aquest àmbit de coordinació que ja teníem per a les proves diagnòstiques, i ara l'ampliem per a les dades de vacunació. Això permetrà, tal com els hi deia, seguir aplicant el protocol i també garantir la màxima presencialitat entre els col·lectius que ja tenen la pauta de vacunació completa.

Per tant, l'únic punt del decret llei que avui els presentem el que fa és autoritzar el Departament de Salut a comunicar a la direcció dels centres educatius les dades de

vacunació de l'alumnat, personal docent, personal d'administració i serveis, personal d'atenció educativa i altre personal extern que està en contacte amb l'alumnat en l'entorn educatiu. Aquestes dades són necessàries per dur a terme les activitats relacionades amb la gestió sanitària actual, amb el protocol de gestió dels casos.

El decret llei, evidentment, incorpora, com no pot ser d'una altra manera, el deure de secret i confidencialitat d'aquesta informació, que ha de servir únicament i exclusivament per poder actuar davant d'un cas positiu en un centre educatiu. És, per tant, imprescindible que el centre pugui tenir aquest accés immediat a les dades de vacunació dels membres del grup de convivència estable, per actuar amb celeritat i aplicant les mesures menys restrictives possibles per garantir el dret a l'educació del nostre alumnat, dels nostres infants i dels nostres joves i, per tant, per garantir que l'alumnat amb la pauta completa de vacunació que sigui contacte estret pugui anar cada dia al centre educatiu.

És per això que esperem poder convalidar aquest decret llei, que ens ha de permetre seguir tenint escoles obertes i escoles segures durant aquest curs escolar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. A continuació, intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició, i el seu torn de paraula, com hem acordat en la darrera junta de portaveus, serà de cinc minuts per cada grup. Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Bon dia. Gràcies, presidenta. Conseller, avui sotmeten a debat i convalidació aquest decret llei de modificació del Decret llei 41/2020, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la covid, que bàsicament establí mesures de prevenció i de protecció de la salut als centres educatius, on es facultava el Departament de Salut a comunicar al Departament d'Educació dades

identificatives tant d'alumnat com de personal docent i no docent que està en contacte amb l'alumnat en l'entorn educatiu que són necessàries per gestionar l'emergència sanitària als centres i també al sector del lleure, i facilitar els rastrejos i la traçabilitat del virus.

També incloïa mesures de suport al sector de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars, en el seu moment molt afectats per la pandèmia –molt afectats econòmicament, s'entén–, o disposicions, per exemple, per garantir la continuïtat dels ajuts individuals de menjador en casos de tancament de grups o de centres arran de la pandèmia. Un decret sobre el qual, en el seu dia, vam manifestar algunes reticències relatives als ajuts i al seu accés, entre d'altres, però que vam facilitar amb una abstenció perquè saben que el Grup Socialistes i Units per Avançar, malgrat ser exigent a l'hora de demanar compensacions per a sectors directament afectats, com ha estat el del lleure educatiu, sempre ha fet costat a les decisions de les autoritats sanitàries per protegir la ciutadania i frenar el risc de contagi, també evidentment, doncs, al sistema educatiu.

Doncs, bé, la modificació que avui ens sotmeten a debat i validació tan sols incorpora una modificació, al nostre entendre, correcta i encertada, per permetre al Departament de Salut comunicar a les direccions dels centres les dades de vacunació de l'alumnat, a banda de la del personal docent, personal d'administració i serveis, d'atenció educativa o altre personal extern que està en contacte amb aquest alumnat necessàries per a aquesta correcta gestió de l'emergència sanitària en l'actualitat, en un sistema amb més de 5.400 centres, amb 72.000 grups de convivència estable i, per tant, un sistema d'una complexa gestió.

Concretament, si abans les dades de salut que s'autoritaven a comunicar eren les corresponents als resultats de les proves diagnòstiques de covid, perquè la vacunació, doncs, encara no la teníem implementada, ara s'hi afegeixen les de vacunació tant d'aquest alumnat com de la resta de personal educatiu, que abans mencionava, per garantir l'efectivitat del conjunt de mesures de prevenció i de protecció.

I, com deia, doncs ens sembla una mesura assenyada per tal que cada centre pugui adoptar els protocols de manera més eficaç, evitant les demores que comportaria

haver de demanar les dades de les famílies o als propis alumnes, ja que això també podria tenir uns efectes en el control de l'epidèmia i en la garantia d'accés a l'educació.

D'aquesta manera entenem que es facilita als centres conèixer l'estat de vacunació de l'alumnat i del seu personal i, per tant, com explicava molt bé el conseller, que en algun grup estable de convivència en una aula es detectés un positiu, doncs, l'alumne sobre el qual es tingués informació que té la pauta completa de vacunació –per ara majors de dotze anys– o que hagués passat la covid en els últims cent vuitanta dies no hauria de fer la quarantena preventiva, igual que en el cas dels docents. I, per tant, és una manera de trencar cadenes de transmissió comunitària aplicant mesures de confinament estrictes, no?, en els contactes més estrets que sigui de manera ràpida i àgil, però també de la manera més adequada i, per tant, evitar possibles pèrdues d'escolarització que serien innecessàries.

I, dit això, volia tornar a posar en valor i celebrar la decisió que es va fer en el seu dia de tornar a obrir escoles a tot Espanya. Celebrar aquesta comunicació entre Salut i Educació que ha permès tenir un curs, el darrer, el més normal i presencial del que haguéssim pensat tots segurament, no?, almenys en les etapes d'infantil i primària; que ha estat un èxit col·lectiu, perquè ha donat seguretat al conjunt de la comunitat educativa. Ha permès, doncs, tenir aquestes escoles segures i escoles obertes que esperem que es mantinguin encara més aquest curs, amb les dades importants de vacunació de què disposem, també entre el personal docent i no docent que treballa als centres i en l'àmbit de l'educació del lleure, i fins i tot amb les xifres creixents de vacunació entre l'alumnat adolescent.

Certament, la campanya de vacunació ha obert un escenari diferent per a aquest curs escolar, si bé, mentre no s'obtingui la immunitat de grup, segurament caldrà preservar algunes mesures de prevenció que segurament preferiríem no tenir, però és per evitar o frenar la propagació de noves onades. I, en tot cas, ens sembla correcte que, per eximir de quarantenes preventives i gestionar millor els diferents protocols, doncs, es pugui disposar també d'aquesta informació de vacunació, que evidentment ha de ser confidencial i ha de ser secreta.

I, per tant, com deia abans, ens sembla una mesura correcta, encertada, positiva per gestionar amb eficiència la situació de pandèmia als centres educatius. I esperem,

això sí, que sigui el darrer curs en què sigui necessari prendre aquest tipus de mesures gràcies.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula la diputada senyora María Elisa García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Bien, «quien no sabe lo que busca no entiende lo que encuentra», decía el doctor Bernard, padre de la medicina experimental. Y eso es justo lo que les pasa a ustedes con este virus. Llevan meses dando palos de ciego, tomando medidas irresponsables que atentan directamente contra las libertades fundamentales, porque con lo que respecta a salud ni saben lo que buscan ni son capaces de interpretar lo que encuentran.

De lo que sí saben ustedes es de intentar desproveer a la persona de su individualidad para convertirla en un sujeto al servicio de la causa globalista. Poco tiene que ver esto con el virus y la salud. Esto va de lo de siempre, de separar, de segregar, de otorgar carnets de calidad de personas de primera y de segunda, para seguir teniendo catalanes buenos y malos, para seguir teniendo ciudadanos de primera y ciudadanos de segunda. Eso sí, siempre la definición de buenos en sus manos. La expedición del carnet siempre controlada por el gobernante. Y eso en una sociedad normal sería un gran peligro. Pero en la sociedad catalana, expuesta siempre a la arbitrariedad y al incumplimiento de leyes, es para echarse a temblar.

Y como para controlar hay que conocer usan el miedo, el primer instinto animal del humano, para la obtención de datos, y les da lo mismo saltarse cualquier norma ética y de respeto a la libertad individual. Tienen la coartada: el miedo al covid. Y hacia ese objetivo no les detiene nada, hasta llegar a los niños, el sanctasanctórum de cualquier sociedad sana. Niños que señalen a sus compañeros en el patio. Es aberrante.

Pero vamos a centrarnos puramente en criterios técnicos, aunque en este tema no sea lo más importante. Empezaron cerrando y aislando indiscriminadamente, lo que

arruinó comercios y familias, privando de trabajo y, por ende, de la dignidad de ganarse el sustento a miles y miles de catalanes. Decretaron confinamientos perimetrales, que solo afectaban a determinados días de la semana u horas, como si el virus dispusiese de un calendario y un reloj. Van ustedes pasito a pasito, escalón tras escalón, para que la sociedad sedada y aletargada no se rebele, no se percate de la altura de la invasión de la que la persona y el control individual está siendo objeto ahora mismo.

Y en eso nos encontramos con que su único objetivo ahora mismo es minar la confianza. El decreto ley que ustedes presentaron en noviembre, en concreto el punto 8.4, ya fue un burdo intento de coartar la autonomía de los padres para establecer lo que consideran mejor para sus familias. Pero esta nueva modificación va un paso más allá, porque señala a los menores, los clasifica, les dice que sus padres les han puesto en el grupo bueno o en el grupo malo, les hace diana de otros compañeros, un puro combustible para episodios de *bullying*, de pérdida de autoestima, de incremento de intranquilidad e incertidumbre. Es menospreciar directamente a los niños, robándoles todo tipo de intimidad y dinamitando su dignidad.

Sí, señores, porque el Estado no puede otorgar dignidad a la persona, pero sí puede intentar arrebatársela mediante la coacción y la imposición antinatural. Como buenos totalitarios tienen mucha experiencia en señalar, discriminar y destrozarse a todos aquellos que piensan diferente. Lo llevan haciendo décadas con aquellos que nos posicionamos en contra de sus enajenaciones separatistas y progresistas. Han pasado de crear catalanes de primera y de segunda a crear niños de primera y niños de segunda.

Así que me gustaría que supieran que VOX les hará responsables de todos los destrozos que provoquen, de todos y cada uno de ellos; cada niño señalado, cada niño deprimido, cada niño acosado por este motivo. Sacaremos a la luz todas las situaciones, las expondremos en la plaza pública y pediremos responsabilidades. No descansaremos, y reconstruiremos todo lo que ustedes y su doctrina progresista destruyan.

Ya se lo anticipo: si este decreto se aprueba los resultados serán objeto de especial seguimiento y denuncia por nuestra parte, no tengan ninguna duda. Seremos

altamente beligerantes en la denuncia de las consecuencias. Frente a su coacción tiránica, nuestra libertad individual; frente a su control e intromisión estatal, nuestra autonomía familiar, y frente a su despotismo, nuestra alternativa de libertad y patria. Votaremos en contra.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per guanyar, té la paraula el diputat senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Bé; gràcies, presidenta –miraré de no cridar tant. *(Rialles.)* Bé, ja dic per endavant, conseller, que nosaltres ens abstindrem en la votació d'aquest decret i demanarem la seva tramitació també com a projecte de llei. Després explicaré una mica més de per què volem demanar la seva tramitació com a projecte de llei, en el cas de que finalment sigui aprovat.

Primer, començar amb un debat previ de naturalesa més general. Davant de les crisis, davant de les emergències, i en particular de les emergències sanitàries, com ha estat i és la de la covid-19, considerem –i entenc que hi estarem d'acord– que la funció de tot govern és, per una banda, i principalment, la provisió; la provisió de serveis i de recursos per fer front a totes aquelles conseqüències, en aquest cas, de la crisi sanitària, amb especial accent en tot allò que és la intensificació de la provisió de recursos i de serveis públics per tal de fer-hi front. I també, no hem de negar-ho, la funció de control i de restricció. Evidentment, això també forma part de les funcions d'un govern davant d'una crisi sanitària, i, en aquest cas, de la restricció del control per tal, efectivament, d'exercir una adequada prevenció epidemiològica.

Malauradament –i considerem que aquest Govern no n'és una excepció–, les respostes dels governs són més aviat febles en provisió i molt intensives en control i restricció, i a vegades una cosa porta a l'altra: com més feblesa hi ha en la política de provisió, més s'accentuen les polítiques de control i de restricció. I penso que aquest decret, la filosofia d'aquest decret va en aquest sentit: una intensificació de les

mesures de control en un context, des del nostre punt de vista, de mancances importants des del punt de vista del que és la provisió, en aquest cas en el sistema escolar i en el sistema sociosanitari, pel que fa a tots aquells recursos que serien necessaris per millorar les condicions d'abordatge d'una pandèmia com aquesta en l'àmbit escolar. I podríem parlar, per exemple, de tot allò que caldria per baixar substancialment les ràtios a les aules.

Bé, una altra qüestió que nosaltres volem destacar. És molt important tenir molta prudència davant de tot allò que sigui la difusió de dades sanitàries, si no està absolutament justificat des del punt de vista epidemiològic i si no compta amb el consentiment voluntari de les persones concernides, perquè, altrament, pot esdevenir un precedent molt preocupant que després pugui ser extensible a altres escenaris de control social o, per exemple, de control laboral no democràtic –ja sé que no és el cas ni és la intenció–, però podria ser extensible, en base a determinats precedents, a mesures de control social o laboral no democràtic per sobre de lo que seria la racional resposta a nivell sanitari.

Per tant, cal control i prevenció de riscos i de la transmissió? Cal control i vigilància epidemiològica? Sí, però cal també respecte als drets fonamentals, sens dubte, des del nostre punt de vista.

I, bé, una altra qüestió a considerar en el context actual en el que vostès proposen aquest decret: a les escoles, les famílies ja aporten les dades de vacunació dels seus fills i filles, ja és una informació que s'aporta des de les famílies. Un altre element a tenir en compte: per ara, la vacunació no és obligatòria.

Per tant, la proposta, la novetat que planteja el decret interpretem que, pel que fa a la transferència de les dades de vacunació des del Departament de Salut a les direccions dels centres, afecta fonamentalment a les treballadores dels centres. Això requeriria, des del nostre punt de vista, un marc de concertació –que, si ho hem entès bé, no ens consta que s'hagi produït– amb les treballadores i amb les seves representants. D'altra banda, atribueix a les direccions dels centres competències i funcions que correspondrien a l'autoritat sanitària.

Una altra qüestió també a tenir en compte: fa referència, el decret, a activitats extraescolars i educació en el lleure, però, en canvi, després no hi ha cap concreció a com això s'aplica en aquest àmbit, denotant una certa inconsistència.

Hi hauria una alternativa –hi hauria una alternativa–, una bona solució a tota aquesta qüestió, que seria el consentiment voluntari, és a dir, que tota persona que es vegi afectada per aquesta actuació pugui fer un consentiment voluntari de que, efectivament, les seves dades de vacunació passin del Departament de Salut a l'àmbit de l'educació.

Tenint en compte, dit tot això –i acabo, presidenta–, l'alt nivell de vacunació que tenim en aquests moments en tota la població; afortunadament, la baixa o molt baixa incidència de positius en l'àmbit escolar, considerem que és un decret precipitat, que cal pensar-lo millor, cal debatre'l millor i cal més diàleg amb el conjunt de la comunitat educativa.

Per tant, nosaltres ens hi abstindrem i en demanarem, en cas que s'aprovi, la tramitació com a projecte de llei.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, i en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, bon dia. Nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de decret llei. Entenem que el que es planteja aquí és traslladar, traspasar, diguéssim, les dades del Departament de Salut amb relació a la vacunació per tal de possibilitar la classificació de l'alumnat en dos grups per garantir les polítiques preventives en el cas de detecció d'un positiu.

Crec que és la modificació de l'article 8 del decret i, per tant, entenem que no té més secret que això i entenem que és necessari per poder fer la correcta política preventiva en el si de les escoles.

Tanmateix, però, el decret llei que es modifica, l'article 8, és el Decret llei 41/2020, que parlava de més coses que del traspàs de les dades als centres educatius –amb la garantia de protecció de dades, només faltaria!–, parlava de més coses. I coses importants que hagués estat bé també que el Departament d'Educació s'hagués plantejat en aquests moments d'abordar.

Per exemple, començava el decret llei, de l'any 2020, que ara es modifica..., començava concretant unes prestacions econòmiques per a les empreses i treballadors autònoms del sector del lleure per poder fer front a les pèrdues que la paralització de l'activitat els hi havia provocat. Cosa molt lloable i molt positiva, evidentment, per garantir que aquell sector del lleure pugui seguir actuant un cop superats, diguéssim, aquells nivells de confinament i tal. Però, clar, hauríem de recordar que aquells ajuts que es van aprovar, que es van dotar no han arribat a qui havien d'haver arribat, perquè els treballadors i treballadores del sector del lleure resulta que no han vist res d'aquells ajuts que van rebre les empreses amb relació a aquest tema. Uns treballadors que, a més, tenen el conveni col·lectiu congelat des de l'any 2018 i tenen enfront unes patronals, que són les que han rebut aquests ajuts, que no desbloquegen aquell conveni col·lectiu perquè no volen abordar cap tipus de millora de les condicions laborals dels seus treballadors que són, en definitiva, els que presten al sector l'activitat aquesta de lleure educatiu que reben els infants i joves d'aquest país.

Fora bo que el Departament d'Educació tingués en compte aquesta realitat per entendre que hi han determinades negociacions que es fan amb els sectors econòmics que deixen de banda els representants dels treballadors, però que són després els treballadors qui han d'executar les relacions, però les condicions de les prestacions es pacten amb les patronals sense cap tipus de correspondència ni de garanties que això arribarà a qui realment realitza la feina. Valdria la pena que ens ho plantegéssim.

No és l'objecte d'aquest decret, evidentment, però ja que plantegem un decret que parla d'aquest tema val la pena tenir-ho present. Igual que tampoc s'està abordant la revisió del decret de menjador. Una activitat socioeducativa que també, en aquest marc de pandèmia, doncs, té les seves necessitats de protocols de realització. Però,

més enllà fins i tot del marc de la pandèmia, aquest decret de menjador cal abordar-lo de manera urgent ja perquè porta temps pendent de revisió i on s'han d'abordar qüestions relacionades amb les ràtios, amb la jornada, amb la prestació.

No es tracta de parlar només del que mengen, que sí, sinó també de com mengen. Perquè el com mengen també és educatiu i també és preventiu. Valdria la pena també que, a l'hora de fer decrets d'aquestes característiques, ens plantegéssim més coses més enllà, diguéssim, de la simple modificació de l'article 8, necessària per poder garantir el traspàs de dades i la protecció d'aquestes dades, però entenent que estem parlant d'una realitat que és la tasca educativa, la tasca també del lleure educatiu i que això acaba impactant en unes condicions de treball que cal tenir-les presents. I que el 2020 vam donar ajuts a les empreses per poder garantir la prestació del servei, però no vam garantir que aquests ajuts també arribessin a les persones concretes que presten el servei i que són, en definitiva, les que han de garantir la màxima qualitat d'atenció als alumnes i, a més, aplicar les mesures preventives en cas de necessitat.

Res més i gràcies. En tot cas, votarem que sí a la mesura concreta que es porta avui.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Presidenta, diputats i diputades... Conseller, el decret que avui ens presenta, la modificació del decret que avui ens presenta, és cert, és una evolució del que es va aprovar l'any passat, el 41/2020, i que realment el que fa és complementar, doncs, les necessitats de comunicació de les dades que llavors eren per diagnosi, o sigui, dades diagnòstiques en aquell moment, amb les dades de vacunació. I que realment són necessàries per poder fer un seguiment adequat de les quarantenes que es podrien establir a les escoles i als centres educatius.

Però volia començar..., o fer una prèvia: realment hem de posar en valor el que s'ha fet als diferents centres escolars a tota Catalunya. I crec que això ha sigut... Mantenir obertes les escoles durant tot el curs passat ha sigut un èxit, de fet, crec que col·lectiu, a pesar que no coneixíem com fer-ho. I realment, en aquest cas, tant a Catalunya com

a la resta d'Espanya s'ha aconseguit mantenir oberts els centres escolars durant tot un curs, tot i les diferents restriccions i els protocols que s'havien d'aplicar.

I aquí sempre hem de llançar..., en aquest cas, doncs... o, en aquest cas, validar i posar en valor, doncs, tot el que han fet les famílies, tot el que ha fet el conjunt dels professors i del món educatiu i també els nens, que al final són d'alguna forma els que han hagut de patir les restriccions que hem vist o que hem sofert.

Sobre aquesta modificació que es fa del decret, dir, doncs, que aquesta, diguéssim, coordinació que es fa entre Salut i Educació és necessària. Jo no sé si també es podria plantejar per a altres àmbits com poden ser les activitats extraescolars i de lleure, en aquest cas, que, com s'ha dit també aquí, doncs, han patit durant molt de temps la restricció d'actuació, com altres àmbits i sectors de la nostra societat.

Però veig que possiblement, doncs, en aquest cas és molt més complicat i la seva tramitació, la seva gestió jurídica és complexa.

S'ha parlat també, i aquí també coincideixo amb alguns diputats, doncs que les dades evidentment han de ser confidencials, i ho deia el senyor Riera, que són dades molt sensibles i que s'han de tenir, doncs, d'alguna forma molta cura en com es fa el seu ús. Potser també podríem haver tingut aquesta cura quan es van utilitzar les dades de tots els catalans l'U d'Octubre, que encara estan doncs navegant per la xarxa. Possiblement, ambdues sensibilitats són compatibles, però sí, evidentment, nosaltres creiem que aquestes dades han de ser totalment confidencials i s'ha de tenir molta cura en com s'utilitzen. Ho farem i ho hem fet sempre amb totes les dades, aquestes i qualssevol altres.

Creiem també, i s'ha parlat, que els protocols actuals a l'educació, doncs, poden o haurien d'anar modificant-se, crec que ho hem de dinamitzar. No podem deixar àrees del nostre espai, de la nostra societat com és l'educació, doncs, endarrerits amb l'obertura que es fa a altres espais i ja s'ha parlat avui durant tot el dia, com espais de lleure o espais d'oci nocturn que, per sort, ja s'han obert perquè també han trigat moltíssim en què es puguin obrir.

Finalment, nosaltres serem responsables i crec que no ens podem oposar a aquest decret. Ens abstindrem, conseller. Creiem que és necessari per a la gestió de les nostres escoles.

Però dir i volia comentar, respondre o parlar en algun moment sobre el que ha comentat la senyora García. Senyora García, jo entenc bona part del que diu vostè sobre les llibertats individuals, però la pandèmia ha existit, ha mort gent i la covid ha existit. I, per tant, crec que això no ho podem negar mai. I quan es parla de que el globalisme és el culpable del que està passant i el que està passant aquí, jo, com a liberal, li he de dir que és tot el contrari. Davant l'autarquia, davant la defensa de l'autarquia i de l'autoconsum bàsicament o de l'autogestió, crec que hem de donar suport. Com a liberals sempre ho hem fet, d'això del lliure mercat i precisament del globalisme, la llibertat d'associació, la llibertat de totes les persones i la igualtat jurídica entre tots. Crec que aquests són els principis de qualsevol democràcia liberal que tenim a Europa.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Mixt, té la paraula senyora Eva Parera.

Eva Parera i Escrichs

Moltes gràcies, presidenta. A veure, mantenir escoles obertes durant una pandèmia obliga, jo crec, sí o sí a cedir dades sanitàries. Tots volem un entorn segur per als nostres fills i el que hem de fer, per facilitar un entorn segur als nostres fills, és donar eines als centres educatius per tal que aquest entorn sigui segur. I això és una eina més. La cessió de dades sanitàries és una eina i la cessió de les dades de vacunació és una eina més. No obstant, jo he sigut sempre molt crítica en com Govern ha gestionat l'obertura dels centres escolars i la gestió de la covid en els centres escolars i avui crec que també haig de ser crítica. Sempre he cregut que els centres educatius anaven molt per davant de Govern en la implantació de protocols i en la presa de decisions. S'han hagut d'organitzar, o millor dit autoorganitzar, a vegades sense els materials adients i tenint instruccions contradictòries que canviaven d'un dia per l'altre i ho han fet molt bé i crec que cal que tinguin el reconeixement de tots.

Vostès els hi van dir als centres educatius que no podien demanar les dades de vacunació dels alumnes i, al mateix temps, els deien que no calia confinar els alumnes d'un positiu si aquests estaven vacunats. Això era un contrasentit; no tenia cap lògica, perquè els centres educatius no podien verificar si un alumne de la classe, company d'un positiu, estava o no estava vacunat. Avui venim a solucionar aquest problema i, per tant, com dic, que els hi donem una eina més per fer una bona gestió i mantenir les escoles, doncs, segures. Però ho fem tard i ho fem amb una sensació permanent d'improvisació amb les mesures que adoptem, que jo crec que és una constant en com es gestiona a les escoles tot el tema d'espais segurs i de covid.

He dubtat molt en quin vot havia de fer, si havia de fer una abstenció o si havia de fer un vot a favor, perquè em semblava que no és potser el procediment correcte per prendre aquesta decisió, però haig de reconèixer que em preval, crec, la urgència que tenim avui, perquè, com dic, anem tard de que realment les escoles puguin disposar d'aquestes dades, no? I, per tant, el nostre vot serà favorable en aquest punt.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Tònia Batlle.

Maria Antònia Batlle i Andreu

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, bon dia. Com molt bé ens ha explicat el conseller, estem davant d'una modificació que afecta el correcte funcionament i desenvolupament necessari per a la gestió de la pandèmia en l'àmbit educatiu. Deixin-me fer un incís en una proposta de resolució aprovada en el debat de política general, que es va portar a terme en aquesta cambra fa unes setmanes, referent a les polítiques educatives, amb un punt en el qual es deia: «Actualitzar i donar continuïtat coordinadament amb el Departament de Salut dels protocols de la covid als centres educatius per garantir que el curs 2021-2022 es pugui desenvolupar amb presencialitat i seguretat.» Amb el Decret 41/2020 es va establir la comunicació de dades del Departament de Salut a les direccions dels centres educatius, tal i com se'ns ha explicat recentment, una mesura molt necessària per a la gestió àgil de la

pandèmia, sempre apel·lant al manteniment per part dels centres de la confidencialitat de la informació, com s'ha dit.

Durant el curs passat, es van anar aplicant totes les mesures addicionals possibles amb el Departament de Salut per tal de les..., que les escoles fossin segures i poder garantir que estiguessin obertes. Va ser gràcies a aquesta comunicació i a aquests protocols que es va aconseguir un resultat positiu. I en això és en el que continua treballant el departament. Per trencar cadenes de transmissió i aplicar les mesures de confinament dels contactes estrets al més ràpidament possible i de forma més adequada, una gestió que va facilitar que el curs passat com bé sabem comencés el cent per cent presencial i també hi acabés. En els passats dies hem vist com poc a poc estem tornant a la normalitat i en aquest hemicicle, doncs, en tenim la prova aquesta setmana. Tot i que la mascareta encara ens acompanyarà un temps, segons en quins espais, per poder arribar a la plena normalitat i evitar noves onades, necessitem continuar amb una gestió acurada.

Introduir les dades de vacunació dels nens i nenes de les escoles que encara no estaven incloses fins ara en l'àmbit de col·laboració entre el Departament de Salut i els centres s'ha de fer de manera urgent, i és per això que avui es porta la modificació d'aquest decret. Per tant, s'ha de facultar el departament esmentat a fer aquesta comunicació, tant amb les dades de la vacunació de l'alumnat, el personal docent, d'administració i de serveis, com s'ha dit.

Podríem entrar en un debat, com hi ha hagut en alguns mitjans els últims dies sobre el dret a la intimitat, ja que són dades sensibles i personals, però aquí ens empara la llei de protecció de dades. És un debat que ha aflorat també com a conseqüència de la pandèmia en els darrers mesos sobre la ponderació entre el dret a la salut o l'economia del país. Però la situació d'emergència –deixi'm dir– sanitària obliga els poders públics, des de les respectives responsabilitats, a adoptar totes aquelles mesures organitzatives que contribueixin a millorar l'eficàcia i la gestió del control d'aquesta pandèmia, adaptant-les, està clar, a l'evolució de la situació.

Per tot el que he exposat i per responsabilitat, com no pot ser d'altra manera, el nostre vot serà favorable a la modificació de l'article d'aquest decret.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats. En un context de pandèmia, de confinament, de por i d'incertesa, quan es desconeixien bona part dels efectes de la covid-19, quan es va interrompre l'activitat lectiva tal i com la coneixem, quan es va forçar als centres educatius a reinventar-se i tenint 1 milió i mig d'alumnes que no van poder tornar a l'escola durant sis mesos, el Govern va prendre una decisió difícil però necessària.

S'havia de garantir una educació presencial, equitativa i no segregadora, entenent l'educació com un dret fonamental dels infants i els joves, que mereixen un entorn social i comunitari amb la màxima seguretat i qualitat. S'havia de garantir una educació de qualitat, i així es va fer. De fet, el president Aragonès, en aquell moment vicepresident, defensava que calien inversions excepcionals perquè l'escola catalana tingués una atenció personalitzada i corregir aquestes desigualtats educatives que la covid-19 havia provocat.

Es va aplicar el Pla econòmic addicional per al curs 2020-2021, amb una inversió extra de 370 milions d'euros a Educació –no previstos en aquell moment al pressupost 2020–; 233 d'aquests milions per a la contractació del nou professorat i personal d'atenció educativa; 33 milions per al Pla de millora de necessitats educatives i 103 milions per al Pla d'educació digital.

Amb aquestes mesures i altres decrets com l'anterior, vam permetre que el Departament d'Educació, Salut, ajuntament i equips de coordinació territorial treballassin conjuntament per a la detecció de casos de la covid-19 i la seva gestió. Podem dir que gràcies a aquestes iniciatives polítiques, a l'aposta del Govern per l'educació i l'actualització del sistema educatiu es va poder garantir un dret bàsic, com és el dret d'educació, a tot alumnat.

I mitjançant el Decret Llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit d'educació en el lleure i les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la covid-19, es va establir la comunicació de dades del Departament de Salut a les direccions dels centres educatius com a mesura del tot necessària per a la gestió de la pandèmia més àgil i diligent.

Ara calia fer un pas més, anar més endavant, i incorporar no només la comunicació d'aquestes proves diagnòstiques, sinó també incorporar la vacunació de la covid-19. I això és precisament el que regula aquest decret que avui estem debatent. Necessitàvem fer aquest pas, i aquest decret el que permet és incorporar, precisament, les dades de vacunació per seguir garantint un sistema educatiu que a aquest país funcioni de la millor manera possible, perquè no podem deixar ningú enrere i hem de garantir que les escoles siguin espais segurs i de cohesió social.

Aquesta és la nostra aposta, i ho seguirem garantint. Per tant, com no podia ser d'una altra manera, el nostre vot serà favorable.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments. Pausa llarga.)

La presidenta

Acabat el debat, procedim a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret Llei i que els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret Llei 20/2021.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat de 107 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions, i una persona que no vota.

Per tant, el decret Llei ha estat validat.

Com que hi ha hagut grups parlamentaris que han demanat la seva tramitació com a projecte de Llei, votem ara la seva tramitació com a projecte de Llei.

Comença la votació.

Vist el resultat de la votació, 23 vots a favor i 111 vots en contra, el decret ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Decret Llei 22/2021, del 5 d'octubre, de modificació de l'article 211 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, relatiu a l'acreditació d'una tercera llengua per part de l'estudiantat de grau de les universitats catalanes

203-00011/13

Passem el sisè punt de l'ordre del dia, el debat i votació sobre la validació del Decret Llei 22/2021, del 5 d'octubre, de modificació de l'article 211 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives... (*Forta remor de veus.*)

Silenci, si us plau! Els demano que els diputats que no es queden al debat previ a la votació s'absentïn de la cambra en silenci.

...de modificació de l'article 211 de la Llei 2/2014 del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, relatiu a l'acreditació d'una tercera llengua per part de l'estudiantat de grau de les universitats catalanes.

En primer lloc, intervindrà la consellera de Recerca i Universitats per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula la senyora Gemma Geis, consellera.

La consellera de Recerca i Universitats

Bon dia diputats, diputades, presidenta del Parlament, Mesa. Avui sotmetem a votació la convalidació del decret llei de flexibilització dels requisits d'acreditació de tercera llengua. Per nosaltres, com a Govern, aquest decret llei constitueix l'inici per fer efectiva la voluntat del Govern d'afrontar el repte de país que tenim respecte a l'aprenentatge de llengües estrangeres dels estudiants.

Casualment, com a diputada, ja vaig portar el decret de moratòria, i per tant, agafem el lideratge per transformar. En aquest sentit, hi ha tres eixos bàsics al Departament de Recerca i Universitats. El primer, garantir l'autonomia universitària de forma

coherent i no a la carta. La segona, fer polítiques d'equitat, fomentar la inclusió, vetllar per la igualtat d'oportunitats i la garantia d'accés als estudis, i en una universitat amb una mirada oberta al món, garantir les aptituds lingüístiques dels estudiants en una tercera llengua per garantir la seva ocupabilitat.

Hem d'afrontar el repte de la tercera llengua com un repte de país, i en aquest sentit, reforcem i reforçarem la col·laboració amb el Departament d'Educació, perquè cal afrontar l'aprenentatge de les llengües de manera integral i en totes les etapes educatives.

Com a sistema universitari ens sentim interpel·lats i prendrem les mesures que calguin, i com a conselleria de Recerca i Universitats, no renunciem a la part de responsabilitat que ens toca, però abans d'entrar en el contingut del decret llei, voldria donar compte al Parlament de la seva necessitat i urgent aprovació, perquè és una mesura d'urgència.

Aquest decret llei té com a origen la llei d'acompanyament dels pressupostos de 2014, que instava tots els estudiants de grau de les universitats catalanes a acreditar el coneixement d'una tercera llengua de les llengües de les proves establertes a les PAU, i que a partir del curs 2018-2019, s'exigia el certificat del B2.

Ara bé, la llei del 2014 plantejava un problema, i és que no donava la cobertura jurídica necessària perquè calia modificar totes i cadascuna de les memòries dels graus, i això, a la pràctica, no es va produir en tots els casos. I aquesta és una realitat que coneix la comunitat universitària. No hi havia una cobertura jurídica suficient per exigir el requisit del certificat del B2.

Per això. l'any 2018, el Govern va sotmetre a votació d'aquest Parlament una moratòria de l'acreditació de l'exigència del B2. Una moratòria que, si aprovem el decret llei avui, ja no tindrà efectes als estudiants que van començar els seus estudis el curs 2018-2019, i que han acabat aquest curs passat. Aquest decret llei dibuixa el marc jurídic aplicable a aquests estudiants i també dona cobertura jurídica als estudiants actuals i als futurs.

Així mateix, passem de la certificació a la flexibilització dels mecanismes per acreditar la competència lingüística. Hem vingut a fer polítiques, i les polítiques no se sustenten

amb moratòries. Tenim el repte i l'assumim. El sistema universitari mira al món i el sistema universitari no renuncia al coneixement de la tercera llengua. Per això, el passat mes de març, per unanimitat, el Consell Interuniversitari de Catalunya va aprovar flexibilitzar els mecanismes d'acreditació dels coneixements de la tercera llengua. I en aquest sentit, deixin-me, permetin-me que faci un parèntesi.

Què és el CIC? El CIC és el Consell Interuniversitari de Catalunya, és l'òrgan de coordinació del sistema universitari català, i és l'òrgan de consulta i d'assessorament del Govern en matèria d'universitats. És un instrument clau i molt específic de Catalunya, de la política universitària catalana, perquè allà s'hi troben representades totes les universitats amb els seus consells socials i els estudiants, i per tant, és important també que el Parlament conegui aquesta funció d'acord, de consens i d'espai de coordinació del CIC, perquè estableix i fa aquestes funcions de coordinació del sistema universitari.

En el CIC es va aprovar per unanimitat, el passat mes de març, flexibilitzar els mecanismes d'acreditació, de certificació de la suficiència i el coneixement d'una tercera llengua. Flexibilitzar no és renunciar, sinó que vol dir que serà possible que les universitats, conjuntament amb el CIC, puguem treballar per desenvolupar aquests mecanismes de coneixement de la tercera llengua. I, a més a més, permetin-me també que els informi que la setmana passada vam tenir una altra reunió del CIC amb els rectors i els estudiants i el conjunt d'organismes, consells socials que formen part del CIC, i ja hem començat a treballar com desenvolupar aquest decret, i per tant, com desenvolupar aquesta flexibilització.

El Govern, des del Govern estem compromesos amb les aptituds i els coneixements lingüístics dels estudiants de les universitats catalanes i amb la seva capacitació per la seva entrada, per la seva..., per garantir la seva ocupabilitat en el món laboral. I per què ho flexibilitzem? Per què no s'haurà d'acreditar la suficiència lingüística només amb el certificat del B2, sinó que s'obre la porta a fer-ho a través d'assignatures que siguin cursades en una tercera llengua, s'obre la porta a fer-ho a través de la presentació de treballs de final de grau en una tercera llengua, i s'obre la porta a fer-ho, també, en pràctiques en empreses estrangeres o també amb altres mecanismes en virtut de l'autonomia universitària. Per tant, aquesta flexibilització el que fa és obrir

la porta a que aquest coneixement lingüístic es pugui acreditar a través d'altres mecanismes.

Imaginín-se vostès, per exemple, un estudiant de Turisme que pugui presentar el treball de final de grau en anglès. Doncs em sembla que és una bona manera també d'acreditar aquest coneixement lingüístic i de vetllar per la seva ocupabilitat, per exemple. Hi hauria molts altres casos.

Per tant, aquesta flexibilització, a més a més, també ens permetrà incloure més llengües, més llengües que puguin ser acreditades com a tercera llengua també en coordinació amb les PAU, i per tant, no només l'anglès sinó d'altres llengües que també puguin ser interessants en funció dels perfils dels estudiants o la tipologia dels graus, dels màsters als que vulguin accedir. I no només això, sinó que això també és important perquè hem de treballar en el marc de fer polítiques d'inclusió, que aquest decret llei també ens permetrà tenir en compte les realitats personals i les capacitats diverses, també, dels estudiants, que fins ara era uniforme, i per tant no es podien atendre algunes circumstàncies específiques de part dels estudiants.

Per tant, aquest decret llei ens permet posar fil a l'agulla a l'aprenentatge de les llengües a la universitat, i no només això, sinó que com a Govern coliderem i ho coordinarem.

El que farem en el pressupost del proper any és incrementar fins a tres vegades el pressupost que la Generalitat de Catalunya destinava al coneixement de les terceres llengües. Crec que és important, a part dels fets, posar suport i posar dotació pressupostària. I, en aquest sentit, amb els serveis de llengües de les universitats i amb els rectors i amb els vicerectors treballarem com aquest increment pressupostari, que el triplicarem, ens permeti, doncs, maximitzar també aquest coneixement i aquestes possibilitats dels estudiants en el marc dels estudiants de grau.

Per tant, governar és prendre decisions. Governar és no dilatar les problemàtiques, sinó liderar-les i prendre-les amb força. I a nosaltres ens interpel·la el present i el futur del nostre jovent i, per tant, com a conselleria de Recerca i Universitats, com a Consell Interuniversitari que va aprovar el passat març aquest decret llei, esperem que els diputats i diputades d'aquest Parlament ens acompanyin en aquest repte que assumim com a sistema universitari de reforçar el coneixement de la tercera llengua.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, consellera. A continuació intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició, amb un torn de paraula de cinc minuts, segons com vam acordar en la darrera Junta de Portaveus.

Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Bon dia, consellera Geis; bon dia, diputats i diputades. El 2013 el conseller Mas-Colell va anunciar la seva voluntat o la voluntat del seu Govern d'establir l'obligatorietat del nivell de B2 per finalitzar un grau a les universitats catalanes. I això ho va fer efectiu amb una llei de mesures l'any 2014, modificava un article puntual.

Nosaltres ja li vam dir que no ens semblava bé fer-ho d'aquella manera, que era un tema prou complex i prou profund com per fer-ho per altres vies, però, evidentment, en aquell moment no se'ns va escoltar tot i que evidentment compartíem aquell objectiu, com el compartim avui. Compartim l'objectiu que els nostres estudiants surtin de l'àmbit universitari amb aquest nivell de B2.

Aleshores, en aquell debat del 2014, ja els vam dir que era molt precipitat demanar l'obligatorietat aleshores, i vam fer una esmena perquè fos al 2018. Com són les coses quan van passant el temps, és que la realitat és molt tossuda. Què va passar? Que va arribar el 2018 i no, consellera, no el Govern, va ser el Grup Socialistes que va entrar una proposició de llei després que durant deu mesos ni el Govern fes cas, ni el Ceucat ni els rectors, per a aquella moratòria. *(Alguns aplaudiments.)* Vam entrar la moratòria..., que va acabar passant el que ja havíem demanat al 2014, i aquella moratòria ens porta fins avui.

Per què? Perquè el Govern no ha fet res en aquest temps, consellera. Vostè parla del Departament d'Universitats i Recerca, però forma part d'un govern, un govern, a més, que fa sis anys que governa. No han fet res –no han fet res. I això en què ho veiem? Doncs miri, que en aquell 2018, quan vam presentar aquella proposició de llei amb la

meva companya, Esther Niubó, que és la responsable dels temes d'educació, vam presentar una proposta de resolució amb polítiques –amb polítiques– i recursos per, justament, aconseguir que els nostres estudiants, no a la universitat sinó des de la primària, poguessin anar-se formant i obtenint aquell nivell d'anglès. I què va passar? Que es va aprovar aquella proposta de resolució, com tantes coses que aprovem en aquest Ple, però no es va portar a terme. I no hem fet res en aquest temps. Ni tenim més professors en llengua anglesa ni tenim recursos per a formació permanent del nostre professorat a l'educació primària ni tenim més places a les escoles oficials d'idiomes. És a dir, aquest Govern no ha fet cap esforç –cap esforç– en polítiques i recursos per aconseguir aquell objectiu lloable del conseller Mas-Colell. No han fet res.

I podem..., aquí, si ho mirem amb algunes dades ho veurem. I les vull compartir perquè això que avui passa aquí és gros, eh?, és bastant gros, quan tot el dia ens posem al capdamunt d'Europa o en un estat globalitzat. Doncs, miri, escoltin, l'educació..., per aconseguir la igualtat d'oportunitats hem d'apostar per l'educació, i l'educació és un dels millors ascensors socials. Si els nostres estudiants no saben anglès és difícil que puguin competir en una societat del coneixement i en un món cada vegada més globalitzat. I nosaltres, en comptes de seguir exigint o posant recursos, el que fem és renunciar. No ens sembla de rebut.

Miri, algunes dades. Any 2008, Enquesta d'usos lingüístics de la població: només un 33,9 per cent de la població major de quinze anys té coneixements d'anglès –33,9. Miri, en un altre..., dades del Ministeri d'Educació i Formació Professional del curs 2018-2019, només el seixanta-u per cent dels nens d'infantil, tres-sis anys, cursa anglès, vint-i-tres punts menys que el global d'Espanya. Sempre ens volem comparar, doncs aquí hi perdem i bastant. Però és que, a més a més, si comparem aquesta educació infantil de tres a sis anys a l'educació pública o l'educació concertada, és de traca: a la pública només el 48,6 per cent i a la concertada un 86,7. És a dir, segueixen vostès segregant. Segueixen vostès generant dues velocitats, una societat a dues velocitats on, aquell que s'ho pot pagar, més enllà de l'escola pot dedicar recursos a millorar el seu nivell d'anglès i aquell que no en té va quedant enrere. Aquesta és la societat que vostès estan generant des de l'any 2012, on, per cert, el conseller Mas-Colell va començar a fer retallades a les universitats i avui encara

mantenim entre un quinze i un vint per cent de recursos menys en comparació amb l'any 2010. Això és el que ha passat.

I vostès, que no han dedicat ni polítiques ni recursos en tots aquests anys a l'anglès, ara ens diuen «renunciem-hi», «no, flexibilitzem-ho». Ho entenc. Els rectors diuen: «Escoltin, m'arriben els estudiants amb poc nivell d'anglès. No puc no donar graus universitaris perquè no tinguin aquest nivell d'anglès.» Si el problema no és de les universitats, que han fet més del que devien sense els recursos, que estan asfixiades, per cert, des del 2012.

Sí, sí, i tant ja poden fer així amb el cap, els consellers de Junts, ja poden... (*Remor de veus.*) Les xifres: 1.000 milions d'euros el 2010, 850 el 2020. I els dic una cosa, el Pla nacional per a la societat del coneixement obligava cada any, des del 2020 –ho sap el conseller Tremosa–, a posar 80 milions. Ja portem dos anys de retard. A veure si aconseguim aquest any 2021 fer el salt.

Per tant, vostès hi renunciïn. Compartíem l'objectiu, però vostès hi estan renunciant i, per tant, nosaltres no podem compartir del tot aquest decret llei. Entenem aquesta flexibilització i compartim el neguit i l'angoixa dels rectors, però em sembla que el Govern avui el que fa és aprovar un fracàs i renunciar a l'ambició que Mas-Colell va posar aquí sobre la taula fa vuit anys.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Señores diputados, han pasado siete años desde que el Govern impuso el nivel B2 de lenguas extranjeras, de terceras lenguas, como requisito para la obtención del título de grado universitario y hoy nos anuncian que ya no será necesario; otra muestra más de la incompetencia de la gestión del Govern de la Generalitat: orden, contraorden, desorden.

No olvidemos que la universidad, desde sus orígenes, se caracteriza por su espíritu universal, crítico, tolerante, plural de respeto y de esfuerzo. Por eso, el marco de libertad, de pluralidad y de neutralidad ideológica y política es el necesario e imprescindible para que la actividad intelectual y científica se desarrolle por un buen cauce, sin temor a condicionamientos ni restricciones institucionales. Desgraciadamente, los rectores de las universidades públicas catalanas han fulminado este principio de neutralidad ideológica y política institucional, como recientemente ha manifestado el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, condenando a la Universidad de Barcelona por vulnerar este principio fundamental. Aprovecho también la oportunidad para solidarizarme nuevamente con la organización juvenil S'ha Acabat!, tras el atentado sufrido hace dos semanas en la Universidad Autónoma de Barcelona, protagonizado por hordas totalitarias comunistas, ya que (*remor de veus i alguns aplaudiments*) ni el rector de la Universidad Autónoma ni la *consellera* Geis se han dignado a condenar este brutal ataque a la libertad y, por lo tanto, a la esencia de la universidad.

En VOX abogamos por la libertad y la defensa de la autonomía universitaria, ya que es la mejor base para fomentar la competitividad y la excelencia. Aunque nos vamos a abstener en esta votación, porque somos partidarios del debate parlamentario y queremos que este decreto ley se tramite mediante un proyecto de ley, creemos que este cambio es positivo: permitirá a las universidades escoger el método que consideren más adecuado para que los alumnos dominen una lengua extranjera, ya sea a través de un mayor número de asignaturas impartidas en terceras lenguas, de prácticas en empresas extranjeras, de estancias en otras universidades, de trabajos de final de grado en lengua extranjera, de la exigencia del nivel o certificado que considere oportuno cada universidad; todo ello ayudará, en definitiva, a que las universidades se puedan posicionar, a que cuenten con un valor añadido y a competir por lograr que sus alumnos alcancen la mejor formación en idiomas posible.

Es necesaria –es necesaria– la autonomía universitaria en la formación de terceras lenguas, pero también esta necesidad tiene que ir acompañada con una revisión regular por parte de un órgano cualificado como podría ser, por ejemplo, la Agència de Qualitat Universitària, que verifique la solvencia conseguida por los alumnos.

No obstante, el problema es estructural, es de fondo: el actual modelo educativo catalán no fomenta una enseñanza adecuada de terceras lenguas –tampoco, por cierto, del castellano, lengua de la mayoría de los catalanes y, por otro lado, minorizada en la escuela y en la Administración autonómica–, provocando que el estudio de idiomas dependa en exceso de las extraescolares.

Además, el marco general de las políticas actuales en educación ridiculiza el esfuerzo y la excelencia. Por ejemplo, la LOMLOE permite promocionar en los cursos, pasar de curso, en la ESO, con cualquier número de asignaturas –no importa– suspendidas, y el acceso a la selectividad con una asignatura suspendida en bachillerato.

Los resultados de competencias básicas de este año de cuarto de ESO han descendido en matemáticas e inglés. Las pruebas para acceder a las carreras de Educación Infantil y Primaria solo las superaron el cincuenta por ciento de los examinandos. Además, según el informe *de detecció de nivell d'idiomes entre estudiants del nou accés a la Universitat Autònoma de Barcelona del 2009 al 2019* solo el cincuenta por ciento tiene el nivel adecuado de inglés cuando llega a la universidad.

Si nos fijamos en las subvenciones para el fomento y uso de las lenguas en el ámbito universitario, veremos como las otorgadas por Interlingua se repartieron de esta manera: un cincuenta y tres por ciento para proyectos en catalán; un cuarenta y cuatro, para proyectos en inglés; un tres por ciento para proyectos en otras lenguas, y, oh, sorpresa, un cero por ciento para proyectos en castellano –total, apenas lo hablan 540 millones de personas en el mundo.

Bien, para finalizar, en el debate de proyecto de ley de ciencia en Cataluña en el que estamos inmersos, hay una prioridad, y es la de la internacionalización, y nos parece muy bien; resulta paradójico que se pretenda internacionalizar la universidad y que se empleen más recursos en el aprendizaje del catalán que en cualquier otra lengua.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Bé; gràcies, presidenta. Diputats i diputades, consellera, avui, doncs, els hi anuncio que votarem que sí. Votarem que sí, tot i això farem un dels nostres sí crítics, perquè pensem que queda molta feina per fer, no? I només cal revisar què deia aquesta Llei 2/2014, que el que intentava és que el curs 2014-2015 tots els estudiants que anessin a la universitat poguessin, a l'acabar, acreditar aquesta tercera llengua amb un nivell equivalent al B2. També ens deia que els departaments competents en matèria d'universitats i d'ensenyament han d'instrumentar de manera coordinada les mesures necessàries i el calendari d'aplicació per facilitar que els estudiants accedeixin a la universitat amb les competències en terceres llengües, i tot això..., han passat molts anys i no ha passat.

Igual que també hem vist com el pressupost de la universitat, doncs, com ja s'ha dit, del 2010 cap aquí ha minvat i molt; per tant, no s'ha fet aquest esforç d'aquesta llei, no?, que el que pretenia era implementar aquesta tercera llengua. I pel camí va aparèixer aquesta moratòria, una moratòria aprovada en seu parlamentària el 2018, que pretenia, doncs, durant quatre anys fer aquesta moratòria perquè els estudiants que es matriculessin a la universitat el curs 2018-2019 ja després sí que complissin aquest requisit de la tercera llengua amb el B2.

Aquesta moratòria es va aprovar a correuita i a última hora per no deixar penjats els estudiants i també les rectores i els rectors de la universitat, que es veien obligats, si no, a incomplir la pròpia llei catalana.

I avui amb uns mesos més d'antelació –això sí que és veritat–, però tornem a estar al mateix, no? Finalitza d'aquí a uns mesos aquest curs i tornem a estar en una situació que els rectors i les rectores no saben què han de fer i que una part de l'estudiantat, doncs, està molt nerviós i es manifesten.

I el que fem, doncs, és aprovar aquest decret llei, que està bé, no?, perquè sí que és veritat que relaxa aquestes mesures i el nivell de B2 i el flexibilitza, però aquesta autonomia universitària que vostè ens n'ha parlat no ens acaba de convèncer, perquè

després mirant les diferents universitats trobem diferències importants i que no haurien de ser, perquè sí que afecten l'equitat o la igualtat entre estudiants. Depenent de, per exemple, si estudien a la UDG o estudien a la Universitat Politècnica de Catalunya, es trobaran uns que a la UDG han d'aconseguir el B2, sigui com sigui – per ara, si no ho canvien–, i a d'altres universitats, per exemple, fent nou crèdits reconeguts ja tindrien aquesta suficiència de la tercera llengua. Però a d'altres universitats per ara no; se'ls hi demanen dotze crèdits i, a més, que complementin amb l'examen de B2. I, per tant, això no pot ser. Autonomia universitària sí, però que tots els estudiants, es matriculin a una universitat de Catalunya o a l'altra, han de tenir igualtat en aquest tracte. I això és el que s'ha de fer.

I aquest sí crític és per això, per posar el Govern... Vostè és nova en aquest càrrec. Tingui en compte, doncs, que al pressupost que ve cal augmentar el pressupost de la universitat. Tant a la universitat com en recerca cal prendre mesures que ens retornin a una universitat que està patint, i molt; que una universitat que té uns pressupostos molt ajustats, que l'any passat, com vostè sap, van salvar amb els pressupostos extra covid que van rebre, però que aquest any encara algunes universitats no saben com pagaran a final d'any les factures. I les factures vol dir les nòmines, i això tenint en compte la precarització de molt professorat universitari.

Per tant, hi ha molta feina a fer, hi han molts diners a invertir i, com vostè va dir el 2018 referent a la moratòria mateixa, s'hi han de posar els recursos. Vostè el 2018 va dir: «S'han de posar els recursos suficients perquè, si no, aprovem coses...» És clar, i ara ens trobem al 2021... Jo li dic el que va dir vostè: «S'han de posar els recursos suficients per garantir que el que aprovem es pugui fer, perquè, si no, són brindis al sol.»

I, evidentment, aquí també demanem, doncs, la defensa de la llengua catalana com a vehicular. Almenys el vuitanta per cent de les classes creiem que ha de ser en català i el vint per cent, doncs, en altres idiomes.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Bé, avui assistim a un debat que la veritat és que és la crònica d'un desastre anunciat. És a dir, cada cop que comencem la legislatura a Catalunya des del 2014 ens preguntem quant tardarà a venir el decret que deroga l'obligatorietat de tenir el B2 o si el prorrogarem.

Per què? Perquè no s'ha fet la feina. S'han fixat uns objectius, que és que els estudiants, quan es treguin un títol universitari, tinguin un nivell de B2 d'anglès, però no s'ha fet cap feina per garantir el dret als estudiants a poder accedir a aquest nivell d'anglès. I el dret a l'educació superior i, per tant, a tindre un títol universitari no és només el dret de la gent que té un títol d'anglès, que s'ha pogut majoritàriament o pagar una acadèmia privada d'anglès, perquè de públiques n'hi ha molt poques, o fer estades a l'estranger, sigui Erasmus o sigui un altre tipus d'estada. I, per tant, el dret a tenir un títol universitari és del conjunt de l'alumnat i dels estudiants de Catalunya, i no només dels que han tingut recursos o la sort de poder aprendre anglès per altres vies.

Què va passar? Això es va aprovar el 2014 i al cap de quatre anys, bé, de tres anys, és a dir, quan els alumnes ja estaven a tercer de carrera es van adonar de que més d'una quarta part no podia tenir el títol universitari, perquè no podia acreditar que tinguessin el nivell B2 d'anglès, i es va haver de fer una pròrroga de quatre anys. I del 2018 fins al 2022 tampoc s'ha fet la feina i, per tant, per no posar en risc el fet de que els alumnes puguin accedir al seu títol universitari després d'haver estudiat tota la seva carrera, ens veiem obligats, el Govern es veu obligat a haver de derogar l'exigència del títol de B2. Que parlem sempre de l'anglès perquè és la tercera llengua prioritària en l'àmbit acadèmic, però en realitat és una qüestió que concerneix qualsevol tercera llengua que l'alumnat escollís per aprendre.

I a partir d'ara seran les universitats qui faran la feina d'acreditar que tenen un nivell d'anglès suficient, sigui impartint algunes classes en anglès, sigui certificant a través dels alumnes que han estat en estades a l'estranger que tinguin accés a acreditar que evidentment tenen el nivell en la llengua corresponent, o sigui fent, per exemple, els

treballs finals de grau i les exposicions dels treballs finals de grau en anglès o per altres vies.

I és evident que aquesta és una opció millor que seguir exigint un títol que no té una gran part de l'alumnat a Catalunya i que és millor flexibilitzar les acreditacions en anglès i que totes les universitats puguin trampejar una mica vies alternatives per acreditar aquest nivell, que quan arribis a quart de carrera et diguin: «Bé, sí, has fet quatre anys d'arquitectura, però com que no tens el B2 no podràs ser mai arquitecte.»

Perquè situem els alumnes en un espai d'indefensió, per una qüestió molt senzilla: perquè els deures han de generar drets, i existia el deure d'aprendre anglès fins al nivell de B2 i no existia el dret a fer-ho en cap universitat de Catalunya. I això era un greuge evident i, a més, limitava la capacitat de molts alumnes d'aquest país, on hi ha també un biaix de classe evident i de recursos econòmics evident, a poder treure's un títol superior en el nostre país.

Arribats aquí, crec que és evident que Catalunya ha de millorar l'aprenentatge d'una tercera llengua, i crec que és un objectiu que segueix vigent com a país. Què necessitem? Creiem que, com a mínim... És a dir, hi ha una part del debat que ve de l'educació primària, de l'educació infantil i de l'educació secundària; crec que, fins ara, aquest debat s'ha plantejat molt tímidament a Catalunya –en altres comunitats, s'ha plantejat, al nostre parer també, amb certes incongruències, com el debat que han tingut del bilingüisme a la Comunitat de Madrid–, però, com a mínim, plantegem-lo en el sistema universitari.

Enguany, presentareu pressupostos. Hi hauria d'haver als pressupostos una partida que garanteixi que les universitats puguin garantir l'aprenentatge d'anglès als seus estudiants, sigui obligatori tenir el B2 o no. Si és un objectiu que els alumnes surtin amb un nivell suficient d'anglès, hem de ser capaços d'incloure aquest aprenentatge en el si de les universitats.

I no vol dir –i amb això ja acabo– que demà química orgànica es faci en anglès, perquè, si no saps anglès, ni aprendràs química orgànica ni aprendràs anglès per fer química orgànica en anglès. Vol dir que les universitats necessiten eines per tutoritzar i per garantir l'aprenentatge de l'anglès durant els quatre anys que un alumne es passa a la universitat, o durant els cinc anys que un alumne es passa a la universitat, i que

això exigeix recursos econòmics, recursos humans, recursos pedagògics, etcètera, que va més enllà de quantes assignatures fem en anglès. I, per tant, que trenquem d'una vegada a Catalunya que només qui es pot pagar una acadèmia privada d'anglès pot accedir a saber anglès.

Nosaltres votarem que sí, però creiem que, de cara a aquests pressupostos, com a mínim, aquesta discussió l'hem de tenir.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Presidenta, diputats, diputades, consellera, ens retrobem..., crec que s'ha dit, i crec que ens trobem en una situació doncs complexa. Inicialment, els objectius de la política lingüística a les universitats, o almenys el d'assegurar i acreditar una tercera llengua a les universitats era un objectiu que podíem d'alguna forma compartir tots. I crec que, com en tantes altres coses, doncs els objectius bonistes, d'alguna forma, doncs han de portar darrere un treball. Se n'ha parlat, i, de fet, ho hem viscut alguns durant aquests últims anys a aquest Parlament: el 2014, doncs s'aprova aquesta bona, suposada..., o bona iniciativa però sense l'acreditació o sense poder comptar amb els recursos quan es va fer o es va aprovar. I després passen dues..., diguéssim, com dos exàmens, no?, un el 2018, i, ara, un altre. I, al final, al que arribem o el que obtenim és que allò que es va plantejar no s'ha pogut fer, o no es farà –no s'ha pogut fer i no es farà–, i que, tal com es farà, segurament, doncs tenim també els nostres dubtes de que es pugui executar.

Per nosaltres..., i ho hem de dir, perquè vostè, consellera, parlava de mirada oberta, de que hem de tirar endavant, doncs de tenir molt de compte o estar al costat dels estudiants. Em sembla molt bé, són paraules molt bones, com van haver-hi el 2014, però és que nosaltres el que creiem és que s'ha perdut el temps, o sigui, no hem sigut capaços d'implementar una política lingüística coherent. I quan parlo de coherència ja no parlo només de les universitats, és que tot el sistema educatiu –i això Ciutadans

ho ha dit moltíssimes vegades— ha de ser o ha de partir d'un component trilingüe —ho hem dit. Hem de compatibilitzar les dues llengües que parlen els catalans cada dia al carrer i que tothom veu i escolta i «disfruta», de fet, les dues llengües, el català i el castellà, com fem molts diputats i com faig jo mateix, «disfrutant» d'una llengua i d'una altra, intentant també, evidentment, conèixer una tercera llengua des de que som nens, des del començament del sistema educatiu. No podem esperar a les universitats per implementar tot això. I per a això calen recursos. S'ha parlat, evidentment, doncs dels pressupostos, i que realment és allà on s'ha de treballar tot això.

Fem-ho, perquè, si no, al final parlem també d'autonomia universitària, però l'autonomia universitària tampoc funciona si no té recursos. O sigui, l'autonomia universitària, que moltes vegades per nosaltres..., posem en dubte, primer, que sigui autonomia, que sigui lliure i que sigui universitària. Moltes vegades, com hem vist en els últims grans esdeveniments de llibertat que hem viscut a l'Autònoma, on l'autonomia, diguéssim, universitària doncs ha sigut bastant discutible; o aquella carta que han fet tots els rectors —donant suport al senyor Puigdemont, fugat de la justícia espanyola—, i que no sabem molt bé per què han fet o han hagut de fer aquesta carta conjunta —en llibertat, suposo, en llibertat.

Però, bé, deixant això —deixant això— a part, que és evident que posem en dubte moltes vegades l'autonomia i la llibertat universitària, no podem tenir iniciatives d'aquest tipus, no pugui implementar-les després, i ara venir aquí i dir que no ho hem pogut fer i que ho faran les universitats, i ja veurem amb quins diners ho faran i de quina forma. I com acreditarem que totes les universitats posin els mateixos nivells a tots els alumnes, diguéssim, que tenim en diferents àmbits, inclús territorialment, amb certa equitat.

I, per una altra banda ja, consellera —per acabar—, tampoc podem dir que tenim..., o volem un sistema multilingüe o trilingüe a les universitats i després —i això li diré..., crec que moltes vegades l'hi he dit, i ens coneixem fa un temps i l'hi torno a dir— atacar de forma continuada la llibertat d'utilització d'una llengua que és tan nostra com el castellà. No ho podem defensar, no són defensables les dues fórmules.

Si el que volem és –i ha parlat abans d'autarquia– autarquia o un cert luddisme lingüístic a les universitats, doncs, vostès defensin això. Nosaltres el que volem és defensar realment la internacionalització de les universitats i la seva obertura i globalització. I, evidentment, això ho farem amb aquesta defensa de les tres llengües a les universitats.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, i en nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres considerem que aquest decret té aspectes necessaris, però no positius. I explicaré la diferència. Necessaris perquè, efectivament, són fins i tot urgents, però no són positius en la mesura que no deixa de ser el reconeixement explícit, ara ja sí, d'un fracàs flagrant no dels educadors a Catalunya, sinó dels planificadors polítics. És a dir, de vostès.

Tanta obsessió amb la immersió i resulta que es van oblidar del trilingüisme. I ara ja no els queda més remei que reconèixer que no han assolit els seus objectius. I ho fan de manera, hi insisteixo, flagrant i que deixa les seves vergonyes a l'aire.

Per tant, nosaltres ens abstindrem en la mesura que compartim alguns dels aspectes del decret, però n'hi ha d'altres que, efectivament, tampoc no els podem assumir.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé. Gràcies, presidenta. Consellera, en primer lloc, avui nosaltres anunciem el vot favorable a aquest decret llei que modifica la llei del 2014 que demanava aquesta acreditació d'una tercera llengua per part dels estudiants.

Nosaltres voldríem posar en valor, sobretot, el que ha comentat la mateixa consellera sobre la unanimitat que hi ha hagut en prendre també aquesta decisió i en acabar treballant i elaborant aquest decret. I aquesta unanimitat que hi ha hagut en el Consell Interuniversitari de Catalunya, que significa, com ha dit la consellera, que hi ha totes les universitats i també els estudiants representats, significa que quan hi ha consens és molt més fàcil que es faci efectiva.

Es tracta d'un decret, també ho voldríem dir, que defensa l'autonomia universitària. La llei anterior, del 2014, ha sigut comentada per molts de vostès, establia com a mesura obligatòria per acreditar aquest nivell de la tercera llengua aquest certificat B2 de què avui estem parlant.

Però, escoltin, hi ha moltes altres maneres d'acreditar el coneixement d'aquesta tercera llengua. Per tant, aquesta autonomia universitària el que ens permet és que qui realment coneix la universitat, qui realment coneix les carreres, les competències, les sortides professionals sigui qui estableixi els mecanismes de reconeixement d'aquesta llengua. Per tant, entenem que tot això només poden ser coses positives per demanar l'aprovació d'aquest decret llei.

I no volem deixar tampoc de posar en consideració i de donar les gràcies també a l'esforç que han fet les universitats –ho han reconegut també altres partits polítics– en aquest coneixement de les altres llengües posant assignatures en altres idiomes, especialment en anglès, inclús donant documentació en diferents idiomes. Hi ha assignatures en què es reparteix documentació entre quatre i cinc llengües que, per tant, tot això no fa més que ajudar en aquest coneixement de les llengües.

També és cert que tenim, com ha dit, consellera, una universitat globalitzada, internacional, una universitat oberta. I, per tant, això també ajuda a que els nostres estudiants puguin ser coneixedors d'aquestes altres llengües.

Pel que fa a la igualtat d'oportunitats, que és una cosa que també cuida aquest decret. És veritat que potser no n'hi ha prou, però sí que és veritat que el fet de fer una altra assignatura, assignatures en altres llengües, de poder fer també, doncs, aquest treball de final de carrera o de grau en altres llengües, significa un cost gratuït i que, per tant, també, no?, o sigui, ajuda a que aquestes desigualtats, doncs, no hi siguin.

Creiem que és una bona mesura de correcció de determinades desigualtats que sorgeixen en aquest àmbit de coneixement de llengües.

Un altre aspecte a destacar. També voldríem dir, que aquí no se n'ha parlat, que són les exempcions que s'estableixen per a determinats estudiants que tinguin dificultats greus per a l'assoliment de competències lingüístiques en llengües estrangeres. Perquè això fa que trobem aquí, doncs, una mena de justícia, no?, per a tots aquells que puguin tenir aquest grau si no poden assolir tampoc aquest nivell de llengua.

Bé, des de Junts per Catalunya treballem per millorar les competències lingüístiques dels estudiants de les nostres universitats i això creiem que és perquè, sobretot, té un tema, no?, una traducció en termes d'ocupabilitat.

L'altre dia teníem una reunió amb una empresa del sector tecnològic i li vam preguntar: «Quines són les dues coses...?» O sigui: «Què és el més important que fan vostès quan contracten treballadors joves, a nanos que acaben d'acabar la carrera?» Era una empresa molt potent del País Basc amb una filial molt important a Catalunya i ens van dir dues coses.

La primera, que aquest estudiant que acaba la carrera ara mateix s'hagi ocupat en moltes coses, que hagi fet moltes coses diferents. I la segona, que parli anglès com parla el català.

Per tant, nosaltres... A vegades parlen des d'aquí com si no coneguéssim la realitat, però és que nosaltres també tenim fills, fills que estudien a Catalunya i som molt conscients de quines són les seves necessitats.

Estem d'acord amb el que han comentat aquí també sobre la necessitat que això vagi a una entre el Departament d'Educació i el Departament d'Universitats. Agraïm que se'ns reconegui la feina del Departament d'Universitats, però hi seguirem treballant. Seguirem treballant en un programa global, integral en tots els sistemes escolars i també per fer-ho de manera conjunta i coordinada.

Però per seguir avançant ens calen dues coses molt importants. Perquè aquí tothom ha dit què s'hauria de fer, com s'hauria de fer, però ningú ha parlat de quin serà el seu suport als pressupostos que presentarà la Generalitat de Catalunya, que donaran les mesures perquè nosaltres puguem fer aquest tipus d'actuacions. I tampoc han parlat

del dèficit fiscal perquè no els agrada. Però aquest dèficit fiscal podria traslladar-se, podria traduir-se en el traspàs de les beques amb la dotació econòmica que realment necessitem.

Bé, senzillament, se m'ha acabat el temps, donar el suport a aquest decret llei perquè creiem, com hem dit, que donarà resposta a les necessitats.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Pau Morales.

Pau Morales i Romero

Bé; moltes gràcies, presidenta. Gràcies, diputats i diputades. Em permetreu que, continuant el fil de la companya diputada Glòria Freixa, respongui una pregunta que s'ha fet aquí a l'hemicicle. Igual el que hi té a veure és que quan els diputats del partit Socialista surten aquí a dir que no es fa la feina, se'ls hi demani que compleixin amb dues sentències del Tribunal Constitucional sobre el traspàs de les beques universitàries, que ja vindria sent hora també, ja vindria sent hora. *(Aplaudiments.)*

Aquí, ja es veu, parlem molt, i parlar és important. Tan important és que els que tenen por de la paraula amenacen i persegueixen alguns dels nostres. Però tan important com parlar també és de tant en tant aturar-nos a escoltar i aturar-nos a reflexionar sobre com està funcionant allò que aquí diem. Perquè, al final, el més important és què està passant a fora i a fora el que veiem és que, dia a dia, certament va augmentant el nivell de coneixement d'anglès i va augmentant gràcies a la bona feina dels professionals, a la bona feina dels professors i professores i a l'esforç dels estudiants i les estudiants.

El que fem avui aquí al Parlament és el resultat d'aturar-se un moment a escoltar què és això que passa a fora, escoltar el món universitari. I, per tant, crec que toca felicitar la conselleria per haver fet aquest exercici, per haver-se exposat a sortir aquí a intentar acostar la norma a la realitat per ajudar a avançar. Després d'una norma, doncs, que exigia un certificat, una titulació i que certament, doncs, l'exigència era

molt bonica, però tothom sabia que no era realitzable i la prova és que hem anat amb la moratòria fins avui, el que s'està fent avui amb aquest decret llei és trobar una solució estable.

S'ha parat l'orella, s'ha entès el missatge i es fa un decret llei que manté l'ambició i l'esperit de la norma, que ajuda a fer de motor per seguir treballant pel coneixement d'una tercera llengua, l'anglesa, i també d'altres; que això també és un element d'aquest decret que deixa en evidència alguns que han sortit aquí amb el discurs preparat –sembla d'esborrany, de manual– sobre el trilingüisme i que, en canvi, estem parlant d'una norma que va molt més enllà, que parla de moltes més llengües. De manera que evidencia, un cop més, que aquest trilingüisme no és més que «trilerisme», al qual aquí també estem acostumats.

Aquest decret, d'una manera molt més realista, situa opcions diverses en cada cas, que aplicaran les universitats, i que no tenen per què ser diverses, perquè afortunadament hi ha espais de diàleg, com és el Consell Interuniversitari, que segur que ajudaran a compartir experiències i a que el resultat –en clau de garantia de drets de l'alumnat– sigui el millor possible.

Es demana una acreditació, però aquesta acreditació no s'assoleix només aportant un certificat, com bé ha dit la consellera, es pot assolir amb una estada, amb una experiència, amb cursos gratuïts per a aquells alumnes que no han tingut accés... i que no han tingut les mateixes oportunitats. I s'acaba amb les moratòries, donant certes, que és l'obligació que tenim aquí –és l'obligació–, i hem d'oferir-les a tots els joves que ja prou incertes..., que ja prou elements d'instabilitat pateixen en el seu dia a dia.

Per tant, per part nostra, és evident, doncs, que hi votarem a favor, que creiem que és una bona manera de fer, una bona manera d'actuar i, per tant, esperem que surti aprovat i que, sobretot, fem la reflexió de que les normes que fem aquí siguin normes que es puguin aplicar i que ajudin realment a transformar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments. Pausa llarga.)

La presidenta

Doncs, acabat el debat, procedirem a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació del Decret llei 22/21.

Comença la votació.

Vist el resultat, que ha obtingut 81 vots a favor i 51 abstencions, el Decret llei 22/2021 ha estat validat.

Ara pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret com a projecte de llei. (*Pausa.*) Sí, com que hi ha dos grups a la cambra que ho sol·liciten, votarem ara la seva eventual tramitació com a projecte de llei.

Comença la votació.

Vist el resultat de la votació, amb 20 vots a favor i 113 vots en contra, el Decret llei 22/2021 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

I suspenem la sessió fins aquesta tarda, a dos quarts de quatre, com estava previst.

Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i deu minuts.